

Özgür gelecek

1-15 AĞUSTOS 1993 SAYI: 9 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

SİVAŞ YANGINININ DUMANLARI, 50. TC.
HÜKÜMETİNİ 50 SAATTE ESKİTTİ
12-13. sayfalar

ÖZGÜRCE: HAVANDA SU DÖVÜN; İŞE YARIYORI
7. sayfa

SABAH VE HÜRRIYETTEN DEVRİMCI TUTSAKLARA
KARALAMA
8. sayfa

ŞAŞAT, SAHARA PANCARCI FESTİVALİNİN
ARDINDAN
17. sayfa

GENELKURMAY DGM İKİLİSİ SOSYALİST BASINA
SAVAŞ AÇTI
9. sayfa

TOKYO ZİRVESİ VE BAĞDAT FÜZESİ
Faik Bulut 23. sayfa

ANKARA'DA NATOYOLU ÇÖPLÜĞÜ TEHLİKE
SINYALLERİ VERİYOR
8. sayfa

Dersim sendromundan topyekün savaş sendromuna

■ 70 yıllık soykırımcı, politikaya rağmen, Dersim, Botan vb. bölgeler egemenler için "çıban başı" olmaya devam ediyor. Hem de eskisinden daha güçlü ve daha bilinçli olarak. Paşaların deyimiyle "Cumhuriyetin kahredici orduları" gerilla savaşı karşısında aşıp kalmışlardır. Her geçen gün gerilla alanlarının çoğalması ve geniş halk kesimi tarafından destek görmesi onların baş çıkmazı durumundadır.

3. Sayfa "Asker sivil elele topyekün savaş sendromuna"

Toplu sözleşmeden önce Türk-İş'e son ihtar

■ 700 bin işçi tıkanan toplu sözleşmelerinin yolunu açmak için Türkiye çapında

toplulara vizite eylemine çıktı. Yüzbinlerce işçinin özelleştirmeye ve taşeronlaştırmaya karşı yaptığı toplu vizite eylemi büyük yankı yarattı.

10. Sayfa

Toplu sözleşmelerin yaklaşmasıyla birlikte sınıf, ekonomik ve demokratik taleplerini sokağa taşıyor.

"Ölümün kucağında zaferi muştulamak"

■ "On saattir düşman elinden gelen herşeyi yapıyorduk. Fakat bizler hala yaşamakta direniyorduk. Ölmek için ölümü göze almıştık. İşçi-köylü ordusu gerillasının her şart altında bu gelenek ve değere sahip çıkacağına dair içtiği anda bağlı kalması gerekiyordu. Bazen bu değerlerin bedeli ölüm olsa bile." Bizde, bize düşeni yapıyorduk. Çünkü, önderlerimizden ve şehitlerimizden bunu öğrendik.

19. sayfada

M.Ali ÇAKIROĞLU Tarsus işkencehanelerinde anıldı

■ Her türlü insanlık dışı yöntemlerle işkence edilen 16 kişi, ifade vermemeye, açlık grevi yaparak, hiç bir yere imza atmama vb. direnişler gösterirken; gazete ilanında belirttikleri saatte anmayı işkencehanelerde gerçekleştirdiler

6. sayfa

KADINLAR "Gerilla yaşamında yoldaşça saygıyı, sevgiyi ve güveni hamur kıvamında pekiştiriyoruz"

■ "İnanıyoruz ki devrim gerilla savaşıyla yoluna girecek, yürüyecek ve zafere ulaşacaktır. Devrimin kadroları da bu savaşın içinde şekillenecek ve bu savaş içinde olgunlaşacaktır."

11 sayfa

Esaretten kurtuluşun şah damarını gerillada bulan kadın Muztur'un zirvelerinde özgürlüğü soluyor.

Okurdan

M. ALİ ÇAKIROĞLU'NA

Sevgili gözlük,
can yoldaşım,

Şehit yoldaşlara mektup yazılmasını hep gâmpserdim. Onca yükü birlikte omuzladığımız, onca paylaştığımız seni, senin ardından anlatımlara hemen alışamıyor insan, yokluğunu henüz tam kavrayamamaktan, bilince çıkaramamaktan belki.

Oyle zamansız bıraktın ki bizi, senden özleştini istemek gerek. Bu özleştinde, kısa bir dönem için bile olsa, Komünist Gençliğin bir önderini yitmesinden doğacak boşluğun hesabını vermeliyim. Bir de sana teşekkür borçluyuz, sadece bu güne değin mücadeleye, kavgalara değil, düşmana bir tokat daha atacakken seni yakalayan ölümünde de bizi bir adım daha ileri taşıdın; "kanınla perçinlecin zaferimizi." Seni erişilmez kılmak değil, bugüne değin ölümlüde yürüyen seni tanımak, sana erişmek aşmak gerek. Seni anlatmak gerek.

Dostluğumuz bir uzun yolculukta başladı seninle, zorunluluklardan özgürlüğe... Nasıl bunca özgüneydin, bu kadar çok yol tepin kısacık zamanda? Olağanüstü yetenekler, doğüstü güç falan değil; alabildiğine dürüstün sen. Dürüstlüğü kavrayışla, bilince, PARTİMİZ İDEOLOJİSİYLE birleşimde, düşmana ve onun ideolojisinin yansıması olan her türlü sapmaya ve zaala kan kusturan bir silah oluyordun ellerinde. Senin elindeki bu silahın adı, yolumuza çıkan her türlü engeli süpürmenin, daha ileriye koşmanın, Başkan Mao'nun dediği gibi "donukları fethetmenin" cesaretiydi.

Dürüstüğün, doğruluğun garantisini oldu hep. Alçak gönüllüğü ise bunun zorunlu bir devamı. "Kitlelerden kitlelere" sloganını bu erdemlerle çok insandan daha kolay bilince çıkardın, "Kitlelerin öğrencisi olunmadan öğretmeni olunmaz." İste sen bu yüzden iyi bir öğretmendir. Komünist bir önderdin, erdemlerle sürekli fazlasını kalmanın yolu açıldı, pratik ve gerçeklerden kopmadın. "Dürüst ve yalın, gerçeğe yakın, gerçek gibi güzel ve sürekli deninlesen, coşan..."

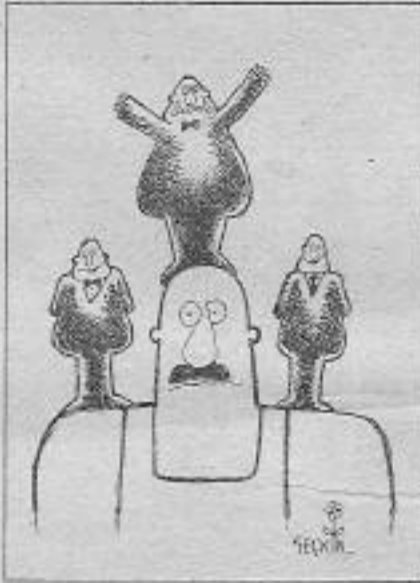
Yazmak zor geliyor, ağır geliyor yoldaş! Senden ayrı düşmanın hüznüne bir de seni anlatamamanın ezikliği ekleniyor. Belki yazmak gereksizdir, her insan kendi tarihini yazar. Tarihini kavgamıza altın harflerle yazan, komünist gençliğin pratiğinde ifadesini bulan bir önderin beynini, yüreğini kelimelere sığdırmaya çalışmak, ona haksızlık olmaz mı? Hele de, senin tarihin yoktan var etmenin; zaatlarını, hatalarını, aşma çabasıyla beraber, ağır yüklen tedeccütsüz sırtlama fedakarlığının, büyük iş, küçük iş değil, esas fali ayrımlı yaparak, kendini son sınırına kadar zorlamanın kitlelerden öğrendiğini sistemleştirerek, onlarla birlikte paratige geçirmenin, durmaksızın

araştırmanın, kongremizi zalire ulaştırmada ve her zaman doğruların hakim hale gelmesi çabasında "akıma karşı kürek çekme cesaretinin", düşmanı boyun eğmeziğinle bize gelimlerin; coşkunun; sevginin; Partiyeye bağlılığın tarifi iken...

İyi bir önderdin. Bir yandan bir adım daha önde olmak için koşarken, bir yandan da kendini silme çabasıyla önünde yürüdüklerini bulduğunuz yerlere çektin, çok insan yetistirdin. **Senin tarihin komünist gençliğin her militanının beyninde kazılı zaten.** Hüznün yüreklerimize çörekledi. Ama "acı bir silah gibi saklıyoruz" yoldaş! Düşman sevinemeyecek, senin gibi bir komünistin artık karşısında olmadığını, "devrinde hüküm geçiremeyecekler", bir kat daha kabaaran hincimizle coşkun bir sal gibi boğacağız, faşizmi, emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve her türden gericiği. Biz de cesetlerimizle taşıyacağız insanlığı altın çağa.

"Kalite buyni bak,
Kökü verileti sulandı
Ali dostaklarında safığın
Ara açacak, küstü gorması dünyaların..."

İstanbul'dan bir yoldaş

Teslim Töre'nin
"acı" gerçeği

Teslim TÖRE'nin teslimiyeti üzerine. Teslim TÖRE ve yoldaşına açık mektup.

TKEP Genel sekreteri TÖRE ve arkadaşlarının göz altına alınmalarından sonra ilerici kamuoyunda yaşanan tartışmaları ibratla takip ediyoruz.

TÖRE'nin yakalanışı ve burjuvazi karşısında diz çökmüş vaziyetine gerçekten üzüldük. Devrimci Hareket'e

uzun yıllardan beri emeği geçmiş bir şahsiyetin birden bire, tomanstan edip, burjuvaziye el sallaması basit gerekçelerle açıklanamaz. Teslim TÖRE Emelin Birliği ve daha sonra TKEP Genel sekreterliğine getirilmiştir. Kendisine ve partisine belli bir kitle tabanı bulmuştu. "Proletarya için, bir kaç kitaba da imzasını atmıştır. Emek dergisinde "proletarya adına yazıyordu. Görülmüştür ki proletarya ve diğer kitleyi avutmuştur.

Sorunu bütünsellik içinde ele alıp Diyalektik materyalist bir yöntemle irdelemek, neden ve sonuçlarını ortaya kısıca da olsa koymayı devrimci bir görev olarak biliyoruz. Aynı kuldarda yüzen her devrimci kendini bu noktada sorgulamalıdır.

TÖRE'nin anlatımlarına göre başta Sovyetler Birliği olmak üzere doğu blokundaki geriye dönüşlerde birlikte kendisini de "geniye dönüş" sürecine katılmıştır. Çünkü ona göre "Sosyalizm'de yeniye dönüş imkansız"mış. Bu ünlü teorisini uluslararası proletarya'nın büyük öğretmeni STALIN'a dayandırması işin diğer komik yanısıdır. Bu ifade STALIN yoldaşa büyük bir hakarettir. Bay TÖRE, STALIN'ı bilimsel bir şekilde çarpıtmaktadır. STALIN: "Proletarya diktatörlüğü; sınıf mücadelesinin yeni koşullar altında devam ettirilmesidir" der. Ve devamla "Sosyalizm de uzlaşabilen sınıf karşıtıktır, KP'nin yanlış politikaları neticesinde uzlaşmaz bir hal alabileceğini" açıkça ifade etmiştir. 1939'larda, Devlet sorunu karşısında hatalı teorik tespini 1952 yılında kaleme aldığı son yazılarında düzeltmiştir. Kısacası, kendi ideolojik, siyasi çürümüşlüğüne STALIN'ı dayanak yapmanız tamamen siyasal bir komedidir ki STALIN'ı "sevmeniz" bile.

Bay TÖRE, ünlü jespillerini bugünkü süreçte de devam ettirerek şöyle der: "Bugün hala Rusya'da Kapitalizm egemen değildir. Orada egemen olan demokratik bir ortamdır. No burjuvazinin tam bir egemenliği vardır, ne proletaryanın egemenliği vardır. Emekçi hakın bir diktatörlüğü vardır. Orada bir bocalama süreci yaşanmaktadır. (Gerçek Dergisi Sayı 13) Bu noktada siz şu şu söyleyebiliriz yalnızca KÖRSÜNÜZİ KÖRİ..."

Sosyalizmi yeniden tartışmaktan yansınız. Size önerimiz: Bu konuda ünlü burjuva kulüpleri var. Bu işi orada daha iyi halledersiniz. !!)

Bize göre sorun şudur: Dünya'yı kavrama ve değiştime mücadelesinde eldeki silahın MLMZD olması zorunluluktur. TÖRE, Gerçek Sovyetler Birliğindeki gelişmelere ve gerekse Sosyalizmin sorunlarına Mao'cu cepheden bakabilmeyi başarabilmiş olsaydı, o hazin sonu böyle cimayataktı. Belki kendisi de eline silahı alıp Kürdistan ve Türkiye dağlarının yarı olabilecekti. Ve sonuç olarak: Teslim TÖRE'nin bugünkü durumu taşıdığı Revizyonist düşüncelerin dışı vurumudur. Ayrıca

Hüseyin Bakır'ın TÖRE için yoldaş demesi de düşündürücüdür. Özgür Gelecek'e yayın hayatında üstün başarılar. Devrimci selamlarımızla....

Paris, SANTE Cezaevi (Blok D)
(TKEP)ceki taraftarları Mehmet ve Abuzer.

Özgür Gündem'i
doğruluğa davet ediyoruz

Özgür Gelecek Gazetesine, Ben uzun süredir gazetesizin okuruyum. Özgür Gelecek sosyal kültürel ve siyasal olarak içeriği doyurucu yazılar yazdığından dolayı içtenlikle teşekkür eder devrimci selamlarımı sunarım.

Size bu mektubu yazmamın nedeni Özgür Gündem'in hem tarafı hem de doğru olmayan haberler yayınladığından dolayı; bu gazeteyi protesto ediyor ve bundan sonra da haber veya yazılar yanlı bir şekilde çarpıtıp yazmamaya ve doğru haber yapmaya davet ediyoruz.

7 Temmuz Çarşamba günü, Gazi Osmanpaşa'ya bağlı Gazi mahallesi ve Zübeyde Hanım mahallesinde Sivas katliamını protesto etmek için demokratik kitle örgütlerinin ortak aldığı kararla kitleler kepenk kapama ve kontak kapamaya çağrıldı. Çağrıya katılım yüzde 99'u buldu. Devletin ve polisin psikolojik moral bozukluğu yaratmaya çalıştığı, polislerin yer yer esnafın gözünü korkutmak için kepenk açmaya zorlayıp, esnafı ihbarlık ve işbirlikçiliğe davet ettiği bu yoğun baskı ortamında, bütün bunlara halkımız hiç taviz vermeden karşı koydu. Ama tüm bu sevinçli durumu Özgür Gündem sanki PKK tarafından örgütlenmiş bir eylem olarak yayınladı. Demokratik kitle örgütleri yokmuşcasına, sadece PKK varmışcasına eylem ona maledilmiş. Biz burada PKK'nın dayatacağı bu tür eylemleri desteklemiyor ve yok sayıyoruz. Yapılan her devrimci eyleme saygı duyarız.

Gaziosmanpaşa Bölgesi
Özgür Gelecek Okuyan

KUR'DEM

Gerçek imdadım bilmez gidıyorum
Sevile salında affları dolayıyorum
Aynı alında yerim kalmas ezimci soyduğum
Kırım seyimden safıya senle yadamlıyorum

Karavığı yerdim, göğümde yıldız daldırıyorum
Kırgınca bezedim martiy günle ipiyorum
Nasretine tutarım dağlara kışıyorum
Kırım alıncı boyandım gümlüfe bezziyorum

Serda ÇİHAN

ILAN

Gençliğin komünist önderi
M. ALİ ÇAKIROĞLU SEN; düşmanın yaralı bedenine yaptığı işkenceli sorgularda kurucu önderimiz İBO gibi sınırlarını beraber götürdün. Kanın yerde kalmayacak!
"Yoldaşlar,
Bu yola fedaysa başımız,
Kesindir zaferimiz.
Susmanın silahlarımız!"

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki
TKP/ML/TİKKÖ/TMLÖB tutuşukları

Özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı:
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışma Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat.

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL, Tel: 516 25 38, 516 60 20 Faks: 518 23 23, BURÇLAR: ANKARA: Naciyeboy Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: 850, Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İshani 5/504 Konak Tel: 41 93 09, ÇUKUROVA: Atalürk Cad. Belediye Kargısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Dara 1 Tel: 573 790 Adana, MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halaplıoğlu Apt. B Blok, D:8 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Könye İshani No. 12 Oaire 21 26120, KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytaç Sok. Faragoğlu İshani (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkovi Erlon Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ
ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188
Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Baskı Yeri: GÜL OFSET, Dağıtım: YAY-SAT

Dersim sendromundan topyekün savaş sendromuna

Dağların ferman dinlemediğini iyi bilmektedir. Dağdakileri düze indiremeyeceğini anlayan Güreş düzdekilere tehdit üstüne tehdit savurmaktadır. Ancak nafile, çünkü sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi silahların devindirici gücünde sebat ettiği müddetçe Kürt ulusuyla ve emekçi halklarla daha da bütünleşecektir. Bu bütünleşmeyi parçalamaya Türk devletinin gücü yetmeyecektir.

romu" politikalarına dönmüşlerdir.

Dağların ferman dinlemediğini iyi bilmektedir. Dağdakileri düze indiremeyeceğini anlayan Güreş düzdekilere tehdit üstüne tehdit savurmaktadır. Ancak nafile, çünkü sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi silahların devindirici gücünde sebat ettiği müddetçe Kürt ulusuyla ve emekçi halklarla daha da bütünleşecektir. Bu bütünleşmeyi parçalamaya Türk devletinin gücü yetmeyecektir.

Topyekün savaşın uygulanabilmesi için Türkiye'den ne kadar Kürt varsa "düşman" ilan ediliyor. Göç ettirilmeleri, izlenmeleri, işlenmeleri emrediliyor. Barbine kir dırılmak için koruculuk özendirilerek çekici hale getirilmek isteniyor. Operasyonlar için kitlesel katliamlar için boş kağıda bakan imzası atılıyor. Resmi katillerin teşhir edilmesi için kepenk kapatarak protesto eden esnafa cezalar biçiliyor. Halkın gözü ve kulağı olan gizlenen gelişmeleri açığa çıkaran Sosyalist basın peş peşe toplatılarak yükü cezalara çarptırılıyor ve böylece kapatılmak isteniyor. Dev-

let- eşraf işbirliğinin propagandasını yapan bab-ı ali basını ödüllendiriliyor dahası TSK'ya yüksek moral vermesi ve desteklenmesi emrediliyor.

Bu anlamda Mehmetçik basına biriling verilmek pervazsızca yapılacak katliamlardan tam bir ölü sessizliğine yatmaları ve esas olarak genel kurmay hükümetinin şirin gösterme propagandası önlerine konuyor. Olası gelişmeleri kendilerine danışarak yazmaları emrediliyor. Tansu Çiller'e yamayan Erdal İnönü, "haberini verin ama ayrılıkçı teröre alet olmayın" diyor. Bu da hükümet ve muhalefetin oluştur-

duğu millî mutabakat'ın zapt-ı rapt hareket etmesi gerektiğini, topyekün savaşın dızsız yürütülmek istendiğini gözler önüne seriyor.

Böylece gelecek toplumsal muhalefeti kanla bastırma işini iç kamuoyunda hem de dış kamuoyundan gizleyerek yığınlar du-yarsız hale getirilmek isteniyor. Bu da, "ez-yönet" politikasının bir biçimidir.

Son memur maasının düşük tutulmasını kaynak yokluğuna bağlayan Çiller yaptığı bir konuşmada, 150 trilyon lira bütçe açığı bulunduğunu belirterek bunu ilk etapta 115 trilyon liraya düşürmek istediklerini söylüyor. Bu nedenle işçi memurun sirtına yeni bir faturayı eklemek istiyor. Öte yandan memur ücretlerine yapılan düşük zammı da savunarak, "olmayan bir parayı nasıl verelim" diyerek saldırganlık hedeflediği yen belirtiyor.

Bilinen odur ki bugüne kadar uygulanan tüm ekonomik kararların daima en ağır faturası emekçilere çıkartılmıştır. Yani emekçilerden kesilen silaha aktarılmıştır. Türki-

ye'nin halen yürüttüğü askeri projelerin toplam bedeli 220 trilyon liradır.

Kitlerin özelleştirilmesine başlayan Çiller aslında bunu kafasından yapmıyor. Bilindiği gibi özelleştirilmeyi dünya bankası savunuyordu ve 1993 yılında hükümetin 100 bini kadrolu 240 bini sözleşmeli toplam 340 bin kişiyi işten atmasını önermişti.

Bugün yapılanda bu senaryo gereğidir. Ancak kamu çalışanlarının örgütlenmeye yöneldiği günlerde özelleştirilmenin hemen ele alınması düşündürücüdür. Zira işten atılmaları ve ücret zammı talebinde bulunan kamu emekçilerine karşı şiddetle cevap veren Genelkurmay hükümeti belliki dağda olduğu gibi metropollerde de işçilerden çok çekeceğe benziyor.

İşte topyekün savaşın bir ucuda buralarda uygulanmaktadır.

Sosyalist basın üzerindeki baskı sindirme operasyonları tüm hızıyla devam ediyor. Artık sıradan haber yazıları bahane edilerek toplantı kararları çıkartılıyor, yazar işleri müdürleri savcılığa "davet" edilerek gözaltına alınıyor. Bununla yetinmeyen egemenler Sosyalist dergi ve gazeteleri sudan gerekçelerle kapatıyorlar. Gündem gazetesi sindirilmek oltaya alınmış durumda. Gazetemiz Özgür Gelecek peşpeşe toplatılmakta, temsilcilerimiz yolda yürürken dahi sorgusuz-sualsiz gözaltına alınmakta işkence-den geçirilmektedir.

DKO'lar işlevsiz kılınmak için yine sudan bananelerle kapılarına kilit vuruluyor. HEP'in kapatılması bunun en somut göstergesidir.

Topyekün savaş her ne kadar Türkiye Kürdistan'ında uygulanmaya konulduysa orayla sınırlı değildir. Ülkeyi sarmalayan işçi memur eylemlerinin ve dağa koşut olarak gelişen halk muhalefetinin bastırılması içindir. Özellikle Türkiye Kürdistan'ında sınıf perspektifiyle gelişen gerilla mücadelesinin bu yaz'la birlikte yaptığı atılım ve Toroslara da sıçramasının kesintiyi uğratılmak istenmesidir de.

Nerdeyse koalisyon hükümeti hüviyetini bir yana bırakıp resmen Genelkurmay hükümeti hüviyetini kabullenen Tansu Çiller hükümeti onursuzluğun ve piyonluğun yeni örneklerini sunuyor.

Ekonomi çarkı sıkışmıştır. Sevk ve idarenin fonksiyonerliği giderek zayıflamıştır. Dipten gelen dalga hakim sınıfları temellerinden sarsmaktadır. Dökülmeye yüz tutan devlet yeni hal çareleri aramaktadır. Ve her zaman olduğu gibi yine IMF ve Dünya Bankası gibi Emperyalist finans kuruluşları imdadına yetişti. Hazırlanan senaryonun aktörleri bulundu ve oyun sahnelendi.

Türk egemenleri ekonomik darboğazdan düze çıkma işini Çiller'e verdi ve hükümetin başına bunun için getirdi.

Asayiş ve güvenliğin sağlanması içinde Doğan Güreş görevlendirildi.

Böylece Genelkurmay hükümetinde rol alan aktörler belirlenmiş oldu. Sıra bunların boyalı basın tarafından bol bol reklamının yapılmasına kaldı.

Böylece Türkiye Kürdistan'ından başlatılan trajik oyun oynanmaya başlandı.

Texas aktörlerine taş çıkartan Doğan Güreş Diyarbakır konuşmasında, "dağdaki değil, şehir içinde yaşayanlardan, kasabada yaşayanlardan, bahsediyorum. Vaz geçsinler bu işlerden, sonra iş isten geçmiş olur" tehditinde bulundu.

Egemen sınıflar ekonomik ve siyasal krizin derinleştiği her dönemde aynı tehditleri savurmuşlardır. 12 Eylül öncesi sınıfsal kurtuluş mücadelesi karşısında girdikleri çıkmazdan kurtuluşun çaresinin

"Dersim Kanunu ve Takrir-i Sukun kararnameleleri olduğunu bas bas bağıyorlardı. Daha gerilere gidilirse Türk egemen sınıflarının ve bilumum Kamalistlerin çokça övündükleri "Millî şefleri M. Kemal de zamanında aynı tehditleri savuruyordu. Dersim ayaklanması karşısında düştüğü acizle söylediği aşağıdaki sözler bugünün paşalarının yolunu aydınlatıyor. "Dahili işlerimizde en mühim bir saha varsa o da Dersim meselesidir. Dahilde bulunan iş bu yarayı, bu korkunç çibani ortadan temizleyip koparmak ve kökünden kesmek işi ne pahasına olursa olsun yapılmalı ve bu hususta en acil kararların alınması için hükümete tam ve geniş yetkiler verilmelidir." (M. Kemal'in 1936 yılındaki TBMM açış konuşması.) O dönemde bu fetvayla sürdürülen soykırım politikası 70 yıldır amansız bir şekilde devam etmektedir. Bugünün paşaları gerillaya istediği gibi darbe vurmamanın acizliğiyle gri bölge olarak gördükleri Kürt köylerine ve kasabalarına soykırım fetvalarını çıkarmaları tamamen aynı kafatasçı politikanın ürünüdür. 70 yıllık soykırımcı politikaya rağmen, Dersim, Botan vb. yerler egemenler için "Çibanbaşı" olmaya devam ediyor. Hem de eskisinden daha güçlü ve daha bilinçli olarak. Paşaların deyişimiyle "Cumhuriyetin kahredici orduları" gerilla karşısında apışıp kalmıştır. Her geçen gün gerilla alanlarının çoğalması ve geniş halk kesiminden destek görmesi onların baş çıkmazı durumundadır.

Sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürütülen cepheben savaşa başarılı olmayan devlet klasikleşmiş "çften-bölme" taktiğini çoğun bir şekilde hayata geçiriyor. 65 yıl önceki hükümet ne demişti, "Paraya acımaksızın içlerinden çok adam kazanıp kullanmak lazım." Bugün yapılan nedir? Yapılan sadece 65 yıl önceki politikanın tekrarıdır. Sadece söylemi değiştirecek. Eskiden açık açık kullanılan "satın alıp kullanmalıyız" söyleminin yerini "köy koruculuğu sistemini güçlendirip genişletmeliyiz" söylemi almıştır. Ama bu politikada şimdiden tıkanmıştır. Köy korucularının onar onar silahlarını bırakması egemenleri telaşlandırdığı için son olarak yine "Dersim Send-

Topyekün savaşa karşı yoğun gerilla eylemlilikleri

Haber Merkezi/T.Kürdistanında yaşanan iç savaş giderek tırmanıyor. Köyler ateşe veriliyor, insanlar kurşuna diziliyor, toplu katliamlar yapılıyor, kalanlar göçe zorlanıyor.

Gerilla mücadelesinin halkla bütünleştiği alanlar devlet güçlerinin korkusu haline geliyor. Bu gibi yerlerde "böl ve yönet" politikası güdüyor.

Ancak buna karşı gerilla eylemlerinde de bir artış olduğu gözleniyor. Kitlelerin silahlı mücadeleye yönelimi giderek yükseliyor. Ve kitleler daha da bütünleşiyor. Gerilladan desteğini esirgemiyor. Devlet güçlerinin her türlü çabasına boya çıkartıyor.

Gerillanın devlet güçlerine indirdiği her darbe kitlelerin sevinç kaynağı oluyor.

Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Çakırcı köyünün Beşevler bölgesinde 19 Temmuz günü yoldan geçen askeri bir konvoyu pusula kuran TIKKO gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada 7 askerin öldüğü, 10 askerin de yaralandığı gelen haberler arasında.

Ovacık'tan 7 Km uzakta ve saat 16.00 sıralarında meydana gelen olayda yaralananların helikopterle Elazığ ve Dersim hastanelerine kal-

dırıldıkları öğrenildi. Operasyon nedeniyle Ovacık'a giriş çıkışlar yasaklanırken telefonlar da kesildi.

Olay yandan 22 Temmuz tarihli Gündem gazetesinin bu olayı ARGK'ya mal ederek vermesi yöre halkı tarafından tepkiyle karşılandığı gelen haberler arasında.

PETER VE SARITAŞ KARAKOLLARINA BASKIN

16 Temmuz günü TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillalarının basılan Peter ve Saritaş karakolları bombalandı. Uzun süre çatışmada gerillalardan kayıp olmadığı ancak devlet güçlerinden sayısı belli olmamakla birlikte kayıp olduğu gelen haberler arasında.

Olay nedeniyle Ovacık Tunceli karayolu trafiğe bir süre kapatıldı.

Yöre halkı arasında büyük bir sevinç yaratan baskın nedeniyle devlet güçlerinin giriştiği operasyonun pek ciddiye alınmadığı bildirilmektedir.

ÇEMİŞGEZEK'TE ROKETLİ SALDIRI

Çemişgezek ilçesi TIKKO gerillaları tarafından basıldı. Roket ve ağır silahların kullanıldığı çatışma-

TIKKO gerillaları Dersim'de Topyekün savaşa karşı koyma yürüyüşünde.

da resmi kuruluşların yoğun ateş tutulduğunu ve gerillalardan kayıp olmadığını belirten köylüler, devlet güçlerinden ne kadar kayıp olduğunu tam olarak bilmediklerini söylediler.

Ayrıca, Dersim, Erzincan karayolunun Kırmızı Köprü (Pardo) sor mevkiinde kesildiği ve yine Dersim-Ovacık mevkiinin Veng Köyü yakınlarında yol kesildiği ve bir süre TKP/ML Olağanüstü Parti

Konferansı hakkında propaganda yapıldığı, Türkiye Kürdistanı'nda sürdürülen kirli savaşa karşı mücadelelerini daha yoğunlaştırarak "böl-ez" politikasının da sıkıya alınacağını dile getiren TIKKO gerillalarının daha sonra üslerine döndükleri şeklinde yolcular tarafından bu eylemin köylülere yansıtıldığı ve geniş bir yankı bulduğu gelen haberler arasında.

Mustafa Kalkan trafik kazasında yaşamını yitirdi

Haber Merkezi/TKP/ML'nin yurtdışı faaliyetinde aktif çalışanlarından biri olan Mustafa Kalkan Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

TKPML-YDB'nin yaptığı basın açıklamasına göre "Mustafa Kalkan 1958 yılında Tunceli-Hozat kazasının Buzluçınar (Kamık) köyünde dünyaya geldi. Orta halli bir köylü ailesinin çocuğu olan Kalkan 1977-1973 yıllarında TKP/ML'yle sıcak ilişkiye geçti. Lise öğrenimini tamamladıktan sonra Hozat ve çevresinde yarı profesyonel olarak parti faaliyetlerini sürdürdü. 1982 yılında profesyonel parti çalışmalarını sürdürürken, kurye olarak gittiği görev yerinde polis tarafından yakalandı. Uzun sorgulama ve işkencelerden sonra tutuklandı. Elazığ cezaevine gönderildi. Cezaevinde karamsarlık, yığınlık ve teslimiyete karşı kendi devrimci onurundan ve partisinin düşüncelerinden ödün vermeden direndi.

1982 yılında Elazığ cezaevinin taban diplerini delerek firar eden Mustafa Kalkan, TIKKO gerilla birliklerine katıldı. Uzun bir dönem kırık bölgelerde halk tarafından çok sevilen bir gerilla olarak çalışan Mustafa Kalkan, kendi özgül durumundan dolayı yurtdışına çıkarıldı. Avrupa topraklarına ayak

Mustafa Kalkan aktif bir Parti çalışanıydı.

basar basmaz partisyle hemen ilişkiye geçti."

TKP/ML-YDB'nin açıklamasında Mustafa Kalkan'ın "revizyonizme, oportünizme, legalizme, reformculuğa ve her türden burjuva akımlara karşı tavır alarak TKP/ML'yi bütün düşmanlarına karşı göz bebeği gibi savunduğu" belirtilerek "Onun partimiz TKP/ML için emek verdiği bütün değerlerine sahip çıkarak, mücadelesi önünde saygı ile eğilip, mücadelemizde yaşatacağız" deniliyor.

Dersim Gökçek köyü ormanı yakıldı

Haber Merkezi/IHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez 26 Temmuz'da bir basın açıklaması yaparak insan hakları savunucuları ve çevrecilerden Dersim'deki orman katliamına karşı yardım istedi.

Mehmet Gülmez: "Yıllardır devlet güçlerinin orman vakna alışkanlığı son günlerde biz kazanmış durumdadır. Dersim'in en güc or-

manlarından olan Gökçek köyü ormanı (yaklaşık 7 km. uzunluğunda, 4 km. genişliğinde) 23 Temmuz tarihinde iki jet uçağı tarafından sürekli bombalandı ve orman alev alır almaz çayı çayı yandı. Dersimimizi anlatacak devlet yetkilisi yok. Çünkü; yakın devlet. Doğamızı böyle tahrip edilmesine insanlık göz yummamalıdır" dedi.

Jandarma karakolunda işkence seansları

DERSİM, Özgür Gelecek/ Özeldir Dersim'de ve genelde tüm Kürdistan'da devlet ve düzen güçlerinin halka uyguladığı zulmün, vahşetin tarifi mümkün değil. Jandarmamızın, özel timin korucuların keyfi ve pervasız zulmün bedenlerinde ve yüreklerinde hissedilen iki Dersim'linin yaşadıkları işkenceler devlet terörünün görünen yüzünden iki ayrıntılı fotoğraf sadece.

20 Temmuz'da Ovacık Yeşilyazı mahiyesi karakoluna gece alınan Hasan Eren ve İmam Ayata ağır işkenceden geçirildikten sonra nahiyeyi terketme şartıyla serbest bırakıldılar. Olay şöyle gelişti: Akrahası Şükri Ayata'nın evinde misafiri bulunan İmam Ayata karakol komutanı Astsubay Ali Akdamar tarafından gece saat 9.30 sularında alınıp karakola götürülüyor ve karakolda uzman çavuş Orhan..... ile birlikte ağır işkence yapılıyor. Köyü terkeme şartıyla gece saat 24.00 sularında serbest bırakılıyor. Kendisiyle görüştüğümüz İmam Ayata "Karakol komutanı ve askerler halka baskı uyguluyor, ben buna karşı çıkıyorum. Beni bundan dolayı işkenceden geçirip korkutup susturmaya çalışıyorlar" dedi. İmam Ayata'nın yüzünde ağır darp izleri vardı. Sirtında da yumruk darbeleri vardı.

Aynı gün saat 12.00 sıralarında Yeşilyazı'da bakkaliye işleriyle uğraşan Hasan Eren'de karakol komutanı Ali Akdamar tarafından alınıp karakola götürülüyor. Hasan Eren'de ağır işkenceden geçiriliyor. Görüşmemizde "Karakol Komutanına veresiye mal vermediğim için birgün önce tartıştık ikinci günde beni götürüp uzatmalı çavuş Bayram Er, uzatmalı çavuş Orhan..... ve Ali Akdamar suya sokup dövdüler. Köyü terkeme şartıyla gece 3.00 suları serbest bırakıldılar" dedi.

Köylüler, "Karakol Komutanı Ali Akdamar piskopat alkolik bir manyaktır. Can güvenliğimiz yok,

İmam Ayata (aşağıda) ve Hasan Eren (üstte) yoğun işkence gördüler

İmam Ayata'yı 1 hafta önceden dövdü. Sıra birgünde bize gelecek. Bu deli nahiyemize bilinçli olarak verilmiş" dediler.

Hasan Eren ve İmam Ayata Ovacık Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulundular. Can güvenlikleri olmadığı içinde köylerini terk ettiler.

Kayseri temsilcimiz tutuklandı

Haber Merkezi/Kayseri temsilcimiz Hüseyin Bektaş komik bahanelerle 21 Temmuz'da Kayseri DGM'ce tutuklandı. Kayseri Temsilcimiz düzen güçlerinin tezgahladığı tutuklamamız öyküsünü Kayseri Kapalı Cezaevi'nden faksladığı mektupta şöyle anlatıyor:

"Dostlar, geçen ayın sonunda Kayseri'de Anadolu Fuarı açıldı. Ben de bir yer karalayarak "Özgür Gelecek Kitabevi" adında bir kitabevi açtım. 19 Temmuz'da saat 7 civarında Kayseri'nin Sivas Caddesi üzerinde Büyükşehir Belediyesi'nin yanındaki otobüs durağında, sivil polisler tarafından gözaltına alındım. Direk fuardaki kitabevime götürüldüm. Kitabevimde arama yapıldı. Arama sonunda duvarlara astığım poster ve afişler alındı. 20 Temmuz'da ise toplama kararı çıkarılmış gazete ve dergilere elkondu. Böylece kitabevi kapatıldı. 21 Temmuz'da çıkarıldığım Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde tutuklandım. Suçlamalar ve gösterilen deliller çok komik. Suçlama olarak "TKP/ML üyesi olmak ve propagandasını yapmak" getiriliyor. Bunu kanıtlayacak delil olarak kitabevime yapıştırdığım poster ve afişleri gösteriyorlar. "Poster ve afişlerin yasal olduğunu, poster ve afişlerin bir kısmının Kayseri'de temsilcisi olduğum Umur Yayıncılık ve Basım Yayın Ltd. Şirketi'ne ait olduğunu ve bunları afişlerin altında belirtildiğini, ve bunları asmının ve satmanın yasadışı bir örgüt üyesi olmak ve propagandasını yapmak anlamına geleceğini belirttiğim halde tutuklandım. DGM savcısı tarafından ifadem alınırken yasal olmamasına rağmen özellikle bir sivil polis te yanında bulunduğumu."

Yazışları Müdürümüz Kemal Bortay: "Sosyalist basını işlevsiz hale getirmek isteyen hakim sınıflar, son günlerde peş peşe yazışları müdurlerini tutuklama turyasına giriştiler.

Baskı ve sindirme politikasına karşı göğüs geren basın mensupları sudan bahanelerle gözaltına alınmaktadır" diyerek Kayseri temsilcimizin tutuklanmasına kinadı.

Tüm baskı ve sindirmelere rağmen Kayseri iribat büromuz açıktır. Açık kalacaktır.

Alibeyköy'de esnafa tehdit

Haber Merkezi/İstanbul'da, Gaziosmanpaşa ve Alibeyköy ilçelerinde TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı'nı halka duyurmak amacıyla "Ajtasyon-Propaganda, duvar yazılamaları, pankart asma, bildiri dağıtma" gibi eylemlilikler yapıldı. Bu faaliyetler üzerine polis, Alibeyköy'de esnaf ve halka "TIKKO'cular" ibhar etmeleri için ajantlık ve işbirliği teklif etti. Esnafın insanlar polislin kendilerine: "Biz buradaki devrimci hareketleri tanıyoruz, bu TIKKO'cular nereden çıktı? Bunları tanıyorsanız bize bildirin. Tekrar geleceğiz, iyi düşünün kararınızı verin" dediğini anlatıyorlar.

Malatya'da orman katliamı

MALATYA, Özgür Gelecek/ Çok az bir ormanlık alana sahip olan Malatya'da, var olanlar da ikinci ordunun emri ve Orman İşleri Genel Müdürlüğü'nün onayıyla imha edilmeye başlandı. Malatya'ya bağlı Doğanşehir ilçesinin ormanlık alanları gerillaların buralarda gizlenip, barındığı gerekçesiyle kestilmekte. Ancak yetkililer, ormanlık alanın neden kesildiğine dair hiçbir bilgi vermemekte.

M.Ali Çakıroğlu Tarsus işkencehanelerinde anıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- 13 Temmuz'da Fikirtepe'de kaldığı evde TKP/ML olağanüstü konferansının tanıtım kampanyası için hazırladığı bombanın patlaması sonrasında eve gelen polislerin tedavisini geciktirmesi sonucu şehit düşen TKP/ML üyesi, TMLGB genel sekreter yardımcısı M. Ali Çakıroğlu'nun Mersin'de yapılacak anısına İstanbul'dan giden, işlerinde iki muhabirimizin de olduğu 16 kişinin yer aldığı otobüs 18 Temmuz'da Tarsus girişinde resmi ve sivil polislerce durduruldu.

Kimlik isteyen polise otobüstekilerce gerekçe gösterilmediği kimlik verilmeyeceği belirtildi. Bunun üzerine resmi ve sivil polisler silahlıların kitleye doğrularak bindikleri otobüsün sol önünü tehdit edip otobüsü Tarsus Merkez Karakolu'na sürmesini söylediler. Burada da kitle kendilerini kimlik isteyen polise gerekçe gösterilmediği kimlik tespiti yapılmayacağına belirttiler. Otobüste kimlik tespiti yapılmayacaklarını anlayan polisler bu defa otobüstekileri imneye zorladılar. Polislerin "otobüsten inin" tehditlerine "inmıyoruz" cevabı verildi. Bu defa tekme tokat saldırıya polise "insanlık onuru işkenceyi yuneecek" sloganıyla karşılaştı. Tekme tokat karakola sokulan 16 kişi burada da polislerin saldırılarına sloganlarıyla cevap verdi.

Siyasi eylemlere pek alışık olmadığı anlaşılan karakoldaki resmi polislerden biri bunları sözleriyle ifade ediyordu "20 yıllık polislik hayatımda böyle bir olayla ilk kez karşılaşmıştım, hem kimlik tespiti yapılmıyordunuz hem benim karakolunda eylem koyuyordunuz. Benim karakolumdaki eylem koyamazsınız" diyerek sağa sola koşup etyle masaya vuruyordu. İkinci gün tıvarete giderken bu polisin elinin

şarjı olduğu fark ediliyor. Herhalde şaşkınlığına verdiği heyecanı masaya çok hızlı vurmuş olacak! Aynı polis sonradan gelen sivil komiser "komiserim buntlar hem kimlik vermiyorlar hem de yaka numaraları, üniformaları yarıttılar" diyerek eylemcileri şikayet ediyordu.

KARAKOLDA İŞKENCE VE DİRENİŞ

Karakoldan hücrelere götürülen insanların hepsi kaba dayaktan geçiriliyordu. Karakolda tutulan insanlar karakolda kaldıkları sürece hem ifade vermeyerek, hem açlık grevine giderek, hem de hiçbir tutanağa imza atmıyarak polisi protesto ettiklerini belirtiyorlardı. Karakolda kaldıkları süre boyunca mücadele bildirimünün polisleri ifade vermeye ve açlık grevi biçimindeki direniş tavrını kırmak için herkes kaba dayak sevgusuna tabi tutuluyordu. Biri muhabirimiz iki direnişçi de elektrik ve hayalimsizlikta bir işkenceci sorguya tabi tutuluyordu.

Bunun gözaltı süreci boyunca polis, bayrakla da daha fazla uğruşma ihtiyacı duyuyor ve bütün saldırı, işkence ve baskıların başlıyordu. Dayak, psikolojik işkence, cinsel taciz, sarkıntılık gibi yöntemlerle hayran direnişçiler ile verneve zorlanıyordu. Bu tür insanlık dışı işlemler dört gün sürdü. Bütün bu işkence seanslarına çoğunlukla gözaltına alınmış ragmen bayraklar çok önemli tavır koydular. Tüm gözaltındakiler kaldıkları süre içerisinde direniş tavrını sürdürüyorlardı.

Mehmet Ali Çakıroğlu'nun anlamak için yula çıkan topluluk gözaltına alınmış kardeşlikleri anmayı gazetede ki belirtilen saatte

Tarsus işkencehanelerinden çıkan direnişçiler M. Ali Çakıroğlu mezarı başında andı.

nezarethanedede gerçekleştirdiler. Anma saygı defuşu, konuşma, slogan ve marşlarla (bayan ve erkekler ayrı ayrı hücrelerde ve aynı anda) gerçekleştirildi. Ayrıca gözaltına ikinci günü bayanlar işkence için yakarı alındığında aşağıdaki hücrelerdeki erkek tutsaklar Emre Bilgin ve arkadaşlarını saygı duruşu, kutuşma, marş ve sloganlarla andılar. Açlık grevini kırmaya çalışan polis grevlerine seker, su ve tuş vermiyordu. Direnişçi kırıma yönündeki çabaları boşa çıkan polis 4 günün akşamı 16 kişiyi de 21 Temmuz'da Tarsus Savatığı'na çıkarıyordu.

Savetliğe çıkan 16 kişi de gündükleri işkence konusunda istisna suç duyurusunda bulunmalarına rağmen silve yasal olarak suç duyurusunun ifadelerinde geçemeyeceğini söylüyorlardı. Herkesin suç duyurusunda bulunması savcayı inceltiyor ifade almayı sürdürmek için

ytünü yıkamak zorunda bırakıyordu. Sonuçta sava 16 kişiyi de serbest bırakmak zorunda kalıyordu. 16 kişi gözaltındayken M. Ali Çakıroğlu'nun ailesi özellikle ağabeyi, gözaltındakilerle yakından ilgilenildi. İçerdekileri sürekli polise sordu. Yiyecek gönderdi. Gözaltındakiler savetliğe bırakıldıktan sonra da askerlik için alınmaları bir okurumuz kefil olarak serbest bırakılmaları sağlandı. Bırakıldıktan sonra eresi günü kitle Çakıroğlu'nun evini ziyaret etti. Ardından gençlik önderleri, mezarı başında ve sloganlarıyla anarak polis baskısının devrim şehitlerinin şahiplenmesini engelleyemeyeceğini bir kez daha hatırlıyorlardı. Mehmet Ali Çakıroğlu için Tarsus'ta TKP/ML inzalı bir pankart asıldı. Başta Savaşçılar Cezaevi olmak üzere cezaevlerinde de yoldığılar anmaları yapıldı.

Kızıldere köylüleri cezalandırıldı

TOKAT/Özgür Gelecek- Ülkemizin yarı-feodal, yarı-sömürge yapısından kaynaklanan toprak sorunu ülkemizin her yerinde olduğu gibi Tokat'ta da sık rastlanan bir sorundur. Tokat'ta bu sorun yer yer devletçe halkın karşı karşıya gelmesine sebep oluyor. İşte 1985 yılında Almus'un Kızıldere köyünde de böyle bir sorun yaşanıyor.

Kızıldere yile Arıpınarı (Gözeke) köyleri arasında yıllardır devam eden bir yayla sorunu vardı. Çünkü Kızıldere'nin yaylası Arıpınarı köyü tarafından alınmak isteniyordu. Arıpınarı köylüleri yaylaya çıkabilmek için devletten yardım istiyor devlet ise Kızıldere'ye karşı (Çünkü Kızıldere Komünist bir köy olarak bilinirken Arıpınarı gerici bir köy) Arıpınarı'na seve seve yardım ediyor. 1985 baharında Arıpınarı asker korumasıyla yaylaya çıkıyor bunun üzerine Kızıldere köylüleri topluca kazma, kürek, sopalarla askerlere saldırıyorlar. Önce geri çekilen askerler destek gelmesi üzerine köylüleri çembere alıyor ve 60'ın kadın 3'ü erkek olmak üzere 63 kişiyi gözaltına alıyor. İki gün gözaltından sonra 15 kadın 3 erkek tutuklanıyor, diğerleri serbest bırakılıyor. Çatışmada yaralanan 5 asker Nispetiye Devlet Hastanesi'nden rapor alarak mahkemeye delil olarak sunuyorlar. 1.5 ay sonra sonra tutuklulardan 18 kişi de serbest bırakılıyor.

Bugüne kadar gündeme gelmeyen mahkeme bölgede mücadelenin yükselmesi üzerine sonuçlandırılarak 30 kadına değişik oranlarda cezalar verildi. Ceza alanlardan göstüğümdüz bir kadın "bunlar bugüne kadar birşey demiyorlardı bugün bize ceza vermeleri gerillaların bu bölgelerde gezmesi ve halkın desteğini alması sonucu. Devlet bizim gücümüzü korkutmayı ve bizi yıldırılmaya çalışıyor. O yüzden bize bu cezalar verildi yoksa bizim suçumuz yok" dedi.

Malatya'da Eğitim-Sen'li öğretmenler yargılanıyor

Malatya/Özgür Gelecek- Özellikle Eğitim-Sen'li öğretmenler üzerinde yoğunlaşan saldırılar, yaralama ve her türlü baskının önlenmesine tepki olarak 15 Ocak'ta Türkiye'nin birçok yerinde bazı öğretmenler bir günlük iş bırakmışlardır. Bunun üzerine Malatya'da iş bırakan üç öğretmen (Muhammet Canbay, Orhan Sevil, Bülent Sarı) hakkında soruşturma açılıp, görevlerinden uzaklaştırıldılar.

İlk duruşma 23 Temmuz günü 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Savanman alınan öğretmenler "Eğitim-Sen'in üyesi ve Malatya şubesi'nin yönetimi kurulduğumuz, işlemlerimizin kaldırılmasına tepki olarak bireysel kararlarımızla bir günlük işe gitmemeye yeminde tavır koyarak, bu duruma protesto ederek demokratik hakkımızı kullandık" dediler. Çok sayıda öğretmenimiz izleyici olarak katıldığı duruşma 23 Ağustos'a erelendi.

Öte yandan 23 Temmuz günü 27 öğretmen Eğitim İş'ten istifaya ederek Eğitim-Sen'e katıldılar. Eğitim-Sen'e katılan öğretmenler okulların açılmasıyla birlikte Eğitim-Sen'e katılmın artacağını belirttiler.

Malatya'da bir Bektaşilik tüccarı Hasan Meşeli

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya'da Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Tanıtma Derneği Başkanlığı'nı yapan Hasan Meşeli, devrimci-demokrat çevreler ve Aleviler arasında da devletten ayrı gibi çalışıyor, gerici çevrelerde karantılı ilişkilerle girer biri olarak tanınıyor. Başkan olduğu derneğin üyeleri de Hasan Meşeli'nin "karşı devrimci" olarak nitelenen seranlarından çok çektiğini belirtiyorlar. Meşeli'nin Alevileri gerici çevrelere çekmeye, devrimci demokratik kitle örgütleriyle dayanışma ve iletişimlerini bozmaya çalıştığı da Malatya'da en çok tartışılan konular arasında yer alıyor.

Devrimci-demokratik kitle örgütleriyle hiçbir dayanışmaya, iletişime girmeyen Meşeli, halk düşmanı, Alevi düşmanı, gerici-faşist partilerle, dernek, basın ve vakıflarla çok sık iletişime ve dayanışma içerisinde. Ayrıca adı yasakçı valiyeye çıkan Vali Saffet Arkan Bediik hakkında basında en ufak bir eleştiri çıktığında, Meşeli kraldan çok krakeri kesilerek gerici basına valiyeye öven, savunan demeçler vermekte-

dir. Aynı zamanda evli olmasına rağmen dul bir kadına dost hayvanı yaşadığını Malatya'da bilmeyen yok. Ahlaksızlıkları ile ilgili anlatılan bir de skandal var. Meşeli bir kadına ilişki teklif ediyor, isteği reddedilince, kadın hakkında ve bazı dernek üyeleri hakkında, gerici spekülasyonlar yapıyor. Kendisine ilişki teklif edilen bayanın dernek yönetimi karalana ve Hasan Meşeli'ye ayrı ayrı mektup gönderip olayı açıklamasıyla durum ortaya çıkıyor.

Sivas katliamı yaşandıktan sonra Malatya'da bulunan DKO'lar ve sendikalar kimama misinji yapmak için platform oluşturmak amacıyla bu konuda Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Tanıtma Derneği'nin Başkanlığına Hasan Meşeli'ye de öneri götürüldü. Ancak Meşeli bunu kabul etmemekle kalmadı, Malatya'da çıkan gerici Yorum Gazetesi'ne bir de demeç verdi. Verdiği demeçte Meşeli:

"Sivas olaylarını kimama mitingine katılmadım diye tehdit edildim" yalanını ileri sürdü. Meşeli bu tavıyta haklı olarak

gerici-faşistlerin yoğun desteğini almış durumda. Meşeli, aynı dernekte bu duruma şöyle açıklıyor:

"Sivas kardeşlerime teşekkür ederim, beni en iyi onlar anıyor."

Herhalde sayın! Meşeli milletvekilliğini düşünüyör olacak ki yini:

"Sındıya kadar giden Alevi milletvekilleri Aleviler için ne yaptılar? Ayırmadıkları başka" diyor.

Milletvekilliğine önem vermediğini, seçilse de doğrudan, halktan yana olacağını yazarak reklamını yapıyor.

Son olarak, Malatya'da birçok zehniklarla arda bir çıkmayı sürdüren Özgür Gazetesi'nin Hasan Meşeli'nin bir rezaleti ortaya çıkarılmasıyla, Meşeli ve diğer gerici-faşist basın ve çevreler Özgür Gazetesi'ne yönelik karalamalara ve hedef göstermeye vbneldiler.

Kendisiyle görüşüğümdüz Özgür Gazetesi'ne saldırı ve sorumlu Yazanlar Madürü İlhan Atılğan, konuyla ilgili açıklamasında:

"Dünya içinde dönen oyunları ve Meşeli'nin yarattığı skandalı ortaya çıkardıkları için gerici çevrelere ve yerel basına sözünü yazı-

lı saldırılarına manevr kıldıklarını" belirterek, Meşeli'nin yayından sonra sık sık telefon edip argo kelimeler ve tehditlerle kendilerini yıpratmaya çalıştığını ancak bende de başanlı olarak gerici-faşist söylemleriyle böyle tanımladı.

"Yaşanan bunca olaydan sonra birçok dernek üyesi dernekle ilişkisini kesmiş ve bazıları gazetemize gelerek gerici-faşist bilgi ve belgeleri bize vermişlerdir. Bunlar bizde mevcut. O nedenle gazetemize tehdit için telefon açan Meşeli'ye hızı mahkemeye vermesini, orada hesaplayacağımızı söyledik. Ancak su ana kadar böyle bir girişimde bulunmadı. Hakkımızdaki aslız iddialarını düzeltilmesi için başvurduğumuz Harale Gazetesi "Sivas olaylarını gerici-faşistler yaptı" dediyimiz için, yayınladıkları haberi tekzip etmeyeceklerini söylediler. Biz Malatya'da demokratik nitelikte tek gazete olduğumuz için hedef gösterilmekteyiz. Demokratik kitle örgütlerinin ve kamuoyunun duyuru bir şekilde bizlere destek olmalarını bekliyoruz."

Belediye-İş Bingöl Şube Başkanı hala tutuklu

Haber Merkezi- Belediye-İş Bingöl Şube Başkanı Ali Tatar Durum'da 7 Temmuz günü Sivas katliamını kinamak için yapılan kitlesel protesto gösterisine katıldığı için 3 gün gözaltında kalmış ve tutuklanmıştı. Ali Tatar'ın tutukluğu devam ediyor. Tunceli kapalı Cezaevi'nden gazetemize bir mektup gönderen Ali Tatar tutuklanmasına kadar varan yargılanmasını öyküsünü şöyle anlatıyor:

"Protesto eyleminden sonra çoğunluğu belediye içisi olmak üzere 19 devrimci-demokrat, yarısever gözaltına alındık. Polis eylemin organizasyonunu Belediye-İş Bingöl Şubesi'ne vüklemek için uğraşılıyor, bu yönde beyanları ifadelerine geçirmek için çalışıyordu... 3 gün emriyeste kaldıktan sonra bizleri savetliğe sevk ettiler. Sava 5-6 kişinin iladesinden sonra beni çağırdı. Savci hepimizi serbest bıraktı. Bana "Serbestin

ama 1 Mayıs 1993'te yaptığın konuşmadın dolayı dava açıldı" dedi. Ve tam bu dava ile ilgili sorular sormaya hazırlanırken Terörlü Mücaddele Şube Müdürüğü'nde görevli polisler içeri girdiler. Savci onlara "tamam herkes serbesttir" dedi. Ancak polislerin odadan çıkmasından 5 dakika sonra savcının odasında yoğun bir telefon trafiği başladı. Ve savci odadan çıkıp dışarda beklememi istedi. Başsavci, savci, hakim arasında

görüşmeler başladı. Dosyalarımız ayrıntılarına kadar incelendi. Tutuklanmam için en küçük bir delil aranmaya çalışıldı. Çünkü, "Bağımsız Yargı" dedikleri icra organına emriyet hat yöneticileri tarafından baskı yapılmış, tutuklanma emri verilmişti.

Bu gelişmelerden sonra tutuklanan Ali Tatar "devlet güdümlü katliamları protesto ettiğimiz için kokuşmuş zindanlara tıkıldık" diyor.

Kontrgerilladan Sündüz yaylasında katliam

Haber Merkezi- 19 Temmuz günü Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Sündüz Yaylası'na "Özel Tim"ler tarafından yapılan baskında 15'inci çocuk, 8'i kadın olmak üzere 23 kişi katledildi. Katliamdan yaralı olarak kurtulan 3 erkek ise Bahçesaray sağlık ocağına kaldırıldı. Köylüler gerillayla hiçbir sorunlarının olmadığını söylerken,

PKK ajansı KURD-İHA'nın Lübnan bürosu aracılığıyla yaptığı açıklamada: "Gerek yöntem gerekse yaylada bulunanların konumu itibarıyla bizim eylemimiz olmalıdır" diyor. Burjuva basını olayı manşetler verdi. Sabah: "APO HITLER GİBİ" derken, Hürriyet "ERKEKSİZ KOYDE PKK BARBARLIĞI" diye manşet attı-

yordu. Katliamın ayrıntıları ilerleyen günlerde belli oldu. Katliamın tanığı olan yaralı köylülerden Ahmet Sevgili ve Hicret Güzel'in anlatımları yeni bir devlet katliamıyla karşı karşıya olduğumuzu kanıtıyordu. Ahmet Sevgili, çok kötü Kürtçe konuşan 6 kişinin çadırın içinde kendilerini topladıklarını, dördü genç ikisi orta yaşlı, bu insanların birinin telsizini çıkarıp konuştuktan sonra ateş emrini verdiğini anlatıyordu. Hicret Güzel de saldırganların Kürtçesinin zavıf olduğunu, köyde korucu olmadığını öğrendikten sonra telsizle konuşup, kitleyi taradıklarını belirtiyordu. Yayla sakinlerinden olmayan başka bir tank ise katliamdan bir gün önce tarifi edilen bu 6 kişiyi gördüğünü ve kendisine "git Sündüz Yaylası'ndaki köperlere söyle çocuklarını götürsünler" dediklerini anlatıyordu.

DEP Diyarbakır Milletvekili Hatip Dicle katliamla ilgili yaptığı bir basın açıklamasında "Olayın kontrgerilla tarafından yapıldığına inanıyoruz. Kontrgerilla, PKK'ya karşı psikolojik üstünlük sağlamak için bu tür katliamlara yöneliyor. PKK'nın terörist bir yapı olduğunu kanıtlamaya yöneliktir" diyordu.

Kontrgerilla Sündüz Yaylası'nda acımasızca çocuklar ve kadınlardan oluşan 23 kişiyi katletti

Özgürce

İsmail Yıldız

Havanda su dövün, işe yarıyor!

Havanda su dövmenin işe yaradığını söyleyen tarihsel sözün doğruluğunu egemen sınıflar heredeysse bizzat kanıtlar. Her yeni hükümet olmanın eskiyi suçlaması, yeni vaatlerde bulunarak "süre" istemesi alışkanlık haline geldi. Halkın da alışması için televizyonlarda, gazetelerde boy gösteren boş propagandalarla halk aldatılmaya devam ediliyor. Bir kez daha, beyin yıkama, olumsuz aydınlatma operasyonuna his veriliyor.

Komprador patron-âğa devletinin başı krizden bir türlü kurtulmuyor. Ekonomik hamleler(i), sıvaz atıklar, "hukuk kuralları içinde" militarist güçler harekete geçiriliyor, varılan yer yine aynı yer olmaktan çıkmıyor. Ali'nin kulağını Veli'ye, Veli'ninki ni Ali'ye güdürme numaraları, provakasyonlar, kökürmeler bu kazanıyor ama, kendileri istikrar kazanmıyorlar.

Demirel'in de öncelikle gibi, "kurtaracak" olarak geliş kendisini kurtarmak için Çankaya'ya sığınmış sürece egemen sınıflar ve emperyalist âğa babaları "baba olmadı ana verelim" pazarlamasıyla Tansu Çiller'i sahneye çıkardılar. Tansu hanım, müslüman memleketin ilk kadın başbakanı olarak vitelindeki yerini aldı. Üstünlük beslediği pilavı yeniden ıslah ediyor. Yine "acı mas"lar, yine halklardan fedakarlık istemleri, yine 500 günler, 5 yıllar, yine "hukuk kuralları içinde" vahşet çıkartları ve yine aldattı vaatler, vaatler...

Amerikan vatandaşlığına kabul edilirken ABD'ye bağlılık yemini edip belen de bu sadakatini sürdüren Tansu Çiller, faşist TC'nin ilk kadın başbakanı olarak küçük Turgut Özal olma yolunda adımlar atıyor. Ülke için nasıl bir şans olduğunu anlatmaya çalışıyor. Demirel'den çok Özal'ın takipçisi olma havasının daha karlı olacağını hesaplıyor. Yenilik çıkartıyorsa, propaganda yöntemleriyle bunu göstermeye çalışıyor ancak yenilik demlenmeyi ve Tansu'na getiriyordu? Daha ilk girişimleri üzerinden asalet geçirmişti ki, önerilerini savunamaz duruma düştü ve hıyaya girdi. Yeniliği, yeni bir tepreyken seldiri önerisiyle ardu getirdi.

11 Temmuz pazar günü önce hükümete sonra aynı gün, aynı gün ödümleri bir-iki gazete hariç diğer gazete, TV, sahiplerine ve üst düzey elemanlarına brifingler verdi. Brifing hatırlatıldı. AAAsında görev başkalarının da, brifing maksımı Genel Kurmay Başkanlığı kararlığı olması nedeniyle kendilerinin verdiği gerekçeyle brifingleri kurtarmaya çalışan Doğan Güreş diğer yandan "hükümette sunduğumuz proje yakparelik gerektiren bir projedir ve basının buradaki görevi kuşunmemecek boyutlardır" diyerek hem gerekçesinin uydurma olduğunu açığa vurmuş oluyor ve hem de işi götürmenin ne hükümetin ne partinin ne de parlamento olmadığını, kendilerinin olduğunu ortaya sermiş oluyor. Brifingde söylendi ve basından beklenen olay, gerçeklerin söylenmemesi ya da tersyüz edilerek söylenmesidir. Brifinge katılan bir gazeteci-yazarın ifadesiyle: "ortada bir çatışma var, propaganda yönü birçok yöünden çok daha fazla önemlidir. Siz yaptığınız için etkilerini biliyor musunuz? İstenmeyen sonuçlara yol açıyor türünden bir uyarıda bulundular."

"Bir çatışma kaybedilebilir ama, bu devletin kaybedebileceği ni yansıttığı için duyurulması çok tehlikelidir." diye özetlenebilecek bu anlayışla yapılan uyarı hem hükümet hem de basın üzerinde hakimiyetini kurmakta gecikmedi. Genel kurmayın politikası birkez daha butlucun da politikası oldu.

Yıpkı Demirel ve ortağının "doğu seferi" gibi Tansu Çiller hükümeti de "doğu seferi"ne çıktı. Kürt realitesini tanıyan ve onları "kurtaracak" olan baba Çankaya tepesine sığınmışından, onlarımların anlatıldığı söyleyen "Tansu ana" kurtaracak rolünü üstlendi. Hükümet bir dizi vaatlerde bulunarak ekonomik atışta gitti. Hükümet "Doğu Seferi"ni (tıpkı Özal'ın Demirel hükümetine Diyarbakır'da toplantı yaptırması gibi) Hakkari'de Bakanlar Kurulu toplantısı yaparak tekliflendi. Tarihte ilk kez bir hükümet toplantısına ev sahipliği yapmasının "gani" Hakkari'nin emzularına yapılmışırken perde arkasında yeni (eski) oyunlar tasarlanıyordu. Hakkari de dahil yakılıp yıkılan yerler daha bir yakılıp yıkılacak, seldiri diğinsiz her alana yayılacak. İS (sanstr-düğün) kararnameleştiren işlevi bu kez kararnameleştirecekti.

"Sizin ricanız bizim için emirdir paşam" gıgışından hiçbir zaman şaşmamış mehmetçik basın aynı gün

TV lerıyla, gazeteleriyle yeni plana uygun rütüpler da yapıyor, bereketi güçlendiriyor. TV lerini kullanarak Amerikanvazil yöntemlerle komitundan seçilen Başbakan'ın konuşması etkili olsun diye anı-şanlı etiketleriyle Profesörler program öncesi konuşuluyor, beklentileri alınıyor. Şov sonrası tekrar konuşma "yorumlatılarak" iyi bir koro olgması sağlanıyordu. Bu arada kanal 6 çeşitli yöntemlerle "değişik" görüşleri derleyerek, tartışarak "Yurdumuzu çok seviyoruz" kampanyasını dışlarla sürdürüyor.

Tepreyken seldirilerin yanında provakasyonlara da girişen devlet bir yandan da darbe vb. tartışmalar yaratarak korku duvarları örmeye çalışıyor. Şu noktanın altına iyice gizlenmiş gerekiyor: devlet kurumlarının istedikleri gibi hareket etmelerinin önünde bir diğer devlet kurumu, yasa vb. yoktur. Devlet her alanda, kendi yasaları karşısında da diğinsiz bir hareket serbestliğine sahiptir. APC döneminde uyguladıkları herşeyi "demokrasi" öneminde de uygulayabiliyorlar. Halkımızın deyimleriyle "ellerinden geleni artlarına koymuyorlar." yine de başarı kazanmıyorlar. Bu noktada, o koca dağları bile bekleyen korkuyu yüreklerine sokmaktan başka yol kalmıyor. Darbe tartışmalarının altında yatan bu olguyu görmek, diğer yandan "gerektiğinde" darbe de bizzat aynı olgunun sağlanmaya çalışılacağını da gözünde bulundurmak, ona da hazırlıklı olmak gerekiyor. Herşey biraz daha "saklı gibi yönetmemek" olgusunu yaşayan devletin ne gibi alternatifler üzerinde çalıştığı yakından takip edilmesi gerekir olgusudur.

"Emret paşam" demokrasisinde vaatlerle karışık boş masallerıyla, yeni yeni seldirilerle çözüme yönelmek mümkün değildir. Çözüm, çeşitli milliyetlerden emekçilerin sınıf fenezi işığında halk savaşında sebatla ilerlemesindedir.

Nürnberg'de Sivas katliamını kınandı

Avrupa/Özgür Gelecek- Türkiye ve Kürdistan'da çeşitli eylem ve etkinliklerle lanetlenen Sivas katliamı, Avrupa'da çeşitli ülke ve bölgelerde lanetlendi.

AGIF, ATIK, DİDE, ERNK, İŞÇİ PARTİSİ ve çeşitli destekçi gruplar, Nürnberg'de Sivas katliamı özelinde Türkiye ve Kürdistan'daki katliamları lanetleyen bir yürüyüş ve gece tertiplerdi.

Yürüyüş 17 Temmuz'da olumsuz hava koşullarının da etkisiyle, katliam açısından pek olumlu değildi. 300'e yakın bir katılımla kitle, özellikle konsolosluk önünde bütün öfkelerini sesine dökü. Daha sonra yürüyüş, miting alanında Almanca ve Türkçe konuşmayla bitirdi.

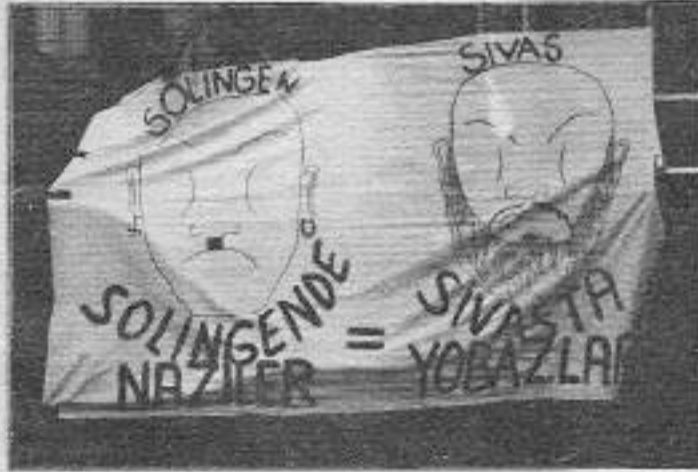
Yürüyüşten bir gün sonra yapılan geceye katılım biraz daha fazlaydı. Gecenin ilginç bir yanı vardı: Dört kitadan sanatçı ve sanat gruplarının da destekli olarak katıldığı gece, açık havada yapıldı. Tam bir Enternasyonalist şöhre dönüştürme geceye, Zündstoff müzik grubu, Özcan Medet, Nürnberg Jazz-Art-Ensemble, Lefteris, Damir, Juan, Brigitte Döring, Kemal Dinç, Fikret Örsal, Yücel Demir üçüncüsü, Yazar Habib Bektaş, Ali Asker, Barry Sangare African Music, Burhani, Klaus Brandt, Chris Schmitt-Körber, Koma Serhildan, Gazeteci Kadir Karakoç katıldılar.

Sanatçılar yaptıkları konuşmalarla Ortadoğu barbarlığını yaşayan Türk Devletini lanetlerken, özgürlük ve demokrasi savaşlarına selamlar yolladılar.

Komitenin hazırladığı konuşmada, Sivas katliamının alevi-sünni çatışması değil, toplumsal-ekonomik-siyasal kriz içindeki TC'nin dikkatleri bu sorunlardan uzaklaştırmak için giriştiği bir oyun olduğu vurgulandı. Şeriatçıların burada bir maşa rolü oynadığı gelecekte de böyle bir tehdit taşıdıklarını

dikkat çekildi. Türk devletinin yeni katliam hazırlıkları içinde olduğu ve buna karşı uyanık olunması, birlik ve dayanışma içinde seslerin yükseltilmesi gerektiği vurgulandı.

Gecenin sonlarında yağın yağmur programının bir kısmına izin vermedi. Film gösterimi ve Sivas katliamının tanığı Kadir Karakoç'un konuşması kapalı salonda yapıldı. Gecede elde edilen bir miktar para Malatya cezaevindeki siyasi tutsaklara gönderildi.

Avrupa'da Sivas katliamını protesto eden bir pankart

Muş'lu erin intiharı

Haber Merkezi- Artvin'in Borçka ilçesindeki 3. Hudut Taburunda asker olan Muş'lu er Murat Pala intihar etti. Murat Pala'nın geçtiğimiz günlerde bölük komutanı üsteğmen Bülent Hümmüoğlu'ndan ailesi ile ilgili sorunlarını çözümlenmek için izin istediği ama,

alamadığı, bu nedenle firar ettiği öğrenildi. Murat Pala firardan dönünce üsteğmen Bülent Hümmüoğlu'nun ağır dayakları ve küfürlerine maruz kaldı. Pala, başka bir bölüğe sürgün edildi. Pala'ya bölükte "Terörist olduğu ve PKK'ye katılmak amacıyla firar eden" bir

gözüyle bakıldığı, sürekli tezerit ve baskıdan bunalıma giren Murat Pala bu yüzden intihar ederek yaşamına son verdi.

Kürt kökenli olmak dışında suçlu olmayan Murat Pala'nın kuşkuyla ölümü devrimci-demokrat çevrelerde tepkiyle karşılandı.

Diyadin'de Özel Tim vahşeti

Haber Merkezi- TBMM Başkanlığı'na bir meclis araştırma önergesi veren DEP Diyarbakır milletvekili Hatip Dicle, 13 Temmuz günü Ağrı'nın Diyadin ilçesinde gerçekleşen katliamı Özel Tim'in yaptığını belirtti. Hatip Dicle: "13 Temmuz günü PKK gerillalarının Diyadin Emniyet Amirliği ve lojmanlarına 4 roket isabet ettirdiği

salduğunu ardından, panzerlerle Diyadin çarşısına giren Özel Tim'lerin sağı soltu tüm dükkanları yayılın ailesine tuttuğunu; bu ateş sırasında DEP İlçe Başkanı Mustafa Çiftçi'nin dükkanında başlayan yangının dükkanın üzerindeki eve de sıradığını ve evde bulunan SHP Belediye Meclis üyesi Burhan Çiftçi ile eşi Maide

Çiftçi çocukları Ender, Ruşen, Sevin, Canan'ın yanarak hayatlarını kaybettiğini" açıkladı. Dicle, iftiharın yangın söndürmesini Özel Timin engellediğini ve tınlerin duvarlara "Hepiniz öleceksiniz, Diyadin Kürtlere mezar olacak-Türk İntikam Tugayı" sloganını yazdığını ilçe halkının gördüğüne de değindi.

Ankara'da Natoyolu çöplüğü tehlikeli sinyaller veriyor

Ankara/Özgür Gelecek- Umranıye katliamının ardından şimdi deyişi bir çöp katliamı kapıda. Ankara'da çevresi gecekondularla kaplı Natoyolu çöplüğü de patlama tehlikesiyle yüz yüze.

Çöplük 1980 öncesinde de çevresinde yaşayan insanların sağlığını tehdit ediyordu. O dönem devrimciler önderliğindeki halk bir direniş eylem gerçekleştirmiş, resmî ve sivil güçlerin tüm engellemelerine rağmen çöplüğü kullanılmayan alan dışında bırakmışlardı.

Şimdi eski çöplük alanı içindeki Ege mahallesi 168, 169 ve 185. sokak sakinleri bir çöp faciasının eşiğinde bulunuyor. Evlerini üzerine kurdukları çöplük topka 28 Nisan'da Umranıye'deki çöplük gibi patlamaya hazır bir bomba. Evlerinde çatlaklar oluşmuş ve bu çatlaklardan çıkan gazın kendilerini rahatsız ettiğinin farkında olan aileler "ne yapacağız" diye düşünürken özellikle çöplüğün orta yerinde bulunan henüz evlerinde çatlak bulunmayan aileler ise "ne olacak" der gibi umursamaz bir tavır içinde bulunuyorlar.

Yaklaşık üzerinde 250 hanenin bulunduğu, çöplük, belediyenin projesinde yeşil alan olarak gözükmüyor. Ne varki ANAP iktidarı döneminde Belediye Başkan yardımcısı Nejdet Malı ile dönemin mahalle muhtarı Mustafa Demirbaş'ın kontrolünde burada bulunan ailelere satılmış. Mahalle halkı dün bir bir güçlekte kurdukları gecekondularının üzerine satılık yazmışlar. Mahalle muhtarı Vesilegür Arı satılık levhalarının çoğu karşısında "kim ne yapсын bu evleri" demekten kendini alamıyor. Çoğunluğu dar geliri ve işsiz olan aileler, ev yerlerini satın alırken çöp patlaması gibi bir olaydan haberdar olmadıklarını söylüyorlar. Mahalle

sakinleri, yetkililerin daha önce geldiklerini, sorundan tamamıyla haberdar olduklarını vurguluyorlar.

Haziran ayında PTT'nin yeraltı çalışmalarını esnasında gaz kaçağı tespit edilip belediyeye haber verilmiş. Belediye doğalgaz ekipleri olay yerinde yaptıkları ölçümlerde yüzde 50'ye varan oranda metan gazı tespit etmişler. Aynı gün Murat Karayalçın ve Mamak Belediye başkanı olay yerine gelmiş, yetkililerden öneriler dinleyip, emirler

yağdırdıktan sonra halka somut birşey söylemeden gitmişler.

Belediye tarafından açtırılan sondajlardan bazıları bugün kapalı. Kapanma gerekçesi ise bacalardan çocukların düşebileceği ihtimalinin olması. Açık olan sondajların bacaları ise gerçekten çocukların rahatlıkla düşebileceği şekilde açık bulunuyor. Üstelik bu açık bacalardan çıkan metan gazı gözle görülebilir. Yetkililer daha önceleri gündüz üç kez ölçüm yapıyorlarmış. Bugünlerde ise ölçüm

sayısının bire indirildiği söyleniyor. Evinde çatlak olduğunu ve gaz çıktığını söyleyen bir vatandaş "sabah geliyorlar, halbuki benim evimde daha fazla olmuyor" diyor.

Görüştüğümüz bir doğalgaz teknisyeni "Buraya üç adet sondaj (tahliye bacaları) yapılacak ama bunun bir fayda sağlayacağını sanmıyorum, çünkü bu gaz oranı yüksekince, gaz havayla temas sağlandığında patlama gerçekleşir. Evlerin (kaymadan dolaysı) zemininde çatlaklar var, buralardan gaz sızıyor. Bu gaz kapalı alanda 30 saniyede öldürür" diyor.

Mahalle sakinlerine göre son zamanlardaki gaz artışının sebebi, sokaklara döktülen asfalt. Onlara göre asfalt gazın çıkışını önüyor. Bu şikayetler üzerine muhtar Vesilegül Arı şunları söylüyor: "Beni sürekli asfalt yap diye sıkıştırıyorlardı. Biz asfalt dökmekten önce de gaz sızıntısının olduğunu biliyorduk. Fakat, asfalt alabilmek için yetkililere söylemedik. Asfaltlamamız bile hatalıydı. Ama buradaki vatandaşın yoğun istekleri üzerine asfaltlamak zorunda kaldık. Alt yapısını da kaçak yaptırık. Şimdi vatandaş yer istiyor, nereye gidecek?"

Halkın genelde şikayeti evlerinde çatlaklar olduğu, gaz çıkışı olduğu, yakındaki yoldan araba geçtiğinde sarsıntı olduğu, sürekli baş ağrısı, biçiminde sıralanıyor. Şaban Bahar, karşı karşıya olduğu sorunu şu şekilde anlatıyor: "Tuvalette kibrit çaktığımda hava alevleniyor. Kokudan duramıyorum. Bırakın bizi çocuklarımız zehirlenecek diye korkuyoruz. Evi her gelen misafiri, evimde tıp mü kaçırıyor diye soruyorlar". Bir başka mahalle sakini, Cuma Kaya ise evinin duvarını sürekli tamir ettiğini ancak her defasında çatladığını söylüyor.

Sondaj ölçümlerinde yüzde 50'ye varan gaz kaçağı tespit edilmesi de belediyenin umrunda olmadı

Pártizan toplantıldı

Haber Merkezi-Umut Yayıncılık bünyesinde çıkardığımız aylık teorik dergimiz PARTİZAN'ın 13. sayısı toplandı. Partizan Sorumlu Yazışları Müdürü Kemal Boztaş bir basın açıklaması yaparak derginin toplanmasını knadı. Boztaş: "Türkiye'de demokrasi olduğu, düşüncelerini yayınlama özgürlüğü ve doğru haber alma özgürlüğü olduğu demokrasinin bir yandan halkı kandırmaya çalışan T.C. öte yandan sosyalist basın üzerindeki baskılarına devam ediyor.

Son MGK kararlarıyla devlet bu saldırılarını daha boyutlandırdı. Sadece sebeplerle dergi-gazete toplanmasını yanı sıra yazışları müdürlerini tutuklama, yayını durdurma ve kapatmaları gündeme getirdi.

Aylık siyasi dergimiz PARTİZAN'ın Temmuz'da yayınlanan 13. sayısı:

1. Sayfada yayınlanan TKP/ML bildirisi.
4. Sayfadaki yine TKP/ML'nin "TKP/ML Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Komünizm Yolunda Enin Adımlarla İlerliyor" başlıklı bildirisi.
78. Sayfadaki "Dini Değerleri Güncelleştirmenin Arka Planı" başlıklı yazı.
79. Sayfada yayınlanan "Devlet Tarafından Alevilerin Sahiplenilmesinin Arka Planı" başlığıyla yayınlanan yazılar "gerekçe" gösterilerek toplandı.

Bu ve benzeri uygulamalarda boyutlanacağı gözlenen uygulamaları şiddetle protesto ediyoruz." dedi

Özgür Gelecek yine toplandı

Haber Merkezi- Gazetemizin 8. sayısı da birçok yazı da suç unsuru(!) bulunarak toplandı. Sorumlu Yazışları Müdürümüz Kemal Boztaş, toplantı kararıyla ilgili bir basın açıklaması yaptı:

"Son MGK. kararlarıyla birlikte sosyalist basın üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Gelişen halk muhalofetine tahammülü olmayan egemenler, halkın gözü-kulağı olan gazetemizi peş peşe toplatarak sindirme, bastırma ve susturmak istemektedirler. 7. Sayımızın ardından 16-31 Temmuz 1993 tarihli 8. sayımız da İ. DGM. C. Savcılığı tarafından ileri sürülen şu gerekçelerle toplandı:

- a) 2. Sayfada okardan yazı krizesinde yer alan metinde Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı.
- b) 4. Sayfada, "Türk-Kitri ve çeşitli milliyetlerden Türkiye Halkı" başlığı altında vasadırı silahlı terör örgütü olan TKP/ML adlı örgütün bildirisinin yayınılandığı.
- c) 6. Sayfada "Sivas katliamı ve duygusallığını-tepkiselliğini bitirgi yokta". "Katliama karşı İstanbul'da yaygın protestolar" adlı yazılar.
- d) 8. Sayfada "Kürecik'te neler oluyor" başlıklı yazı metinlerinde devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapıldığı.
- e) 9. Sayfada "TKP/ML: Başbağlar katliamını devletin, eli kanlı canileri yaptı". "PKK: Tunceli'de iki öğretmeni biz öldürdük" başlıklı yazı metinlerinde 7. Sayfada "Bilar'da TKP/ML'nin doğuşu ve gelişimi" başlıklı yazı metinlerinde vasadırı silahlı terör örgütlerinin açıklamalarına yer verildiği.
- f) 9. Sayfada "Dersim Hozat'ta TKKKO'nun eylemleri yayılıyor"
- g) 10. Sayfada "Bir bereketli mekandır ki Münzur..."
- h) 19. Sayfada "O, savaş koşullarına adaptasyonun en uç biçimiydi" yazıları toplatmaya bahane edildi.

Sabah ve Hürriyet'ten devrimci tutsaklara karalama

Haber Merkezi-14 Temmuz tarihli Sabah ve Hürriyet gazeteleri ve ATV televizyonu Sağmalcılar Cezaevi'ndeki kadın tutsakların "Cinsel özgürlük istediğini", "Kadınların seks isyanı çıkardıkları" nı yazıyorlar, söylüyorlardı. Sabah'ın haberine göre kadın mahkûmlar erkek koğuşuna geçiyorlar. Gardiyanların yerlerine dönmelelerini istemesi üzerine ise kadınlar: "Erkek mahkûmlarla birlikte cinsel özgürlük istiyoruz. Kadın ve erkek mahkûmlar ayrı ayrı olmasın. Haremlik selamlik Cezaevi istemiyoruz" diyorlardı.

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TKP/ML davasından kadın tutsaklar gazetesine yaptıkları açıklamada cezaevlerinde gerçekleşen neler olduğunu şöyle anlatıyorlar:

"Anma, kutlama ve önemli günlerde erkek koğuşlarında toplanma hakkını kullanmak isteyen Devrimci Sol tutsakları 12 Temmuz'da idarenin "haberi olduğu halde", 12 Temmuz şehitlerini anmak için Devrimci Sol davasından yargılanan

erkek tutsakların bulunduğu koğuşa geçtiler. İdare ise; o günün ziyareti günü olduğunu bahane ederek, annayı engellemek üzere dış güvenliği çağırıldı. Bayan Devrimci Sol'cuların annanın bitişinden sonra koğuşlara dönmelerini söylemesi üzerine, idare görüşü kesti, bayanlar koğuşunun da kapısını kapattı. Ertesi gün ise koğuşlarda tutan halini alan genel idareyle olağanüstü atmosfer yaratmaya çalışıldı.

Gazetelerde çıkan çarpıtılmış haberler konusunda siyasi temsilcileri idareyle görüşüp bilgi istediklerinde idare ve dış güvenlik: "Biz sizin yaşam tarzınızı biliyoruz, böyle haber vermedik, haberi de hemen tektzip ettireceğiz." dediler.

Evet, gazetelere tektzip yazısı verildi ama, 14 Temmuz'da sözkonusu gazetelerde çarpıtılmış haberler ilk sayfada büyük puntolarla verirken tektzip yazısı büyütle arayıp ancak bulabildiklerimiz türleidi.

TKP/ML davasından bayan tutsaklar idarenin suçu basına attığını

ama, düzen icarlarının birlikte her türlü demagoji ve pishliğe balaymakta geri kalmadığını iş sorumluluğu yüklenmeye gelince birbirlerinden farklı, bağımsız kurulumlaşmış gibi topu birbirlerine atklarına dikkat çekiyorlar.

YOZLAŞAN SİSTEMDİR

Öte yandan Sağmalcılar cezaevinde bulunan TKP/ML, MESP, TIKB, TRİH, TKP/ML Hareketi, D.Y. TDP, TKP, EKİM, TKP/L, DKP, PK, THKP-C, HDÖ, TDKP, PKK, HKG, DİRENİŞ HAREKETİ dava tutsakları gazetemize bu olayı protesto eden bir basın açıklaması gönderdiler. Açıklama: "ABD emperyalizminin aşağı basın holdingi SABAH ve HÜRRIYET tekeli burjuvazinin sallanmasını ayakta tutmak ve faşist barbarlığı sürdürmek için halkımıza devrimcileri "yoz" göstermek amacıyla bu arsız yalanları yayıyor. Gerçekte yozlaşmış ve çürümüş olan devrimciler değil, iş-

birlikçi kapitalist sistemdir.

Fuhuş sektörünün pazarlama şirketi Sabah ve Hürriyet bu yalanlarla, hükümetin almış olduğu kararları ve genel olarak faşist T.C.'nin gerçekleştirdiği ve gerçekleştireceği katliamları, infazları ve keyfi gözaltıları, işkenceleri gizlemeye çalışılmaktadır. Cezaevlerine yönelik MIT kaynaklı haberlerin amacı, devrimci tutsaklara operasyonlar ve baskılar teşvik etmek, provakasyon ortamı yaratarak hümn için kamuyu oluşturmaktır.

Biz Sağmalcılar Cezaevi siyasi tutsakları olarak Sabah, Hürriyet ve ATV'nin "Cinsel özgürlük istemi" olarak lanse ettiği haberin gerçeklerle hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamen siyasi tutsaklara yönelik operasyonlar, baskılar teşviklemeye ve provakasyon ortamı yaratma amaçlı olan bir yalan olduğunu söylüyor ve olayı protesto ederek, tüm devrimci, ilerci ve yurtsever kamuoyunun duyarlı olmaya çağırıyoruz" diyor.

Tekin Çakmak mezarı başında anıldı

Dersim-Özgür Gelecek/30 Kasım 1983'te bir ilbar sonucu Hozat'ın Ergani köyünde kuşatılan ve T.C ordusuyla çatışmaya giren TKP/ML-TIKKO gerillası Tekin Çakmak yaralı olarak ele geçirilmiş ve gördüğü yoğun işkencelere rağmen Komünist direniş tavırını koymuştu. Tekin Çakmak'ı çözüme-yen işkenceler onu katletmişlerdi.

Tekin Çakmak 13 Temmuz'da otım yıldönümü olmasa da 50-60 kadar yoldaşı tarafından anıldı. "Yaşamın partimiz TKP/ML", "Yaşamın MLM" pankartları ve devrim şehitlerinin resimleriyle hazırlanmış bir pano eşliğinde Tekin Çakmak'ın mezarına kadar yürüten kitle, burada ateş yaktıktan sonra dev-

rim şehitleri için saygı doruğunda bulundu. Bir yoldaşı Tekin Çakmak'ın hayatı ve mücadelesi üzerine konuştu: "Dersim yöresinde bir Devrimci Sol savaşçısı olarak düşünene korku salan ve halk arasında Altıparmak olarak ünlenen Tekin Çakmak 12 Eylül darbesinden sonra İbrahim Kaypakaya'nın görüşleriyle tanışmıştır. Halkın gerçek öncüsünün TKP/ML olduğuna karar vermiş ve özleştireti vererek TKP/ML saflarına katılmıştır. Öncünün saflarında şehit düşüğü güne dek tam 3 yıl savaşmış ve herkesin büyük sevgisini kazanan örnek bir gerilla olmuştur." Anma sloganları eşliğinde sona erdirildi.

Tekin Çakmak mezarı başında yoldaşları tarafından anıldı

DERİ İŞÇİSİNE OYNANAN TEZGAHLAR BİTMİYOR İşçiyi kaçırdılar... "Kontr-gerillayız" dediler

İSTANBUL-Özgür Gelecek/ Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde, Deri-İş Sendikası ile Deri İşverenleri Sendikası arasında 6 Temmuz'da imzalanan toplu sözleşmenin ardından garip şeyler olmaya başladı. Önce 22 Temmuz'da Deri-İş Aydın Şube Başkanı Musa Serivi ve Şube sekreteri, Jandarma karakoluna çağırıldı. Karakol komutanı, "Siz işçileri zorla sendikaya üye yapıyormuşsunuz" diyerek sendikacıların idadesini aldı. Aynı gün işçi Cemal Taşkın'ın bir fotoğrafı ile dolayan jandarmalar rastladıkları işçilere "Bu şahıs sizi tehdit ediyor mu?" diye sormaya başladılar.

Oposon Deri'de çalışan ve fabrikadaki işçilerin temsilcisi olan Cemal Taşkın, ertesi gün de jandarmanın gündemini meşgul etti. 23 Temmuz günü Oposon Deri'ye, işçi Cemal'e bir telefon geldi. Telefon, jandarma Karakolu'ndan geliyordu. Ve telefonu eden Astsubay'dı. Kutlay adlı Astsubay, "Zeytinburnu Aslye Ceza Mahkemesi'nden aradılar. Senin Nüfus Kağıdı Suretini istedikler. Buraya bir gel de senin Nüfus suretini hazırlayalım" dedi. Bu nedenle Oposon Temsilcisi karakola geldi. Astsubay ona "Sen arka odaya geç biraz bekle" dedi. Bu arada Nüfus çıktısı sureti hazırlandı ve "İşin bitti" dediler. İşçi, karakoldan 50 metre uzaklaşmıştı ki, yanına beyaz bir ford minibüs yaklaştı. Minibüsten 6 kişi indi ve zorla temsilciyi minibüse bindirdiler. Gözlerini de bağladılar.

İşçi bulunduğu yerden epey

Oposon Deri Temsilcisi Cemal Taşkın Kaçırdı ve gözleri bağlı sorguya çekildi.

uzaklaştığını farketti. Sonra arabadan indirildi. İndirenlerden biri sorgucuydu. "Söyle" diyordu. "Astsubay sen yurdattın!" "Sen örgüt üyesisin!" İşçiyi akla gelen her türlü hakareti yapan bu şahıslar, onun soyunmasını istedikler. Sürekli bir örgütün bölge sorumlusu olduğu söylemeye çalışıyorlardı. Bir de "Hasım kim" diye sordular. İşçi onlara bilimsel bir yanıt verdi: "Hasım bütün Deri Sanayii işverenleridir". Sorgucu elindeki silahı işçinin kafasına dayadı ve şöyle dedi: "Kontrgerilla denen insanlar biziz. Kendi infazlarımızı kendimiz yaparız." Tehditler bir saat boyunca sürdü. "Bir mezar açıp şunu gömelim" dediler. Bu emanlık yerde işçiyi psikolojik baskı ve işkence uygulandı. İş-

çi, daha sonra, gözleri bağlı bir şekilde alındığı yere bırakıldı. (Temsilci daha sonra Zeytinburnu Adliyesi'ni aradı ve oradan herhangi birsey için aramadığını öğrendi!)

Bu olayın ardından Deri-İş Aydın Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenlendi. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya, bu olayın işverenler ve birtakım güçlerle tezgahlandığını ve ve işverenlerin, imzalanan toplu sözleşmeye tahammül edemediği için bu tür oyunlara giriştiğini söyledi. Kaya, bundan sonra işçilere veya temsilcilere yapılan baskılar karşısında daha sert protestolar yapılacağını da söyledi. 27 Temmuz'da yapılan basın toplantısında, Cemal Taşkın'ı diğer işçi arkadaşları yalnız bırakmadılar. Öğle paydosunda sendika onunde toplandılar ve sloganları ile arka-

daşlarına salıp çıktılar.

"İşçiyi kalkan elleri kıracağız!"
"Baskılar bizleri yıldıramaz!"
"Birlik Mücadele Zafer!"
"Kahrolsun MIT- CIA- Kontr-gerilla!"
"Jandarma-İşveren işbirliğine son!"

İŞ GUVENCESİ ÇADIR

İşten atıldıktan sonra, fabrika önünde beklemek eylemi yapan Demsan Deri Fabrikası'nın işçilerine de "siviller" musallat oldu. Yaklaşık 15 gündür direnişte olan Demsan Deri'ndeki direniş çadırına, 21 Temmuz'da 34 EKP 96 plakalı ve Broadway Reno 9 marka oto yaklaştı. Üç sivil ve iki jandarma, çadırdaki iki direnişçiyi katarak götürdü. İşçilere "Siz çadırları güneşten korumak için değil, illegal faaliyet yürütmek için kurduunuz" dediler. Şimdi bu "siviller" Organize Deri Sanayii'nde muhtelif yerlerde görülmüyorlar. Deri işçilerinin kurdukları çadırlara işverenler gibi onlar da takmışlar. İşçilerle çadırlarından pek vazgeçmeye benzemiyor. Çünkü çadır demek iş güvencesi demek onlar için.

Demsan Deri patronu işçileri şu gerekçeyle amış: "Sizin işinizi beğeniyorum ama ama düşünceinizi beğenmiyorum. Onun için atıyorum." Patron Dursun Gökdoğan işçileri sömürmekle kalmıyor, dövmekle tehdit ediyor ve sık sık hakarete bulunuyor. Fabrikada çalışan 7 işçi, bu olaydan sonra atılan arkadaşlarına destek vermek için iş bıraktı.

ARIF CALBAN KONUŞTUKÇA BATIYOR

"Terörist" çamuru tutmayınca şimdi ahlaki saldırılara başladı

İstanbul/Özgür Gelecek/ Direnişçi Kağıthane işçilerinin 50'ye yakını 15 Temmuz gündünden bu yana SHP II binasında oturma eylemini sürdürürken, diğerleri Kağıthane'deki lokalde oturma eylemine devam ediyor. Bu arada yeni eylem biçimleriyle gündeme oturtuyorlar. 18 Temmuz'da E-6 yolunun E-5 yolu ile bağlantısının kurulduğu Nartepo mevkinde yol kesen işçiler, "İşçiler ölümle terkedilemez" yazılı bir pankart astılar.

"Elimizden geleni yapacağız." Kağıthane direnişi için SHP'nin en çok söylediği söz bu. Ancak "Hala sığınat bir şey göremedik" diyor işçilerin sözcüsü. SHP'nin yaptığı en somut adlandırdan bir şu oldu. "19 Temmuz'da İl Başkanı Yüksel Çengel ve yönetimden üç kişi ile Kağıthane, Şişli ve Sarıyer SHP ilçe başkanları bir heyet oluşturarak Ankara'ya gittiler. Kesin sonuç alınması noktasında Ankara'da görüşmelerde bulunacaklar."

İçin ilginç yanı, işçilerin Kağıthane Belediye Başkanı hakkında araştırmaya yaparak hazırladığı suç dosyası hala İçişleri Bakanlığı'nin elinde. İşçilerin bu duruma yorumu: "Herhalde Türkiye'de soyguncu olmayan normal kağıtları olduğu için, bizim dosya anormal karşılandı" şeklinde. İsmet Sezgin'in bakan olduğu dönemde dosyayı bakanlığa teslim eden işçiler, bu olaydan sonra müfettişlerin gelip incelemeye yaptığını ancak raporun açıklanmadığını anlatıyorlar. Şimdi müfettişlerin bu raporu yeni bakan Gazioğlu'na verdiği söyleniyor. Yaklaşık 2.5 aydır mecliste bekleyen dosyanın akıbeti merak ediliyor. Raporların işçilerin lehine olduğu şeklinde söylentiler var.

Sendikamızın desteği söz konusu olunca işçilerin kasları çatlıyor. "Yaklaşık 160 bin üyesi olan bir sendika hala güçlü bir destek veremedikten sonra..." diyecek gerisini yorumuz bırakıyorlar. Şube Başkan

kanı sürekli "İşçilerin yanındayız" diyor. Cengiz Yıldırım bunu da şöyle yorumluyor: "Demek ki kendilerinin işçilerin dışında görüyorlar." Ancak işçiler Kağıthane direnişinin boyutlarını sendika şube ve genel merkezlerinin aşğını anlatıyor. Artık sorunun hükümet düzeyine ulaştığını ve bu düzeyde çözümlenmesi gerektiğini söylüyorlar.

Yeni bir döneminin başladığını söyleyen direnişçiler açık grevlerin döneminin de bittirini ve bu dönemden sonra farklı yöntemler deneyeceklerini belirtiyorlar. Yol kesme bu eylemlilerden sadece biri.

CALBAN SAÇMALIYOR

Kağıthane Belediye Başkanı kendilerine o kadar sık "terörist" diyor ki, işçilerin bazıları bu sözle ilgili gazetecilerin sorularına şakavla karşılık yanıtlıyorlar. "Artık belediye işçilerinin gerilla ün-

leri kurması gerekir!"

Arif Calban'ın 19 Temmuz günü Günaydın gazetesine şöyle bir demec vermiş: "Açlık grevi falan haykır. Bunlar eylem süresince kadın erkek içip içip sızdılar!" Muşerref Ayhan adlı kadın işçi "Şimdiye kadar terörist dediler. Şimdi de ahlaki yonden yıpratmaya çalışıyorlar." diyor. Bir başkası ise "Madem teröristiz, bize nasıl iş buluyor. Teröristek neden işe girerken temiz kağıdı verip işe başlatılır?"

"Lütfen" diyor bir işçi "şu Gazioğlu terörist nasıl olur, nasıl giyinir onun bir tipini, şeklini tarif etsin artık?"

Direnişçiler Calban'ın bir süreli yolsuzluğunu ortaya çıkardıklarını ve bu olaydan sonra işçileri yaldukmak için her türlü yöntemi deneyip bir türlü dikmiş tuturamadığını ve en sonunda da kendi partisini ikna etmek için ahlaki suçlamalara giriştiğini anlatıyorlar.

Yeni Demokrat Gençlik Toplatıldı

Haber Merkezi. Yeni Demokrat Gençlik Dergisi'nin 10. sayısı toplandı. Toplama nedeni olarak derin kapsamında yer alan TKP/ML OLAGANUSTU KONFERANSI haberi ve resmi, 7. Sayfada yer alan "KURTULUŞUN ŞAH DAMARI GERİLLA" adlı haberi ve "TMOGB EYLEMLERİ SURUYOR" başlıklı haberler, 13. sayfada yer alan "O kavramın adını" adlı yazı 15. sayfada ki "TKP-ML bilahesi" ve diğer sayılardaki muhtelif yazılardan dolayı toplandı. "Yasadışı terör örgütlerini propagandası" yapıldığı gerekçesiyle toplatılan derginin Yazı İşleri Müdürü Kemal Boztaş bir basın açıklaması yaparak devrimci demokrat basın tizerindeki baskılan son verilmesini istedi.

Kağıthane direnişçileri Türk-İş'ten polis zoruyla kovuldu

Ankara/Özgür Gelecek- Kağıthane işçilerinin Ankara'da 66 gündür süren açık grevi 24 Temmuz günü sona erdirildi. Ancak, işçilerin işlerine tekrar dönmeleri konusunda yine gözle görülür bir adım atılmadı. Eylemin bir ukanma sürecine girmesi, işçilerin Türk-İş'e yönelik tavırlarında da bir değişime yol açtı. Bugüne kadar pek fazla yakınmedikleri Türk-İş'e daha ciddi yüklenmeye başladılar. 16 Temmuz'da Türk-İş binası işgal edildi.

16 Temmuz'da daha önceden kararlaştırılan görüşme için Türk-İş'e giden Kağıthane işçileri ile Başkan Bayram Meral arasında bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda Türk-İş'den daha önce de talep edilen, sorunun çözümü noktasında ağırlığına koyması istediği tekrar belirtildi. Bayram Meral de

her zamanki gibi gerekleri yapacağını söyledi. Saat 18'e geldiği sırada, Bayram Meral işçilerden kendisinin İstanbul'a gideceğini kendilerinin de binayı terk etmelerini istedi. İşçilerin binayı terk etmeyeceklerini söylemesi üzerine, Bayram Meral polis çağıracağını söyleyerek ayrıldı.

İşçi sorunları uzmanı Yıldırım Koç da işçilere "binayı boşaltmaları gerektiğini, kendilerinin polis çağırarak istemediklerini ama, zor durumda kalırsa bir işçi grubu getirerek binayı boşaltacaklarını" söyledi. Yüzlerce sayfa işçi sınıfı tabanlı yazan Yıldırım Koç, işçi sınıfının tarihine kara bir sayfa yazılmaktan yine işçilerin uyarılmasıyla vazgeçti. Saat 11'de binanın etrafı Çevik Kuvvet tarafından sarılarak işçiler binadan çıkarıldı. Türk-İş işgalinin ardından Ka-

ğıthane işçilerine yönelik olarak bazı basın, yaygın organlarına "yüzlerinden terörist olduğu anlaşılıyor" diyen işçileri Bakan'na karşı işçiler bir basın açıklaması yaptılar.

Diğer taraftan 66 gündür süren açık grevlerinin bitmesini bir basın açıklaması ile kamıoyuna duyuran direnişçi işçiler, şu görüşlerle yer verdiler: "Öldüğümüzde timsah gözyaşları dökülecek olan siyasilere mat yaşayacağız. Destek vaatleri ile yemelerini yoran, gerçekte pek bir şey yapmayan demokrasi güçlerine mat yaşayacağız. Sendikalar rekabeti mücadele için önüne set olarak çekenlere karşı, işçi sınıfının birliğini sağlamak ve yazılmak için yaşayacağız. Zaferimizi gözlemlenizle görmek, gerçeği ellerimizle yakalamak için yaşayacağız."

Genelkurmay DGM ikilisi Sosyalist Basına savaş açtı

Haber Merkezi- Genelkurmay Başkanlığı'nın brifinginde Sosyalist basın düşman basın olarak ilan edilmesinden sonra burjuva basına haberden tam askerlerin at gözlüğünden vermeye başlamıştı. İş bununla kalmadı, DGM'ler de kendi garip yargı mekanizmalarını olaganüstü hızlandırmaya başladılar. Temmuz ayı içerisinde Özgür Gündem Yazışları Müdürü Şeyh Davut Karadağ, Devrimci Emek Dergisi Yazışları Müdürü M. Erhan İl, Newroz Dergisi Yazışları Müdürü Adil Kurtan, Medya Güneşi Dergisi Yazışları Müdürü Mahmut Metin art arda tutuklandılar. Başta gazetemiz Özgür Gelecek ve aylık teorik dergimiz Partizan olmak üzere birçok Sosyalist basın organının hakkında dava açılan yazılarında da olaganüstü artış oldu. DGM savcılarları ellerini o kadar çabuk tutuyorlardı ki daha dergi ya da gazetemiz matbundan düğünüm ağına ulaşmadan toplamla çıkartıyordu.

ÖZGÜR GÜNDEM'İ KAPATMA GİRİŞİMLERİ

Bu arada Özgür Gündem gazetesi'nin başına da gelmedik iş kalmıyordu. Haber Merkezi Müdürü Ahmet Akkaya'nın bir ayı geçen tutukluluğu sürerken, Yazışları Müdürü Şeyh Davut Akkaya'da 15 Temmuz'da tutuklanmıştı. Özgür Gündem'in Samsun Temsilcisi Mehmet Yazıcı da 20 Temmuz'da gözaltına alındıktan sonra tutuklanıyordu.

Genelkurmay brifinginden hemen sonra bürokratik bir eksiklik bahane edilerek Gündem'in yayını durduruluyor, eksikliğin giderilmesinin ardından mahkeme kararı kaldırılıyordu. Gündem'in başındaki belalar bununla bitmedi. İki gün sonra daha önce İstanbul 2 No'lu DGM'de açılan ve halen devam eden 2 ayrı davamızın 17 Temmuz'daki duruşmasında yeni Savcı Mehmet Demirel, önceki savcının cezalardanına talebine ek olarak Özgür Gündem'in 3 günden 1 aya dek kapatılmasını istedi. Savcı istemine gerekçe olarak Basın kanununu ek ikinci maddesindeki "Milli Güvenliğe ve genel ahlaka aykırı davranışlardan mahkumiyet hallerinde suç teşkil eden yazının yayımlandığı mevkutezin 3 günden 1 aya kadar kapatılmasına da mahkemece karar verilir" hükmünü gösterdi.

Özgür Gündem'in kapatılmasının da görüleceği duruşma 22 Temmuz'daydı. Sosyalist basın bir gün önce toplu bir ilan vererek demokratik kamıoyuna duruşmaya çağırılmıştı. Sosyalist basının dışında yüzlerce Gündem okuru ve yerli yabancı kuruluş ve kitle örgütleri duruşmaya katıldı. İsmail Beşikçi ve Ahmet Alkan'ın yazılarının yargılandığı iki ayrı dava o gün görüldü. Duruşmaya katılan 42 avukat adına Gündem'in avukatı Osman Ergün mahkemeye 2 sayfalık bir dilekçe okudu. Ergün kapatılmaya ilişkin Basın kanunu hükümünün Genelkurmay brifinginden hemen sonra uygulamaya konulduğuna dikkat çekti. Mahkeme 2 davayı da 21 Eylül'e erteledi.

23 Temmuz'da ise 2 No'lu DGM Savcılığı 11 Kasım 1992'de yayımlanan "Talabani, PKK silah taşıyacak" başlıklı haberde "terör örgütünün açıklamalarına yer verildiği için "yeni bir kapatma talebinde bulundu.

YARIM MİLYON İŞÇİ YÜRÜDÜ

Toplu sözleşmeden önce Türk-İş'e son ihtar

700 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmelerinde hala anlaşma sağlanamaması işçilerin sabrı tağirdi ve 22 Temmuz'da bütün kamu emekçileri toplu vizite eylemine çıktı. Hükümete "Buradayız" diyen işçiler sloganlarla taleplerini haykardılar. Binlerce işçinin özelleştirmeye, taşeronlaşmaya karşı yaptığı toplu vizite eylemleri büyük yankı yaptı.

Karayolları, Tekel, PTT, Liman, Hastane vs. işçileri "hastalanarak" iş bıraktılar. Sloganlarda sermaye ile işçi sınıfı arasındaki uçurumu ve çelişkiyi ortaya koyan işçi sınıfının karatılığının karşısında sermaye çevreleri ve hükümet şaşdı. Çünkü beklemiyordu.

Eylemler İstanbul'un ilçelerinde ve diğer şehirlerde şöyle gelişti:

İSTANBUL: İstanbul'da bütün kamu emekçileri iş bırakıp vizite yürüyüşlerine geçerken hemen her memur sendikası tarafından bu eylemler desteklendi. Tekel, TEK, Tersane, Liman, Demiryolu, PTT, MEB Basımevi vs. işçileri işyerlerinden çıkıp yollara döktü. Bağlı buldukları ilçelerin SSK Hastanelerine kadar süren yürüyüşlerde İstanbul trafiği felç oldu. İstanbul'da yarım milyonu aşkın işçi yürüdü.

Haydarpaşa'da Demiryolu ve Liman işçileri topluca toplu vizite eylemine katıldı. Yaklaşık 3 bin kişilik yürüyüş kortejine memurlardan da katılımlar oldu.

Millî Eğitim Basımevi, Damga matbaası ve Darphane'den yaklaşık 800 işçi Sultanahmet SSK Dispanserine geldi. Onlara 120 kişilik TEK memurları da katıldı. Yürüyüşte polisin yoğun önlemler aldığı görüldü. TEK işçileri bir davulcuyla yürüyor ve davulcu sloganlara ritim tutuyordu. Kafe Eminönü Belediyesi önünden geçerken onları Tüm Bel-Sen Üyesi memurlar alkışladı. Belediye önünde toplanan memurlar ve işçiler birbirleriyle "sloganlaşarak" selamlaşarak, işçilerin en çok attığı slogan genel greve ilişkin sloganlardı. Sloganlar

22 Temmuz'da bütün emekçiler yollardaydı.

şöyleydi: "Var var inlesin Tansu Çiller dırlesin", "İşçi memur dediler, bizi hasta ettiler", "İşçi memur birleşin iktidara yerleşin", "İşçiler ellele genel greve".

Sultanahmet Dispanseri önünde Barın-İş İstanbul Şube Başkanı Kenan Kaya işçilere hitaben bir konuşma yaptı. 12 Eylül'ün yarattığı çelişmeye yaşamındaki yasakları, tüm antidemokratik uygulamaları kaldırmak için meşru ve demokratik haklarını kullandıklarını söyleyen Kaya, işçilerin taşeronlaşmaya ve iş güvencesi maddesinde kesinlikle taviz verilmeyeceğini söyledi. Türk İş'in de bu maddeleri geçmeden inza atılmamasını istedi.

Harb-İş'e bağlı 1 No'lu dikimevi işçileri de eylemdeydi. Yine Harb-İş ve Dok Gemi-İş sendikalarına bağlı tersaneler olan Camialtı, Taşkızak, ve Haliç Tersanesi işçileri Topbaş SSK'ya yürüdü.

Karayolları Selimpaşa, Kavacık, Boğaziçi ve Haliç köprüleri, 17. Bölge 1. ve 2. kısımlar işçileri Beşiktaş'a yürüdü. Haber-İş'e üye bin işçi de Leylaz'e yürüdü.

Avustur Petro Ofisi TEK ve Doğal Gaz işçileri Küçükçekmece SSK'ya yürüdüler. Bu işçilere Avustur Telefon Müdürlüğü işçileri de katıldı.

Bayrampaşa, Gaziosmanpaşa, Eserler Küçükköy PTT'lerinde çalışan işçi ve memurların yürüyüşüne polis müdahale etti. 4 kişi göz altına alındı.

Beşyazevler TEK'te çalışan 200 işçi de toplu vizite eylemine katıldı. Ayrıca Eserler, Bayrampaşa, Avustur Tahtakale, Küçükköy PTT'lerinde çalışan memurlar da aynı gün yarım gün iş bıraktı.

Cevizli Tekel'de çalışan 4 bin 500 işçi ve Yol-İş'e bağlı karayolları işçileri de bu eyleme katıldı. "Halkımız sallara" sloganları ile ilerleyen işçilere halk büyük ilgi gösterdi. Cibali Tekel işçileri de Unkapanı SSK'ya yürüdüler.

İstanbul'da bir çok hastanede işçiler tam gün çalışmadı. Cerrahpaşa, Çapa, Haseki, Kartal SSK, Göztepe SSK, Süreyyapaşa vs. Hastanelerinde çalışan işçilerin eylemlerine zaman zaman memurlar da katıldı.

Pendik Tersanesi işçileri de E-5 Karayolu'na çıkmak istedi. Bu sırada polis barikatı ile karşılaştılar. Dok Gemi İş Sendikası yöneticileri de polisin engelini bahane ederek işçilerin E-5 Karayolu'nda yürümelerini istemedi.

ANKARA: Ankara'daki eylemlere memur-

lar da katıldı. Yol-İş'e bağlı Karayolu işçileri yaklaşık 100 kadardı. Bu işçilere Yaptı Yol-Sen üyesi 500 memur da katıldı. Köy Hizmetlerinden 2 bin işçi de yürüyüşe katıldı. Petrol Ofisi ve BOTAŞ işçileri de yürüdüler. SSK Dispanseri önünde yüzlerce işçinin toplandığı görüldü. Bu arada Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı işçileri de vizite eylemine çıktı. SSK Dispanseri önünde toplanan binlerce işçi bura-ya miting alanına çevirdi.

İZMİR: Tekel, Demiryolları, Devlet Hava Meydanları, Karayolları ve Köy Hizmetlerinde çalışan yaklaşık 15 bin işçi iş bırakarak topluca viziteye çıktılar. Toplandıkları noktadan Alsancak Dispanseri'ne doğru yürüdüler. Devlet Liman Hizmetleri Müdürlüğü önünde diğer işçilerle birleştiler. Yaklaşık 15 bin işçi Alsancak SSK Dispanseri'ne birlikte yürüyerek çıktı.

"Ana-baba dediler hakkımızı yediler", "KIT'ler satılmıyor", "Ne anamızın ne bacımız. Sen iyisin biz açız" sloganlarının atıldığı yürüyüşün bitim noktasında konuşmalar yapıldı.

İzmir'deki işçi yürüyüşü demiryolu ulaşımını felç etti. Tien seferleri yapılmadı. Diğer yandan tüm hastanelerde hem Sağlık-İş üyesi işçiler hem de Tüm Sağlık Sen üyesi memurlar iş bıraktı veya ya-vaştı. Hastanelerde acil servis dışında hiçbir servis çalışmadı.

İZMİR: İzmir'de Tüpaş ve Petrol Ofisi Madeni Yağ Tesislerindeki toplam 2 bin işçi eyleme geçti. Bu işyerlerinde üretilen sadece otomasyon bölümlerinde oldu. Yaz eylemlerinde ilk kez olduğu yakan Gökçek Tersanesi işçileri de toplu vizitedeydi.

MALATYA: TEK, Tekel, Demiryolları, DSI, Malatya Şeker Fabrikası, Köy Hizmetleri, Hastaneler ve Tarım İl Müdürlüğünde çalışan bütün işçiler eyleme katıldı. Bu eyleme memurları da destek verdiği gözlemlendi.

"SSK Hastanesi önünde toplanan işçilere Tek Gıda-İş Bölge Temsilcisi Macit Arınç seslendi. Arınç şöyle dedi: "Devlet bize diyor ki: baktın memurlara şu kadar zam yaptık, size daha fazla veremeyiz. Biz memurların da emeklerinin hakkını almalarını istiyoruz. Memurlar işçiyi karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Bu oyuna gelmeyeceğiz."

ADANA: Adana'da Tekel işçileri karayolu trafiğe kapattı. Bu eylemler de memurlar da vardı.

Adana'da bütün hastanelerde hizmet durdu. Sadece acil servisler çalıştı. Ayrıca, DSI işçileri, Köy Hizmetleri, Yuncu PTT'si Motorlu Araçlar Şantiyesi, Sıma Bölge Müdürlüğü, Demiryolları Bakım Ünanım işyerlerinde de çalışmalar durdu.

ESKİŞEHİR: Eskişehir'de iş bırakarak dışarıya çıkmak isteyen Hava Kuvvetleri Bakım Merkezi işçilerinin dışarı çıkması engellenince 2400 işçi gün boyu çalışmadı. Eskişehir'de Kamu Sendikaları Platformunun aldığı kararla memurlar da yemek boykotu ve iş bırakma eylemleri yaptı.

DIYARBAKIR: Diyarbakır'da bütün sendikalara üye işçiler bir araya geldiler. Bu işçiler "Yaşasın halkların kardeşliği", "Sıdabır susun", "İşçi memur elele genel greve" sloganları ile yürüdüler.

Ayrıca Bursa, Mersin, Aydın, Çanakkale, Muğla, Isparta, Uşak, Adapazarı, Zonguldak, Sivas illerinde çeşitli sendikalara üye işçiler toplu vizite eylemleri ve yürüyüş yaptılar. Bu işçilere memurlar da destek verdi. Binlerce işçi memur hükümete gereken yantı verdiler.

Konya Emekçisi'nin ayak sesleri

Konya/Özgür Gelecek-Hükümet ile Türk-İş arasında sürdürülen Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri bir türlü sonuçlanmadı. Bunun doğal sonucu olarak yaklaşık 700 bin kamu emekçisi sokakları ağırlamaya başladı. Buna bir de özelleştirme korkusu eklenince toplu protesto gösterileri gündeme girdi. Bu durum Konya emekçisini de hareketlendirdi.

İlk eylem 20 Temmuz günü Haber Sen'den geldi. 50-60 civarı haberleşme ve iletişim emekçisi PTT Baş Müdürlüğü önünde toplanarak, arkadaşları Necati Çınar'ın sendikal faaliyetlerde bulunduğu gerekçeyle sürgüne gönderilmesi ve özelleştirmeyi protesto estiler. Burada yapılan açıklamada: "Sendikal haklarımızı almaya kadar mücadelede devam edeceğiz." dendi. Eyleme herhangi bir saldırı olmadı.

İkinci eylem bir gün sonra Türk Kamu-Sen emekçilerinden geldi. Bu eylem çok ilgi gördü. Yaklaşık 200 sendikalı emekçi 1km. yürüyüşten sonra Akbank Zafer Şubesi önüne geldiler. Burada büyük bir çarşaf açıldı ve kendi aralarında para topladılar. Toplanan para, bir süre önce bütçe açığını kapatanması amacıyla sendikalar tarafından açılan hesap numarasına yatırıldı. Bu arada Türk Kamu Sen Konya Şube Başkanı bir konuşma yaparak: "Yıllardır bütçe açığına sebep olan biz kamu emekçileri artık bütçe açığına sebep olmak istemiyoruz. Bütçe açığını biz kapattık. Bizim hakkımızı versinler yeter." diyerek gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Emekçiler bu eylemde polis korumasında sloganlı ve olaysız dündüler.

22 Temmuz'da tüm Türkiye'de kamu emekçilerinin toplu viziteye çıkma günüydü. Bu eyleme Konya'da da Türk-İş üyesi bütün sendikalar katıldı. Fakat, emekçilerin ancak %10 kadarı katıldı. Eylemden bir gün önce polis tüm sendikaları gezerek emekçileri tehdit etti. (Buna zaten gerek yoktu. Çünkü bu sendikaların yönetimi ile polis beraber çalışıyorlar.) Hatta eylem günü emekçiler kaldırımlardan yola indirilmediler. Eylemden sonra ayrı ayrı kortejler halinde dağılan emekçilerden demir yolu işçileri slogan atmaya kalkınca polis joplarla saldırdı. Bu saldırıda 7-8 kişi hafif yaralandı.

Dergi afişine 1 yıl ceza

TOKAT/Özgür Gelecek Tokat'ta T.C'nin hukukuna dahi sığmayacak bir dava sonuçlandı. 18 Mayıs'ta afişlemelerden dolayı gözaltına alınan Kazım Doğan, Hüseyin Kaplan, İsmail Karal, Murat Yıldız hakkında Tokat Sulh Ceza Mahkemesi'nde açılan davada gerekçe olarak yasadışı Partizan adı örgüte üye oldukları ve örgütün yasadışı afişlerini yaptıklarını iddia ediliyordu. Mahkeme boyunca sanıklar afiş yaptıklarını kabul etmeyerek bunun polisin bir komplosu olduğunu söylemelerine karşın, hakim polislerin mahkemede verdikleri ifadeyi delil göstererek Kazım Doğan'a 1 yıl hapis cezası verdi. Kazım Doğan'ın avukatı yaptığı açıklamada: "bu karar kesinlikle siyasi bir karardır, hiçbir hukuki yönü yoktur" dedi.

Bu yolun sonu genel greve çıkar

Taşkızak, Camialtı Tersanesi işçileri işyerlerinin önünde birleştiler. Herkes birisini bekliyor. Yürüyüş başlanan sloganlar yarıdan ortaldı. Oldukça heyecanlılar. İlk adımı vizite kaçağı işlemlerini bitiren Taşkızak işçileri anıyor. "İşçiyiz güçlüyüz kazanacağız" ilk sloganları. Sonra Tersanelere bağlı diğer birimlerden de işçiler tek tek korteje katılıyor. Ve Camialtı işçilerini de alyorlar korteje. Yürüyüş boyunca trafikin işleme- sine tahammütlü celeniyorlar. Polislin araçlarına yol vermesine karşılık işçiler aracı yuhuluyor. Yola çıkıp devam etmek isteyen bir kamyon şoförüne işçi şöyle diyor: "Görme yolunuza. Arabanı yakarız valla. Sende yanar-sın!" Şoför korkudan çekiliyor. İşçi tutumlarıyla yürüyüşe katılan işçiler son derece neşeli ve güvenliler. Bir işçinin elinde şu pankart dikkati çekiyor: "Bütçeyi biz yemedik. Düğünlerde baloflarda, defilelerde yandırdınızla sizler yediniz!" "Amerikan vatandaşı" Tansu Çiller için oldukça slogan üretmişler: "Hükümet istifa, Tansu Amerika'ya".

Bir sanatçı de yürüyüşçülerle birlikte yürüyor. Derdi simit satmak gibi... Ancak her sloganda yüzü kazanıyor. Arada kaçamak yapıp o da slogan atıyor. Onunla tanışınca Beşiktaş Belediyesi'nden atılan bir işçi olduğunu öğreniyoruz. "Çok heyecan duyuyorum" diyor. "Her yürüyüşü duyunca gelirim. Onlarla yürüyüp işçilik günlerimi hatırlarım." Söylediğine göre simit satmak bahane!

Her yürüyüşte olduğu gibi bu yürüyüşte de Emniyet müdürleri, yarımcıları, çevikleri vs hepsi sahmede. Hem de "Yürütmem", "Trafiği kapamayın", "Yasaaktır" sözleriyle. Ancak onların bu emirlerini işçiler hiç dinlemiyor. Kim olursa olsun yuhuluyorlar, çöküyorlar ve celerindeki barikatı mutlaka aşılıyorlar. Ancak bu kez Emniyet Müdür Yardımcısı karatılı gibi görünüyor: "Bu şekilde davranırsanız kuvvetlerimiz zor kullanacaktır!" Tabii bilik olan işçi, değil korkmak tınmıyor bile. Yanıt yine çok güçlü bir "Yuumuh".

Bu sendikacıyı tek dinleyen kişi Dok Gemi-İş Genel Başkanı Nazım Tur. Tur polise "Bana söyleyin efendim, Bana söyleyin, emrinizdeyim efendim" diye yaklaştı.

Yaklaşık 3 bine yakın tersane işçisi çok büyük bir ses getirerek yürüyor. Slogan yaramada adeta uslaşıyorlar: "Çaldıkça Cavitler, yemez size bu KIT'ler." Bu arada yürüyüş oldukça yavaş. Saatilerce yollarda kalıp sloganlarla talepleri haykırarak istiyorlar. Camlara yol kenarlarına birleşmiş halka anlatacakları çok şey var. Ama Emniyet müdürü olan zat "Hızlı hızlı" diye nefes nefese. Taşkızak Tersanesi'nin işçi önderleri ise işçilere "Yavaş arkadaşlar gayet yavaş..." diyorlar. (Oyle yavaşlar ki... Karınca hızı diye buna denir herhalde...)

Hem gidis hem dönüşte süren yürüyüş trafiği felç ediyor. Ama amaç zaten bu. Bugün bütün kamu işçileri bütün caddelerde. Hepsini sermayeyi teşhir ediyor. Yollarda haklarını söke söke alacaklarını haykırıyorlar. Bu gün belki özelleştirme için, sözleşme için. Ama yarın. Hem sefalet ücretlerinin düşmesi için, hem yarığsız infazlar, Kürt halkının soykırım için yollara düşecekler. Bu yolun sonu Genel Greve çıkacak.

Sivas yangınının dumanları, 50.TC.hükümetini 50 saatte eskitti

dir. Ezine bir ilçedir ve yakınındaki askeri birlik Sivas gibi tuğay değil taburdur. Saldırganlar Sivas'taki gibi 300-500 değil 5 bin kişidir. Bunun bunlara karşın olayları yatıştırmak, kundaalama ve çatışmayı önlemek mümkün olabilmıştır. Ezine olayları Sivas'taki katliamda "çaresiz" kaldığı iddia edilen, görevini yaptığı söylenen "güvenlik" kuvvetlerinin ellerinden geleni, kundaalamayı seyretmek, şeriatçı saldırıların cesaretlendirmek suretiyle artlarına koymadıklarını bir kez daha ispatlamış oldu.

OZELLEŞTİRMENİN İLK MÜŞTERİLERİ: GENERALLER VE TICANILAR

Olayların ardından yayınlanan çeşitli

gazetelerde ayrıntıya bütünüyle inmiş bulunuyorlar. Dardımız, olayları bütünüyle anlatmak değil, ama kısaca da olsa kimi noktaları anmakta ve bu yazının içerisinde tartışmak ve yorumlamakta fayda var. Bunu yaparken katliamın amacına ve yer seçimine ilişkin, organize ve devlet bağlantılı olup olmadığına ilişkin konularda da doyurucu açıklamalar yapmak gerekiyor.

Ozal, Mesut Yılmaz, Demirel, İnönü son 5 yıl içinde çeşitli biçimlerde sorumlu mevkilerden peşpeşe kaçma yolunu tutmuşlardır. Hakim sınıflar sık sık makyaj tazeliyorlar. Tansu Çiller operasyonu da kısa sürede imdat sinyalleri vermeye başlamıştır. Böyle bir acz içerisinde düşmüş olan, çürüyen ve öökülen komprador patron-ağa devleti iktidarsızlığı nedeniyle merkezi disiplinini yitirmiş ve yönetim konusunda taşeronla iş gördüren "özelleştirmelere" girilen bir idare konumuna girmiştir. Kürt sorunu generallere devredilirken bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinde ülke çapında yükselen imyeye karşı da türlü yasa ve yaptırımlar da etkisiz kalınca bugünler için beslediği, semirtilmiş, örgütlenmiş, kuvvetli bir yeşil ışık yakılmıştır. Kontingentlerle destekli Hizbullah, İslami Cihad vb. adlar altında yaygınlaşan cinayetler, habire doldurucu getirilerek "kutsal savaş" adına meydanlara sürülen dazlak yobazların gösterileri ve saldırı eylemleri hızla yükselişe geçmiştir. Hamamböcekleri kokuşan düzenin içinde çabuk üreyip çoğalarak cirit atıyorlar. Et yiyen, insan kaniyle beslenen aç hamamböcekleri Sivas'ta kendileriyle mücadele verenlere karşı imha ve yoldırma operasyonu gerçekleştirmiş bulunuyorlar. Sivas'ın özlüce anlamı budur.

Şeriatçılar rehberleri İslam dininin ipliğini pazara çıkancı, safsata ve hurafeleri teğhire yönelik, yemleyicilerini ve sırt sızdırayıcılarını açığa serici tüm çaba ve çalışmaları kestirme yoldan sürdürmek biçiminde peygamberlerinden kalma bir prensibe sahip olduklarından, ilerleme ve iş görmelerinin önünde engel teşkil edici bu tip "zararlı faaliyet" sahiplerinin katilini vacip kılma operasyonlarına hız vermiş bulunuyorlar. Bu cinayet ve katliamlar aynı zamanda gözdağı, sindirme ve kendi taraftarlarına moral

verme niteliği taşıyordu. Emec, Üçok, Soysal, Dursun ve Mumcu böyle öldürüldü. Nihayet, Aziz Nesin İslamcı sahtekarlık ve canilik üzerine giden nadir aydınlardan birisi olarak başyazarlığını yazdığı gazetede en duyarlı noktalara "Şeytan Ayetleri" kitabından bölümler yayınlamak suretiyle vurunca, yobazlar büsbütün kudurdular. Günümüzdeki yuvalanma ve yönlendirilme odaklarından birisi olan İran'dan gelen ölüm fetvası, emir telakki edildi. İslamcı faşistler, bir hareketin vurucu eylemler yanısıra kitlesel eylemlerde de güç toplayacağı, gelişme sağlayacağı prensibinden hareketle, oteden beri kimi vesilelerle kitlesel gösteriler yapıyorlar, bunları genelde cuma namazı çıkışlarında gerçekleştiriyorlardı. Nitekim Aydınlik gazetesinin protesto

Şeriatçı faşistlerin bugünkü düzenden ve devlet yapılanmasından soyutlanamayacağı görülmelidir artık. Bu görülmeden yapılabilecek her türlü değerlendirme katillerin menşesine ilişkin hedef saptırmaya yol açacak ve onların ekmeğine yağ sürecektir. "Devlet, hizbullah'a yenik düşmüştür" "demek yanlıştır." "Devlet bir avuç gericiye teslim oldu" demek, "yetkilerin ihmali"nden, "devletin aczi"nden söz etmek, bilerek ya da bilmeyerek devleti aklamak onu kurtarmaya çalışmaktır.

edilmesine yönelik, bir süre önce yapılan eylem Kaynak Yayınevine düzenlenen saldırıya dönüşmüştü.

"MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE SALLYANGOZ SATIYORLAR"

Artık herkesin diline pölesenk olan böl-yönet politikası egemen sınıfları, yönetim boşluğuna düşüp de kontrolü yitirmeye yüz tuttuğu dönemlerde daha sıkı sarıldığı bir taktiktir. Yani böylesi dönemlerde varolagelen bütün ayrımlar kayırdığı ve kanatıldığı gibi yeni ayrımlar yaratma yoluna gidilir. Bunların en etkilerinden birisi, olan Alevi-Sünni çatışması da son yıllarda çokça kaşınır olmuştur. En olivoriği zeminlerden biri de hiç şüphesiz Sivas'lı Sivas Alevi önderlerinden Pir Sultan Abdal'ın memleketi olmakla duyarlılığın önemli merkezlerinden biriydi. İslam karşıtlığının bayraktarı olarak gösterilen, dinsizlik sembolü olarak lanse edilen Alevilik, Sivas'ta düzenlenen Pir Sultan'ı anma etkinlikleri gövde gösterisinde bulunma tavrı içinde nitelendiriliyordu. Şenlik döneminde gerginlik, önceki yıllarda da yaşanmıştı. Ancak bu yıl için çok daha organize geliyordu şeriatçılar. Aziz Nesin'in de davetileri arasında bulunması kışkırtmayı kolaylaştırıcı bir etki yapacak, hem de bir taşla iki kuş vurulacaktı. Alevilere karşı eylem, gericiyle maydan okuyanların cezalandırılması ile bireştirilecekti.

Planlar buna göre, bu doğrultuda yapıldı. Sonuç can almıyayla, kan akıtmıyayla bitirse ideal olacak, ancak en kötü so-

İhâs Haber Ajansı'nın bütün TV kanallarından evlere, odalara, salonlara yayılan görüntüleri; ne Tek-sas'ta şeritten suçluyu isteyen kasaba halkının karakol etrafında kü-melenişini ne de ortaçağın başnaz dincilerince kışkırtılan grupların birleşi-mi ve taşlama sahnelerini içeriyordu. Faşizmin basili sermaye çevrelerinden Türkiye gazetesinin haber kuruluşu İHA'nın görüntüleri, 1920'li yılların Türki-ye'sine ait "vurun kanpeye" türü bir olayı da yansıtmıyordu. 1993'ün ikinci yarısı-nın hemen başında gerçekleşen bir vah-şetti seyir konusu olan, Sivas'ta yaşa-nan işte bütün bu sahnelerin yeni bir ver-siyonuydu. Sınıf mücadelesinin seyri, 1993'ün Türkiye'sine haftada ortalama 200 ölümlük bir bilanço değeri biçmiş, bu-na da dinci faşistler Sivas'ta kaktıda bu-lunuyor, faşizm 32 dişini birden gösteri-yordu. Tüm resmi, gayri-resmi katliam odakları seferber olmuştu...

SIVAS YANGINININ DUMANLARI EZINE'YE ÇABUK ULAŞTI

TC, Kemalist kimliğini kazanma süre-cinde saltanat ve hilafetten kurtulurken bile nice tavizlerle yumuşak bir geçiş yapmış, ipleri ele alınca da laiklik adına İslamcı çevrelerin bir kesimini budayıcı bir çizgi izlemiştir. Din, bütün sömürücü egemen sınıflara olduğu kadar onlara da çokça lazım olacak araçların başında geliyordu ve bu yüzden laiklik, kendi çağdaş makyajlı rejimlerini tehdit eden bir takım şeriatçı akımlara karşı sarılı-nan bir silah olmaktan öteye gitmedi. Ni-tekim TC, tarihi boyunca izlenen politika, özünde İslami kurumları ve İslamiyetin kitleler üzerindeki etkisini, ve baskısını yıkıcı değil, konuyu bir niteik arz edi-yordu. 1980'li yıllarda ise olayın boyutla-rı genişlemeye başladı. Gerek ülkedeki rejimi sigorta ettirmek gerekse de ABD'nin yeşil kuşak projesinin görevini yerine getirmek söz konusu olmuştur. İslam, devletin resmi anti-komünist ideolo-jisinin belirgin bir motifiydi artık. Çünkü İran'ın ABD emperyalizminin kontrolü dışına çıkması ile Türkiye'nin de dahil ol-duğu yeşil kuşağın önemi artmıştı.

12 Eylül sonrası, bu konuya aynı bir önem verilerek birkaç kat sürülen Ata-türkçülük cıvasıyla birlikte, şeriat yanlısı odakların gücüne güç katıldı. Bunlar, İslami felsefenin topluma daha sıkı empo-ze edilmesinde gönüllü bir ordu yarata-cak ama aynı zamanda da devrimci güç-ler karşısında fiziki bir barikat olacaklar-

dı. Resmi ve yarı-resmi devlet güçlerinin yanına 80 öncesinin sivil örgütü MHP gi-bi bu kez İslamcı yapılanmalar palazlan-dırılarak konulmaya başlandı. RP bu işin yasal kaynağı oluyordu. Ve bu şeriatçı-lar devlet eliyle gücendirilken hakim si-nif kükleri içinde habiri sayılır bir güç ha-line geldiler. Bugün, merkezi dalaşma içerisinde İslamcı faşist klik kaçınılmaz-meyecek bir role sahiptir. Son yıllarda çok çeşitli vesilelerle tanık olunan perva-sızlığı da bundan ileri geliyor. Kendini her geçen gün daha müdahaleci kılan bir zihniyetin, Sivas'taki kıyıma uzanma-sı çok şaşırtıcı gelmemelidir.

70'li yıllar öncesinde gericiilerin 6-7 Eylül, 16 Şubat kanlı pazar gibi bir takım saldırıları olmuş, ancak bunlar münerit denilebilecek bir düzeyde kalmıştı. 70'li yılların sonuna doğru Sivas, Malatya, Erzurum, Çorum ve Maraş saldırıları, katliamları ise esas olarak MHP'li faşist-leri başrol oynadığı olaylardı. Kışkırtma nedenlerinin başında Alevi-Sünni çatış-ması yer alıyordu. Devrimci mücadele-nin ancak tomas sağladığı kitleler mez-hep çelişkisi kışkırtılarak kırılmak ve yıldırmak isteniyordu. Devlet, bu katli-amlarda dolaylı ya da direkt rol oynama-ktaydı. Olaylar, aynı zamanda faşizm-in yeni hamlelerine bahane olarak kul-lanılıyordu. Bugün Sivas'ta yaşanan kat-liamda ise devlet tek tarafı olarak coza-tilim politikası güderek için Alevi-Sünni çatışmasına dönüşmesine engel olmuş ve sokağa çıkma yasağını hemen ilan ederek olayları istediği noktada dur-durmuştu. Böyle bir tutum takınmasa, Sivas'ın ikinci bir Maraş olması işten bi-le değildi. Bugün için istenen böylesi bir saldırdır ve sonuç alınca yeterli de gö-rülmüştür. Faşist diktatörlüğün olayların istediği gibi seyretmesine nasıl erki ol-duğuna son kanıt Ezine olaylarıdır. Da-ha öncede "kaçı davası" nedeniyle Kürt-Türk gerginleşmesine uzatılan kavga, aynı yörede bu kez "pavyondaki hesap anlaşmazlığı" yüzünden başlamış, çok kolayca yine Türk-Kürt çatışmasına ka-nalize edilebilmiştir. Burada dikkat çeki-ci yönlerden biri toplumun geri kesimle-rinde basit bir kavlomla parlayacak bir birikimin, faşizmin devlet organları ve medyasının etkisiyle yaratılma operas-yonunun başarılı olduğudur. Bir diğer husus da az önce değindiğimiz gibi, kol-luk kuvvetlerinin istediği takdirde duru-ma hakim olmakta bugün için pek fazla güçlük çekmeyeceğidir. Bu tespitimiz Si-vas vb. şehir merkezlerinde silahsız sa-yılabilecek bir topluluğa karşılık geçerli-

Egemenlerin "görevini yaptık" dedikleri, otelde mahsur kalan insanları kurtarmak için gelen itfaiyenin merdivenlerini oteden uzatıştırmaktır.

nucuyla kitlesel bir kalkışma sergileyecek, iyi bir provadan söz edilebilecek yeni bir gövde gösterisinde bulunmuş olacaktır. Nitekim olayların seyri de böyle gelişti. Daha şenliklerin bir ay öncesinden itibaren çevre illerden şehre bir takım dinci fanatikler getirilip yerleştirildi. 80 öncesi çıkan olayların ardından örgütsüz ve güvensiz Alevi ve İlerici kesimlerin göç vermesi ile şehir merkezindeki egemenliği eline geçiren, belediye-yi de kazanan faşistler sayısı 14'ü bulan besleme yurdu açacak kadar adam yetiştirmişlerdi. Bir hafta önceden bildiri-ler dağıtmaya, bazı yerel gazeteleer vasıtasıyla zemin oluşturulmaya başlandı.

Şenliklerin ilk günü 1 Temmuz'da A.Nesin'in yapmış olduğu konuşma ne söylediğine bakılmaksızın ertesi günkü kimi gerici yerel basın organlarında manşetten işlenerek (Müslüman mahallesinde salyangoz satıyorlar vb. gibi) saldırıya kışkırtma kampanyası iyice yoğunlaştırılmış oldu. Oysa A.Nesin bu konuşmasında islam dini açısından "ağır lahrik" unsuru sayılabilecek sözler bile sarf etmemişti. Kuran'ın eskidiğine dair sözleri bugün Suudi Kralı Faysal'dan Mısır'ın Üniversite sözcülerine kadar bir dizi islamcı sarf ediyor. Sorun, A.Nesin'in ne söylediği değil tabii ki. Önceden yapmış oldukları yetarıydı. Onun toplantıya katılıp konuşma yapması senaryoyu tamamliyordu. Bir diğer noktadan bakarsak, islamda adam öldürme, katliam son derece olağan, yaygın bir ceza usulü olduğu ve islami propaganda altında yetiştirilen kesimlerde buna şartlandırıldığından bir şahsın ölümü hak etmesi için dinsiz olması yetiyordu artıyordu bile. Kaldı ki havayı iyice oluşturabilmek için Şeytan Ayetleri'nin yayınlanması olayından A.Nesin'in bir süre önce söylediği "Türk Milletinin yüzde altmışı aptaldır" vb. sözlerden yayınlarda ve bildiri-lerde özellikle bahsedildi. Bir cephe-

den bu işlenirken diğer taraftan da Sivas yöresinde eskiden beri Sünni-Alevi çelişkinin gene son yıllarda yeniden tartışma atmosferine çekilmesi ile Alevilerin bu şenlikte bir meydan okuma tavrı amaçladıkları işlendi. Benzin dökmüş, iş kibrit çakmaya gelmişti. Yani artık genisi kolaydı.

SİVAS'IN HESABI SORULUR ELBET, YOBAZLAR ALLAHINA KAYUŞUR ELBET

Nihayet 2 Temmuz günü "Gün, müslümanlık uğruna gereklennii yerine getirme günüdür" talimatını veren bildiri cuma namazı öncesinde dağıtıldı. Camiden çıkan gruplar bir çırpıda birleştiler ve Kültür Merkezine yöneldiler. Yapılan saldırı püskürtüldükten sonra yobazlara gelen talimat istikameti Madimak oteline çevrildi. Kısa bir süre sonra otel sarıldı, kontrgerilla'nın, Hizbullah'ın, yerel polis teşkilatının RP, BBP ve MHP'nin kadroları, elemanlarının yönlendirildikleri ve taraftarlarından bir grubun da katıldığı sayısı 500'ü aşmayan topluluk önceden yol kenarında hazır vaziyette (Sokulu olarak) bekleyen kaldırım taşlarını yağdırmaya başladı. Buna resmi polisler de eşlik etmekte sakınca görmüyorlardı. Polisler kayıtsız kaldığı, hafta güllüğü ve akışadığı, bir ara olay yerine gelen askerleri birer birer masam bantosuuna döndürdüğü orlam kan isteyen şeriatçı gürulu-na her geçen saat cesaret veriyor, korumasız ve çaresiz bir durumda otelo sığınan, orada mahsur kalanlara karşı daha ileri gitme davetiyesi çıkarıyordu. "Gazamız mübarek olsun" diyen konuşma yapan "masum" belediye başkanı Karamolla, bakan valı kanafından gelen oku-yu da aldıktan sonra "halkın" isteği üzerine Ozanlar Anıtı'nı aç çakal sürüsünün önüne getirip işkence yaparak parçalatıkça salyalar engel olurmuş oldu.

Nitekim, hiçbir engellemeyle karşıla-

mayan, tam tersine "hadî, hala ne bekli-yorsunuz" anlamında örtülü bir destek de alan yobaz dazlaklar aradan 7-8 saat geçtikten sonra oteli yakma cesaretine erdiler ve "cehennem ateşi" yakılmış oldu. Saatlerce "Şeriat istenir" diye bağır-an, ölüm dansı yapan bu has müslü-manlar, amaçlarına ulaşmış ve 37 İlerici, yurtsever aydınının yanarak ve boğularak ölümüne sebep olmuşlardı. Böylece Türkiye tarihine şeriatçı faşistlerin, devletin açık desteğiyle ve aleni biçimde gerçekleştirdiği kanlı bir sayfa daha ek-lenmiş oldu.

ÇİLLER "KATİLLERİMİZ KAYIPSIZ OLARAK UŞLERİNE GERİ DONMUŞTUR."

Katlimin ardından yürütülen tarbiya-lardan birisi eylemler organize olup olma-dığıydı. Anlık bir orkedden, galeyandan bahsedilen, G.Saray tribününde F.Bahçe lehine tezahürat yapma kışkırtıcılığından, tahrikçiliğinden söz edenler olduysa da çok geçmeden saldırının ve pro-vakasyonun çok önceden tezgahlanmış olduğu açıkça gözler önüne serildi. İkinci husus idan yetkililerin tutumuydu. Bunların da çocuk masalındaki gibi ben-zer rollerle hareket ettikleri rasgele bir gözlemlerle dahi anlaşılabilirdi. Belediye başkanı ticari iştahla rol almış, katli-am yardakçısı vali, emniyet müdürü ve tuğay komutanı ise "birakınız yaksınlar" talimatına uygun bir hareket tarzı benim-semişler ve olayda birinci dereceden rol oynamışlardır. Bunların her biri ayrı ayrı tek başlarına gerek bireysel güçler gerekse de ellerindeki araç ve kuvvetlerle katliamı rahatlıkla engelleyebilirdiler. Bugün ülkenin hangi köşesinde benzeri bir durum olsaydı (bütün şartları ve özellikleriyle) bile istisna aynı tutumun sergilenabileceğini söylemek fazla iddialı olmaz. Bu durum ABD patentli mısır Çiller, "çağdaş", "irsancıl" lider İnönü ve kendi-tilki zanneden ucuz karakterli kasaba avukatı İçişleri bakanı Gazioğlu için de fazlasıyla geçerlidir. Bu üçlünün ibret verici konuşmalarından kısa birer bölüm aktarmak herşeyi yeterince açıklıyor: Saatler önce otelden mahşur kalanlarca aranarak yardımı istenen İnönü "Bazı düşüncelerin aktarılması, bazıları tahrik ediyor. İçişleri Bakanı "Sivas'ta meydana gelen olaylara yazar A.Nesin'in tahrik edici konuşmaları, türk halkını aşağılayıcı deyimleri ve kültür sarayı önüne dikilen heykelle duyulan tepki neden olmuştur. Güvenlik güçleri büyük bir gayret sarf ederek bir arbedeyi önlemiş-tir.

Başbakan T.Çiller "Bir büyük kararlık içindeyiz. Devlet, ülkenin her yerinde vardır. Otelin etrafını saran vatandaşlarımızda da hiçbir biçimde zarar gelmemiştir. Onlardan ölen ya da yaralanan da yoktur." 37 ölü, onlarca yaralı veren insanlıkla adeta dalga geçiriyorlar. Tuğay komutanının olay yerine gelip "size zarar vermeyeceğim" diye teminat verdiği dazlak yobazlar için Çiller neredeyse "Katliamı gerçekleştiren vatandaşlarımız sağ salim evlerine geri dönmüşlerdir. Kaybımız yoktur." demektedir. Bu düzende bu faşist idari yapıda onların yerinde yetkili konumunda kim olsaydı aynı tavrı takınır ve ölenleri, ölüm tehlikesi atılanları "kendi etti kendi buldu" misali bir değerlendirme ile suçlu ya da en azından sorumlu ilan eder, gerçek suçluları gizleme, mazur gösterme ve aklama yolunu seçerdi. Nitekim olayın üzerinden geçen iki hafta içinde suçlu yaltası katliama maruz kalanlara, saldırıya uğrayanlara asılmış katliamolar Er-bakan'ın sözleriyle "dinlenmeye" bırakılmıştır.

DEVLETİN ACZI YOK, TERCİHİ VAR: "KATİLLER MECLİSTE"

Çünkü en boyuk deyimle bu bir devlet politikasıydı ve benzer durumlarda verilecek demeç ve emirler anayasada yazılıymışçasına belliydi. Bu yüzden kimi çevrelerin yaptığı gibi olayı devletten soyutlamak için bireysel suçlular (içişleri bakanı, vali, emniyet müdürü vb.) ilan etmek bilinçli ya da bilinçsizce katlimin gerçek yüzünü gizlemeye yaramaktadır. Zaten devlet de hemten emniyet genel müdüründen Sivas emniyet müdürüne, validen belediye başkanına kadar tüm alt kademelere tırpan vurarak akılsıra kendini kurtarmıştır. Olayda, suçlu A.Nesin'e ve katliama uğrayanlara yüklerle-

Kadın-erkek, genç-yaşlı demeden yakılarak ağır yaralanan insanların tedavileri dahi engellendi.

ye çalışanlar kadar, idan kadrodan bireysel suçlu bulmaya çalışanlarda aynı kapıya çalışıyorlar. Kimileri her ikisini birden yapıyor. Ortada suçlu olan perdeleri tutuşturan, "la yakın la" diye bağır-an ve bizzat katliamı organize edenler kadar onlara serbestlik tanıyan kolluk kuvvetleri, bu kuvvetlerin tüm sıra amirleri ile devletin ilgili kademelerindeki tepeden aşağıya tüm yetkilileridir. Suç, bir devlet suçudur, emekçi halka ve onun İlerici, devrimci, yurtsever bütün evlalarına karşı yıllardır işlenmektedir. Katliamcı şeriatçı çeteleri besleyen, bü-yüten bugünler için yetistiren komprador patron-aga devletlerdir. Bu gerçeğin ayır-dına giderek daha çok varıldığı, bunun en azından bugün daha geniş kitlelerce görülmekte olduğu Ankara ve İstanbul'da düzenlenen cenaze törenleri ve protesto eylemleri ve yürüyüşlerindeki "katiller mecliste", vb. sloganlarının büyük itibar görmesinde bile kendini gösteriyor. Yine de bu konuda fazla iyimser olmamak gerekiyor. Çünkü laikliğin algılanış biçimi, İleri, demokrat çevrelerde Kemalizmin etkinliğini koruyur oluğu, bizzat saldırıya hedef olan çevrelerin bile olaylara yaklaşım tarzı bunu vurguluyor.

Şeriatçı faşistlerin bugünkü düzenden ve devlet yapılanmasından soyutlanamayacağı görülmelidir artık. Bu görülmeyen yapılabilecek her türlü değertendirme katillerin menşesine ilişkin hedef saptırmaya yol açacak ve onların ekmeğine yağ sürecektir. "Devlet, hizbullah'a yenik düşmüştür" demek yanlıştır. "Devlet bir avuç gericiye teslim oldu" demek, "yetkililerin ihmali"nden, "devletin aczi"nden söz etmek, bilerek ya da bilmeyerek devleti aklamak onu kurtarmaya çalışmaktır. İlerici, demokrat, aydın geçinen bir kısım kişi ve çevrelerden, devlete akıl hocalığı yapan her renkten gazete ve dergi yazarına kadar bir çok kalem, olayların ardından ya saldırıya uğrayanları doğrudan veya dolaylı olarak ya da kimi kamu görevlilerini suçlu, hatalı ilan ederek hem katliamcı yobazların hem de onların gerçek hamisi olan faşist TC. devletin gönüllü avukatı gibi davranmışlardır.

Kamuyunun belli bir kesiminde oluşan alışlagelmışin dışında sayılabilecek tepki yoğunluğu katlimin ilk günlerindeki yorumların İlerleyen günlerde değişmesine yol açtı. Ancak olaydan devlet sıyrılmaya çalışma tavrı genel olarak değişmedi. Faşizm ile anladığı cilden mücadele etmenin karşısında olanlar ile olayı laik-anti laik, şeriatçı-kemalist çatışması şeklinde göstermeye çalışanlar da sonuçta bu cephenin içinde kalıyorlardı. Elbette, bugün görünürde bu tip çekişme ve çelişmelerin varlığından söz etmek mümkündür ancak laikler ile anti-laiklerin, şeriatçılar ile kemalist cumhuriyetçilerin aynı soydan gelme kardeşler olduğu gerçeğini de kitlelere kavratmak, haklı doğru bilinçlendirmek durumunda-yız.

TC'nin beslemeleri kendilerine biçilen rolleri en mükkemel biçimde oynatarak savunmasız devrimci-demokratları Sivas yangının dumanlarında hunharca katlettiler.

Toplumların tanımlanmasında belirleyici olan artı emeğin sömürülmesi biçimidir. Kapitalizmin gelişmesi işçi emeğinin artı değer biçiminde sömürülmesine bağlıdır. Bu kapitalizmin "özgül" gelişimidir.

Kapitalist sistemde artı emeğin sömürülmesi temelinde karşı karşıya gelen emek-sermaye mücadelesinin özü "sınıf mücadelesi" dir. Bu mücadele kapitalizmin özgül gelişiminin sonuçlanmasına kadar, ekonomik, politik ve ideolojik olarak kıyasıyla devam eder.

Ekonomik mücadele işçilerin burjuvaziye karşı yitimsiz mücadelesini örgütleri olan sendikalarda verir. Ekonomik mücadele geniş işçi kitlesini bir araya getirmesi, taleplerini doğrultusunda örgütlenmesi bakımından önemli bir konuma sahiptir. Tabii ki bu mücadeleyi abartıp her şey saymak veya küçümsemek yanlıştır. İşverenlere karşı ücret, iş koşullarının düzeltilmesi, çalışma ortamının sağlıklı hâle getirilmesi, iş gününün kısaltılması vb. için verilen mücadele olmasaydı işçiler bugün çok kötü koşullarda ve sefalet içinde yaşamaya mahkûm olacaktı.

İşverenlere karşı karşıya gelmesiyle birlikte ekonomik mücadele içinde olan işçiler, başlangıçta dolaylı olarak kendi gücünü kullanarak fiili kazanımlarla haklarını korumuşlardır. Süreç içinde fiili kazanımları yasalara geçirerek "resmîleş" ve "kalıcılık" sağlamışlardır. Bunlardan önemli biride Toplu İş Sözleşmesidir. TİS hergünden önce ücretin yanı sıra gündün fiyatının belirlenmesi olduğu gibi, aynı zamanda işçinin çalışma ortamı ve işgücünün yeniden üretilmesini kapsayan saptandığı bir sözleşmedir.

YÜZ bin KİT çalışanının TİS süreçlerinin yaşandığı, Kamu Emekçilerinin GREV ve TOPLU SÖZLEŞME taleplerinin yükseldiği bu dönemde, Toplu İş Sözleşmesinin sınıf mücadelesindeki boyutunu iyi kavramak ve ona göre mücadele etmek, geçmiş dönemlerde yüzbinlerce emekçinin katıldığı Maden ve Metal işçileri TİS mücadelelerindeki eksikliklerden dersler çıkarmak bugün için oldukça geçerli bir yaklaşımdır.

TİS ilk bakışta bir sözleşme, pazarlık ve gönüllü bir alışveriş gibi görünür. veya şöyle gösterilmek istenebilir. Oysaki TİS süreci geçirmiş, grev ve direnişlere katılmış her işçi, anılan kavramların arkasında çıkarılmı uluğmaz olan işçi sınıfının kıyasıyla bir mücadelesinin saklı olduğunu çok iyi bilir. Çünkü bu

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Toplu iş sözleşmesi politikası gereği

pazarlık değer ve değer bölüşümünün pazarlığıdır. Tarafarlı boyutu karşı çıkarlar içinde oluşan işgücünün pazarlanması mücadelesi gerçek anlamda emek-sermaye arasındaki çetin bir mücadeleye dönüşmektedir. Bunun başka kılıflara sokmak, olağan bir pazarlık olarak göstermek, dahası küçümsemek emekçilerin ahnetine yapılan bir saygısızlıktır.

İşte bu nedenledir ki sermaye sınıfı TİS süreçlerinin öndük geçmesi ve kendileri için en az kayıpla sonuçlanması için ellerinden gelen her yönteme başvururlar. İşveren ve örgütleri ellerindeki medyaları kullanarak hep birlikte saldırıya geçerler. Gerekirse devletin baskıcı yasalarını, kolluk güçlerini devreye koyup, hatta yetkili kişileri (Bakan, Başbakan, Cumhurbaşkanı) kondukları için konuşturup işçilerin moral ve motivasyonunu bozmaya çalışırlar. Yalan ve demagogjilerle işçilerin en baka istemlerini kamuoyu nezdinde haklı bir konuma düşürmek isterler. Bununla yetinmeyip işçi sınıfına karşı saldırılarında uluslararası sermayeden de destek alırlar. Mücadeleyi işveren bölüp çökmek için sarı sendikaların, bozganıcuları, reformist ve tozeta an-

layışları çıkarılmı için kullanırlar.

Sermayenin bütün bu saldırılarına karşılık yaşanan nesnel koşullar sendikaların, yöneticilerin ve üyelerinin önüne zengin olanaklar ve görevler koymaktadır. Sendikal bürokrasinin dışlanması, sendikal demokrasinin güçlenmesi, kapitalist sömürünün teğmür, işçi sınıfının birliği ve dayanışmasının ve sınıf bilincinin yükseltilmesi için TİS sürecinin ortaya koyduğu koşullar en iyi şekilde değerlendirilmelidir. TİS süreci işçilerin sendikalarına sahip çıkması, yeni işkollarında kurulan sendikaların (örneğin kamu emekçileri sendikası) kitleselleşip, gelişmesine hizmet etmesi bakımından somut bir ortam yaratmaktadır. Yine sendika ağlarının lafta bırakılmaları sınıfın birliği ve enternasyonalist dayanışma TİS döneminde, dayanışma ziyaretleri, dayanışma geceleri, destek grev ve direnişleri ile pratik olarak yaratılır ve yaşanır. İşverene karşı ortak bir mücadelelin giderek demokratik bir karaktere bürünmesi, siyasal bir talebe dönüşmesi ve hatta genel direnişlere ve GREVLERE gitmesinin yolu bu mücadelelerin başlamasıyla olur. Bu nedenle sarı sendika ağlarının ve reformist anlayışın TİS mücadelesini bir ağı gütmü, var gücünü doruğuna indirmesine olanak verilmemesi ve bunların teşhir ve tecrit edilmesi için TİS dönemi en iyi biçimde değerlendirilmelidir.

Kısacası işçi sınıfı TİS dönemine girerken kendi cephesinde tüm hazırlıklarını tamamlamış, eksikliklerini gidermiş, dayanışmasını genişletmiş bir mevzide olmalıdır. Olmalıdır ki bu dönemleri sınıf lehine bir kazanım olarak sonuçlandırabilin. İşçilerin emekçilerin bugün yaşanan koşulları kendi yararına değiştirmesi için TİS'nin altında yatan gerçekleri asla gözardı etmemeleri hayati bir önem arz etmektedir.

Bu öfkeyi yaşamaya başlayan Kamu Emekçileri de TİS'ni bu boyutuyla algılayıp örgütlenmelerini güçlendirip ve en geniş anlamda dayanışmayı sağlayıp fiili olarak ve doğrudan TİS masalarına gitmelidirler. Yoksa işverenin iyi niyetine güvenip hazırlanan iyi niyet protokollerini TİS yerine kayma yanlığına düşerlerse ilerde büyük çıkışlarla karşı karşıya kalabilirler.

MEMURLARDAN SÜREKLİ EYLEMLER

15 Temmuz'da başlattılar, durmuyorlar

Haber Merkezi-Memurlar 15 Temmuz'dan bu yana durmuyor. Bütün ülkede kıpır kıpır. Kendilerine verilen yüzdük zammın arkasından başlayan tepkilere işçilerin de sesi karıştı. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirler başta olmak üzere bütün şehirlerde eylemler sürüyor.

Kamu Sendikaları Platformu Dönem başkanı İrfan Erdemoğlu "Başbakan onbinlerce sokağa dökülen kamu çalışanlarını tehdit ederek, masaları yumruklayarak susturabileceğini sanıyorsa yanılıyor. Başbakanı öneriyoruz. Eski İngiltere Başbakanı Teacher'den feyz alacağını gözünü kulağını çalışanların haklı taleplerine çevirsin" diyor. Erdemoğlu, sermaye ile sınıfın arasındaki uçurumu da şu sözlerle dile getiriyordu: "Gerçeklik sizin milyarlara liraya mal olan düğünler yapabilmemiz için bizim aç kalmamızla, bunu kabul etmiyoruz."

İSTANBUL:

İstanbul'da 15 Temmuz'da onbinlerce memur iş bırakarak toplu vizite, yemek boykotu, telgraf çekme eylemleri yaptı. Saat 12'de Akaray İSKİ önünde toplanan Tüm Bel-Sen ve Bem-Sen üyesi memurlarla, bütün hastanelerin bahçelerinde toplanan sağlıkçılar aynı slogan haykardı: "Sadaka değil toplu-

sözleşme", "hükümet istifa". Hastane bahçelerinde yürüyüşler yapan sağlıkçılar bütün gün halaylarla türkülerle seslerini duyurdular.

Tüm Haber-Sen üyesi memurlar ise Sirkeci PTT'si önünde toplandı. Burada bordro yakma eylemi yapıldı ve hükümetin lütfettiği yüzdük ücretleri protesto edildi. Maliye memurları da aynı gün yarım gün iş bıraktı.

20 Temmuz'da da tüm hastanelerde iş bırakıldı ve çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Şişli Etfal, Haseki, Cerrahpaşa, Çapa, Haydarpaşa Numune, Zeynep Kamil'deki eylemlerde hastalar da yer yer eylemlere destek verdi.

27 Temmuz'da Cerrahpaşa Hastanesi çalışanlarından büyük çoğunluğu iş bıraktı ve hastane bahçesinde yürüyüş yaptı.

Dergimiz baskıya girdiği sırada, 29 ve 30 Temmuz tarihlerinde Tüm Bel-Sen'in tüm Türkiye genelinde iş bırakacağı öğrenildi.

İZMİR:

İzmir'de 15 Temmuz'dan bu yana yer yer memur eylemlilikleri devam ediyor. 15 Temmuz'da Tüm Bel-Sen üyesi tüm memurlar, Büyükşehir Belediyesi önünde toplanarak bordrolarını yıktılar. Yaptıkları basın açıklamasında, "İktidar ücretlerimize enflasyonun altında zam yaparak bizlerle alay etmektedir. Şimdiye dek tek tarafı

belirlenen zamları protesto ediyoruz" dediler. "Daha sonra davulcu zurna halaylarla sloganlar atıldı.

23 Temmuz'da da İzmir Doğum Hastanesi çalışanları hastane bahçesinde toplanarak halaylar çektiler, sloganlarla, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı talebinde bulundular. Yaklaşık 250 dolayında sağlık çalışanının katıldığı eylemlerde kadu memurlarının daha coşkulu olduğu dikkati çekiyordu. Ayrıca aynı gün, Tüm Sağlık-Sen İzmir şubesinin Demokratik ve sendikal hak gasplarını protesto için başlattığı dönüşümlü açık grev 25 Temmuz'da sona erdi.

Eylemler süresince sağlık çalışanları hastalara yönelik dağıttığı bildirilerde amaçlarının sağlık hizmetlerini aksatmak olmadığı, onlara daha iyi hizmet vermek için ekonomik ve anti-demokratik çalışma koşullarının düzeltilmesi gerektiğini belirttiler.

İstanbul'da süreklilik kazanan memur eylemleri dönem dönem de sendikaların özgül kararları ile tam gün iş bırakmaya dönüştü. 26 Temmuz'da tam gün iş bırakan Tüm Maliye-Sen üyesi memurlar eyleme tam katılım sağladılar. Vergi daireslerine gelen tüm mükelleflerin geri çevrildiği günde milyonlarca liralık vergi toplanamadı.

O gün bütün vergi daireslerine "Bu gün grevdeyiz, çalışmıyoruz" şeklinde bir yazı asıldı. İçeri sadece gazeteciler ve ziyaretçiler alındı. Gelen mükelleflere "Biz bir devriyiktik" dediler; "Memurlar için grev yapamazsınız, iş bırakamazsınız sözleri artık geçersizdir. Bunu kanıtladık."

26 Temmuz'da Hocaapaşa vergi Dairesindeki memurlar, "Bizim daireden günde 20 milyara yakın vergi toplandı, bunu bildiğimiz halde bize yüzde 12 zam veriyordunuz. Şimdiye dek hep susturuldunuz. Artık susmayacağız" dediler. Küleflerin simgesi olarak gördükleri gravatın bazı vergi dairesleri kapısında asılı olduğu görüldü.

Dergimiz baskıya hazırlanacağı tarihlerde Tüm Haber-Sen sendikasının 30 Temmuz'da bütün işyerlerinde tam gün iş bırakma kararı aldığı öğrenildi.

ANKARA:

Ankara'da 15 Temmuz'da bütün memurlar yarım gün iş bıraktı. İşyerleri önünde davulcu zurna gösterilerle süren protestolar, yerini zaman zaman yürüyüşlere bıraktı.

15 Temmuz'da, öğleden sonra tüm kamu sendikacıları pankartlarıyla Sakarya'daydı. Yaklaşık 10 bin kadar olan kitle Sakarya Meydanı'nın ara sokaklarını doldurmuştu. "Memurlar haklıyız kazancagız", "Memurlar meclise" sloganları ile iki ayrı koldan yürüyüşe geçtiler. Kamu emekçilerinin birikmiş taşkın gücünden paniğe kapılan 200 kadar polis, memurların önünü kesti. Ve yürüyüşçülere saldırdı. "Yürüyüş hakkımız engellenemez" sloganları ile karşı koyan yürüyüşçülere polis saldırıyı sürdürdü. "Yaşasın demokrasi mücadelemiz" sloganlarını haykırarlara özellikle saldırı "Ne demokrasisi" diye vuruyorlardı.

Bu arada panzerler geldi. Bunu üzerine kitleden "Polis Sivas'a", "Zafer emekçinin olacak", "Bugün burada yünseyeceğiz" diyerek kararliliklarını ifade ettiler. Panzerlerden atılan tazyikli suya rağmen kitle "Yünlük yok direniş var" sloganları karşı koymaya çalıştı. Tazyikli suyun devam etmesi sonucu bir panikle dağılıma yaşandı, ancak parça parça tekrar bir araya gelerek yürüyüşü sürdürdüler. Kızılay Meydanı'nda yürüyüşü tekrar engellendi. Polis tekrar saldırdı. Ara sokaklara girerek memurlara saldırıya, joplamaya çalıştı. Bu saldırı sırasında muhabirimizin filmleme ile el konda.

ADANA:

Adana'da Tüm Haber-Sen üyesi memurlar 19 Temmuz'da Merkez postanesi önünde birikip, basın açıklaması yaptı. "Toplu sözleşme hakkımız- Grev silahımız", "Ana geldi cüzdan geldi" şeklinde sloganlar atıldı.

Tüm Haber-Sen Adana İl Temsilcisi Faruk Kılıçık, siyasal iktidarların arapığı KİT'lerin faturasının emekçilere çıkarıldığını ve hak arama mücadelesinin üzerine polis gönderilerek suskun toplulu yaratılmak istendiğini söyledi. Küçük, bunlara karşı sessiz kalmayacakla-

rını ifade etti.

Memurlar daha sonra sendika binasında, grevli toplu sözleşmeli çalışanlar yasasını çıkarılması talebiyle açlık grevine başladılar.

19 Temmuz'da da Maliye çalışanları toplu vizite eylemi yaptılar. Devlet Hastanesi bahçesinde toplanan maliye memurları "Söz yetki karar çalışanların", "Topla parayı al havayı" gibi sloganları ile hükümeti protesto ettiler. Tüm Maliye-Sen Adana İl Temsilcisi sekreteri Nuretin Mart bir konuşma yaptı. Mart, enflasyon ve bütçe açığının faturasının memurlara çıkartılmak istendiğini ve hiç bir hükümetin çalışanların ekonomik demokratik haklarını verme kaygısı taşımadığını söyledi.

"Devletin kasası yolsuzluk yapanlara, hayali ihracatçılara bizler açmadık. Artık yeter, bundan sonra tek yanlı olarak ücretlerin belirlenmesini kabul etmiyoruz" sözlerinden sonra kitle sloganlar attı.

Adana'da Eğitim-İş sendikası da yüzde 12'lik artışa ısrar etti. SHP Osmanlıya ilçe binasına giden Eğitim-İş yöneticilerine tavrı alan SHP ilçe yöneticileri, böyle bir eylemi doğru bulmadıklarını söylediler. Olay bununla bitmedi. Eğitim-İş Osmanlıya Şube Başkanı Hüseyin Kök, gece evinden emniyete götürüldü. Daha sonra Kök'ü, SHP'ilerin ihbar ettiği anlaşıldı. Bu olay Osmanlıya'da büyük tepkiyle karşılandı.

ELAZIĞ:

Elazığ Kamu Çalışanları Sendikaları platformu, 15 Temmuz'da bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada, izlenen yanlış politikaların yüzünden ülkede büyük bir bunalım yaşandığı ve bu bunalımın faturasının da çalışanlara yüklendiği anlaşıldı.

Bildiride "Zenginlerin trilyonlara varan vergi borçlarına bir çarpıda kalem çekenlerin, emekçilere yüklenmeleri ve memurların örgütlü gücü olan sendikaları mahcup almadıkları" vurgulandı. Bildiri şöyle noktalanıyordu: "Kamu emekçileri olarak bundan sonra haklarımızı alıncaya kadar meşru ve demokratik zeminde mücadele edeceğiz."

Memurlar Sultanahmet'te halayda. Mücadeleye kabildikça o klasik memur imajını değiştiriyorlar.

İSTANBUL ŞUBELER PLATFORMU TEMSİLCİLER KURULU TOPLANTISI

İşçiler genel greve hazırlanıyor

İstanbul/Özgür Gelecek- 18 Temmuz Pazar günü yapılan İstanbul Şubeler Platformu'nun toplantısına sadece İstanbul şubeleri değil diğer şehirlerden Türk-İş'e muhalif sendikacılar da gelmişti. Sermaye basınından tek muhabirin bile katılmadığı bu toplantıda bir genel grev anitesi havası esti. Bu genel grevin alt yapısını özelleştirme, sendikalaştırma, iş yasaları ve 1982 Anayasası'nın değiştirilmesi oluşturmuyordu.

Toplantıya katılan sendika şubeleri şunlardı: Tek Gıda İş 1 No'lu Şb, Liman-İş İst. Şb., Suluoz-İş İst. Şb., Tümtis İst. Şb. ve Genel Merkez, Harb-İş İst. Şubesi, Basın-İş İst. Şb., Tek Gıda-İş 1-3-4-5-6-8-9 No'lu şb., Ağaç-İş İst. Şb., Deri-İş Tuzla Şb., Denizciler Sendikası Şehir Hatları Şb., Tes-İş 5 No'lu şb., Deri-İş Beyoğlu Şb., Yol-İş 1 No'lu Şube, Teksit Yedikale Şb., Haber-İş İst. Şb., Belediye İş 1-2 ve Mezbaha Şubeleri, Tezkoop 1-2-4 No'lu şubeler ve Deri-İş Beykoz Şubesi.

vampir'e benzetiyor ve "Çiller vampir dişlerini Türk-İş'e gösterdi" diyordu. Kasimoğlu'nun önerisi Ankara'ya gidip Türk-İş'i işgal etmek oldu.

Misafir sendikacıları arasında bir sendikacı çıkıp konuştu. Bu Eskişehir Şeker-İş Şube Başkanı Metin Tezener'di. Tezener 12 Eylül faşizminden bu yana sağta bir takım hareketlerin gündeme geldiğinden söz ediyor ve sendikal mücadeledeki kırılmalara sermayenin tahammül edemediğini söylüyor. Bu nedenle sermaye copunu, silahını konuşturuyor diyor. Türk-İş tabiriyle bütünlük içinde olmadığını söylüyor. Bu örimcek kafalı insanlar hala Türk-İş'in başında duruyordu. Tezener: "O halde Türk-İş'e gidelim ve işgal edelim" önerisini getiriyordu.

Tek Gıda-İş İzzet Şubesi Mali Sekreteri Ali Ekber Özkaya sadece sermayeye karşı değil sermaye mantıklı bu insanları da (Türk-İş yöneticileri) buradan alışı emnin perspektifinin kenarının ge-

Temsilciler ısrarla genel grev dedi...

vuğuluyordu. Ülkemizde 12 Eylül hukukunun özünün kolektif, örgütlülük, işten atılma, yargısız infaz, işkence, sansür, kürt halkı için toplu katliam olduğunu söyleyen işçi bütün bunlara karşı durmak için üretimin gelen gücün kullanılmasını gerektiğini anlatıyordu. "Birlik Mücadele Zafer" sloganını atmasının ardından, diğer sendikacı ve temsilciler sloganı tekrarlıyordu.

Bu toplantıya memur sendikalarının bazıları da katılmıştı. Bunlardan Fgüt-Sen 1 No'lu Şube Başkanı, bugün demokrasi güçlerine yapılan saldırının bir parçasının da memurlar olduğuna duyuruyordu. Önce demokrasi mücadelesi verilmesi gerektiğine inanıyordu. Memurların bu mücadeleyi verdiğini ama işçi sınıfının buna destek olmadığını anlatıyordu. "Bizlerin gözü sizlerde" diyor. "Demokrasi mücadelesi veren bütün güçler işçilerin yolunu görüyor" diyor ve sözleri "İşçi memur elele genel grev" sloganları ile kesiliyordu.

Deri-İş Tuzla Şubesi'nden Yusuf Uçar da bu toplantıdan mutlaka genel grev kararını çıkması gerektiğini anlattı. Ekonomik ve siyasi taleplerin saldırdığı "Sokak infazlarına, işçi kıymalarına, Kürdistan'daki kurt savaşına dur demek ve kamu sendikalarına grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınmasının gerekliliğine dikkat çekiyor ve bütün bunlar için mutlaka genel grev gerektiğini diyor.

Tes-İş 5 No'lu Şube'den Mustafa Özgün, sermaye sınıflarına karşı mutlaka sendikal birlik sağlanması gerekir diyor. Artık Türkiye'de

sendikacılığın tıkanıklığını anlatıyor ve tıkanıklığını aşılması için demokrat devrimci bir sendikacılık anlayışı oluşmalıdır. İşçi komitelerine işlerlik kazandırılmalıdır" dedi. "Gelecek ellerimizdedir" diyerek konuşmasını noktalıyor ve "Birlik Mücadele Zafer" sloganını atıyordu.

Tez Koop-İş 2 No'lu şube başkanı Faruk Üstün de sınıfın sırtına otummuş ve asalak olarak yaşayan insanların mutlaka silkelenmesi gerektiğini belirtiyordu. Bunun için önce Ankara yürüyüşünü öneriyor sonra da genel grevin hazırlıklarına şimdiden başlanmalı diyor.

Toplantı sonunda Türk-İş ve hükümet arasında süren TİS görüşmelerinin sonuçlanması durumunda ne gibi bir eylem yapılmalı? önerilerinin çakırtıyı nedenini soruyordu bazı işçiler. Ancak divan bu toplantının sadece ekonomik talepler için değil demokratik talepler için de yapıldığını anlatıyordu. "Bizim 1980 faşizminden gelen yığınsal sorunlarımız da var" diyorlardı. Harb-İş Gölelik Şubesi 93 yılı sözleşmelerinin olduğu bu günlerde işçi gücünün birleşimine daha kolay olacağını anlatıyorlardı. O nedenle Salı günü Türk-İş'i işgal edelim önerisi oldukça tekrarlandı. Ancak Divan'dan Rıza Turğut 93 TİS'lerinin hazırlanmasından sonra ne olacak diye soruyordu. "Ondan sonra mücadele bitecek mi? Yurt genelinde katliamlar söz konusu. Bütün bunları bir kenara bırakıp önümüze sadece TİS'i mi koyacağız?"

"Belediye-İş'i sınıf sendikasına dönüştürelim"

Belediye İş 2 No'lu şube yaptığı bir açıklamada, işçilerin taşeronlaştırma ve özelleştirme gibi sorunlarının yanında şimdiki sendikal rekabet sonucuyla karşı karşıya kaldığını anlattı ve işçilerin birliğini bozmaya çalışanları suçladı.

Bildiride "12 yıldır sesleri çıkmayan bu dostlarımız, işçi sınıfına ne denli dost olduklarını bizi bölerek göstermiş olurlar" deniyor. "Her dönemden daha çok birliğe, beraberliğe ihtiyacımız varken, böyle bir dönemde işçiyi parçalayıp kaleyi içerden çökertmek isteyenler ortaya çıktı" sözleriyle, Genel İş'e geçen İlyas Güven'den söz ediyor. "20 gün öncesine kadar bizimle aynı düşüncedeydiniz... Genel İş'e yaptığınız pazarlıkları işçi sınıfının önüne alternatif olarak sunma hakkını kimse size veremez...". İşçilerin önünde Ankara'ya kadar giden bir şube başkanının yarı yolda işçileri bırakmasının deşelerendirmesinin yapılmasını ise Kağıthane işçilerine bırakıldığını söyleyen 2 Nolu şube yöneticileri, bildiride işçilere "Sizleri ileri götürecek anlayış sınıf sendikacılığıdır" diyor ve bildiriyi şöyle sonlandırıyor:

"Birliğin parçalanmasına izin vermeden, bulunduğumuz mevziden koruyarak, Belediye-İş'i sınıf sendikasına dönüştürmek için hep birlikte mücadele edin. Çözüm tabaka değişiminde değil sınıf sendikacılığının yaratmadadır."

Corlu'da direnişler

Haber Merkezi/Corlu'da Güneş Deri ve Çelikoğlu Deri'de yaklaşık bir ay önce başlayan direnişler devam ediyor. Bilindiği gibi Güneş Deri'den 25 işçi DİSK Deri-İş'e örgütlenmek için işten atılmışlar ve işyeri önünde çadır kurarak eyleme geçmişlerdi. Çelikoğlu'nda ise 110 kişilik fabrikasının tümü 2 işçi atıldı diye iş bırakmış ve fabrika önünde beldeneğe bağlanmıştı. Çelikoğlu'nda atılan iki işçiyi işveren almayı kabul etti. Fakat direnişe geçen 60 işçiyi almayacağını söyleyince işçiler direniş sürdürmeye karar verdiler ve tek bir işçinin çıkışına razı olmayacaklarını söylediler. Corlu'da bütün fabrika patronlarının yaptığı gibi Çelikoğlu patronu da "Tarist işçi" diye adlandırılan Bulgaristanlı işçileri çalıştırıyordu. Bu işçileri kaçak çalıştıran patron ayrıca direnişe geçmelerine tahammül edemedi.

İşçiler 26 Temmuz'da bir bildiri yayınladılar Corlu Halkını desteğe çağırıyor. Bildiride "Bizleri bu haklı mücadelede yalnız bırakmayın. Urutmayın ki biz kazanırsak diğer tabakhane işçileri, başka işkollarındaki işçiler de kazanacak" denildi.

Düzeltilme

Deri-İş sendikası Aydın Şube Başkanı Musa Selvinin dergimizin 8. sayısında çıkan bir habere itirazı var. "Tuzla'da Deri işçilerinin zaferi" başlıklı haberde şöyle bir yanlışlık var. 6 Temmuz'da imzalanan TİS'e göre "işçilerin günlük vevmiyelerinin 48 bin liradan 75 bin liraya yükseldi. Sosyal haklardaki artışta yüzde 30'un üzerinde." Bu bilgiye itiraz eden Selvi, işçilerin vevmiyelerinin 175 bin liraya yükseldiğini, sosyal haklardaki artışın ise yüzde 130'un üzerinde olduğunu anlattı. Haberdeki yanlışlığı bu şekilde düzeltiyor ve işçilerden özür diliyor.

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu Temsilciler Kurulu Basın Bildirgesi

Genişletilmiş Temsilciler Kurulu, sınıfımızın önündeki sorunların sınıfımızın kendisi tarafından tartışılarak eylem kararının alınması ve hayata geçirilmesi, diğer bölgelerdeki Sendika Platformları ile güç ve eylem birliği temelinde toplantının ve aşağıdaki sonuçları çıkartması ve karara alınması.

Bir genel grevin alt yapısını olgunlaştığı gözlemlenmiştir. Türk-İş Başkanlar Kurulunun en kısa sürede toplantı, bu duruma ve memurlara verilen üçer aylık ücret zammının, özelleştirme ile ilgili olarak, işten ayrılacak, emekli olacak, işçilerin kadim tazminatlarını etkileme durumuna değerlendirilmesi ve kamu çalışanları sendikaları ile eylem birliği çağırması yaparak bir günlük uyarı grevi kararı alınması, Türk-İş'in böyle bir uyarı grevi kararı alınması durumunda İstanbul Sendika Şubeleri Platformu olarak diğer memur ve sendika şubeleri platformları ile birlikte koordinasyon sağlanması ve bir günlük uyarı eyleminin yapılması uygun görülmüştür.

Ayrıca Temsilciler kurulunda tartışılan önerilerin pratiğe yansıtılması ve tüm şubelerin topluca Türk-İş genel merkezine gidilmesi önerisinin, platform yürütmesi tarafından değerlendirilmesinin yapılarak işlevlendirilmesi kararlaştırılmıştır.

Süreç içerisinde genel grevin alt yapı ve örgütlenmesi çalışmalarının iş yeri düzeyinden başlatılarak, şubeler ve genel merkezler koordinasyonunun sağlanması kararlaştırılmıştır.

Bu bağlamda:

- 1- İşyerinde işyeri grev-direniş komitelerinin oluşturulması,
- 2- Sendika yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin katılımı ile ust komite oluşturulması,
- 3- İstanbul Sendika Şubeleri Platformu'nun genişletilmesi için memur ve diğer illerdeki sendika platformlarının katılımı, çalışmalarının yürütülmesi kararı alınmıştır.

Bu toplantıya Hava-İş, Tümtis, Liman-İş gibi sendikaların genel başkanları da katılmıştı.

Türk-İş'e dolayısıyla hükümete muhalif sendikacılar burada şimdiki kadar süren bu tıkanıklığı aşmanın yollarını tartışıyorlar... Tartışmalar kırsıda yapıldı.

Liman-İş Sendikası Genel Başkanı Hasan Biber sadece özelleştirmeye taşeronlaştırmaya karşı değil, kürt halkının katledilmesine karşı, sokak infazlarına karşı da bir genel grev yapılmalı diyor. "Bumamızın önündeki" Kağıthane işçilerine mutlaka destek eylemleri yapılması Biber'in önerileri arasında.

Harb-İş Gölcük Şube Başkanı Ahmet Kasimoğlu ise Çiller'i

rektğini söylüyordu. "Türkiye'de kompöyor burjuvazinin büyük silahları var" diyor.

"BU GAZETE SANA KÜFRE DİYOR"

Çamaçlı Tersanesi işçisi Tayfun Tabakoğlu da önerilerini derhal sıralıyor ve vakit kaybetmemek gerektiğini söylüyordu. Özelleştirmeye karşı işçi sınıfının topyekün mücadelesini gerektiğini anlatıyordu. Tabakoğlu'nun önerilerinden biri de burjuva basınına protesto idi. Gazete alan arkadaşları da uyarılamıyordu. "Bu gazete sana küfrediyor, niye alıyorsun diyoruz" diyor. Tabakoğlu da "tek çare genel grev".

İşçi Ali Çınar işçi sınıfına karşı işlenen cinayet olan özelleştirmeye karşı işçi sınıfının topyekün mücadelesinin şart olduğunu anlatıyordu. Bu mücadelede işçilerin yanında kamu çalışanları da olmalı ve halihazırda dayanışmaya girmelidir.

Deri-İş sendikası Tuzla Şubesi'nden bir temsilci de işçi sınıfının çetire sorunları karşı karşıya kaldığını söylüyor ve bu sorunların uluslararası sermaye ve onların yerli işbirlikçilerinin emperyalist saldırılarından kaynaklandığını

1 günlük uyarı eylemlerinden

"Sermayenin oyunlarına dur demek için"

Bizler İstanbul Şubeler Platformu ve işçiler olarak Türk-İş Konfederasyonumuzun her zaman yanında olduğumuzu belirtmek, sermaye sınıfının işçi sınıfı ve emekçi halkımızın üzerine oynamak istedikleri oyunlara dur demek için talep ve önerilerimiz aşağıdadır.

- Başta 1992 Anayasası,
- Çalışma yasaları,
- Dikatan 1993 toplu sözleşmelerinde yer alan İş Güvenliği,
- Taşeronlaşma,
- Özelleştirme,
- Sendikalaştırma politikasının engellenmesini,
- Sözleşmelerimizde taban ücretin iyileştirilmesinde ısrarlı olunması,
- SSK Kurumundaki tüm olumsuzlukların ivedilikle çözülmesi,
- Tarım işçilerinin 1475 sayılı iş kanunu kapsamına alınması,
- Özellikle Özçelik-İş Sendikasının bağışlanmış olduğu 1993 yılı toplu iş sözleşmesinin kamu sözleşmelerine emsal tutulmaması,
- Ülkemizde devan eden ve günde milyartlar aşan yüzlerce insanımızın ölümüne sebep olan faturasız işçilerimiz ve işçi sınıfını çalıştıran, kürt ulusal sorunumuzun Demokratik Platformlarda çözülmesinin,
- Bütün bu sorunlarımızın çözümlenebilmesinin tek koşulu Türk-İş Başkanlar Kurulumuzda açılan "Bir günlük uyarı GREV" kararının çıkarılması ve hayata geçirilmesi,
- Bir günlük uyarı Grevimizin neticesinde, mevcut siyasi iktidar tarafından belirttiğimiz istek ve taleplerimizin yerine getirilmediği takdirde sizin önderliğinde açılan süresiz "Genel Grev" kararı alınarak hayata geçirilmesi düşüncesiyle çalışmalarımızda başarılar dileriz.

(Not: Şubeler Platformu bu talep ve önerileri Türk-İş Başkanlar Kurulu'na iletmiştir.)

Tohum'daki kahramanların bazılarıyla Avrupa'da karşılaştım. Gorsean'lı Gavur İsmail ile Paris'te yitir yüze geldik. Bir kahve köşesinde oturduk. Yeni gelmişti. Ben bir iklim içindeydim. Basra burması gibi ışıltıyordu. diğleri. Bir yılın çoğunun olduğunu söyledi, ülkedeki siyasal renklerden ve ışıltılardan söz etti. Sigarasını, otuz yıldır Paris'te yaşadığını gibi tıltıltıyordu. Fena halde firarıydı. Ama bakışlarında, dağ keçilerinin o bilinen tupe türkeliğinden eser kalmamıştı. Külfetinin müşkül durumunu vurguladı bir kaç kez. Türklerin ve de Kürtlerin çabırdığı konfeksiyon atöyelerinde iş bulunup bulunamıyışığını sordu. Kulak asma dedim.

Çin Niyazi'yle çok güzel bir kent'te karşılaştım. 72'den bu yana açığa çıkmadığını söyledi. "Romanı yazarken, "Sakin soyadımı yazma, açığa çıkarım," diye uyardı beni 72'den bu yana çıkan sifari pek dikkate almıyordu. Mazgirt'ten köylere, adamları sordu. Morali gayet iyiydi, değişmiş ve de dönmüşü pek benzemiyordu. Gökyüzü gözbebeklerine yerleşmiş, demirini almış, bilinmezliklere açılmış gibi bir hali vardı.

Kara Ali'ye (Küçük Ali) bir fotoğrafta rastladım. Avrupa'da, benim resim sergimin açılışında çekilen bir büyük fotoğrafta rastladım herife. Bakışlarına dikkat ettim. "Yapacak başka bir işin yok muydu senin? Her işi hallettin de bu mu kaldı?" der gibiydi. Halk ruhunu kavramış, iyi gülen, ve anlatımın, sohbet mizahıyla yıklıl bir adamdır, Kara Ali.

Diğer Ali'yle (Büyük Ali) bir gecede, siyasal bir gecede, karşılaştık. Bir yılın soru sordu, bir yılın şey anlattı. Kulagım Nemat Behram'la, Ermeçli'nin çenesine de biraz takıldık işin hiç bir şey anlayamadım. Birisini dinlerken, hayal kurma alışkanlığından dolayı, bazen pek az şey giriyor kafama.

İbrahim Hali'yi kaldığım eve davet ettim ilk sözlü. "evlenmişin, iyi çok iyi" oldu. Küçük olan gözleri, daha da küçülmüş, burnu ise Karakoçan havuçları gibi büyümüş. İnan Çelik'ten sözlü sanırım. Çatışmalı durumlardan, yenderin sekileri pek takmadığından söz etti. Her kaç bardak çay içti. Ömürü koyduğum yiyecekleri, yavaş ve kibarca yuttu. Suratından, özellikle de burunundan, iyimsizlik ve plansızlık dökülüyordu. Durgun yüzeyli, alttan akan bir ırmak gibiydi.

Hayrettin'e uç bir kişilik bir gecede rastladım. 72-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Kahramanlar ve kahramanlık arenası

kiden olduğu gibi zamansız, amaçsız ve sınımsız bir tarzda gültüyordu yine. Ayıp olmasın diye ben de güldüm biraz. Haddinden fazla cesur bir adamdı. Yalansız ve safta yitmiş. Boyunu armut sapı gibi inceletti. Klasik sorumu, "Nerde çalışıyorsun, kaç çocuğun var?" o'na da sordum. Cevabını anımsamıyorum. Dünyanın, "hakımı helal ediyorum sana," dediği bir insandı.

Söyleyemiyen Yeşil'i anlatmama gerek yok. Benden önce ölürse -ki sanmıyorum zanzalar fazla uzun ömürlüdür.

Diğer Tohum kahramanlarım, 72'den bu yana görmedim. Emine'yi görmek isterdim. Ben Mamak cezaevindeyken, Emine'nin Kibistan'da olduğunu duyduğum. Kardeşi Hacı'ya Almanya'da aradım, bulamadım. Krefeld'de taksicilik yaptığını söylediler bana.

Bir çok insan, Tohum'un ikinci ciltini yazmamı öneriyor bana. İkinci ciltini aslında yazdım. Yani okuduğunuz kitaptır. Tohum'un birinci ciltini yazmam gerekiyor, ter bir iş. Yani 87 ile 12 Mart askerî darbesi arasını yazmam gerekiyor. Toprak işgalleri, anti-empiryalist gösteriler, grevler, boykotlar, ve

15-26 Haziran ve darbe... Filizlenip serptiğimiz dönem. Deniz'i, Mahir'i, İbo'yu biçimlendiren rahim.

Ha deyince oturup yazamıyorsun. Bir önceki benzemiyen, taze bir estetik potansiyelle dolmak, oturup öyle yazmak gerekiyor. Bırdırın yumurtası gibi birbirine benzeyen romanlar yazmamak gerekiyor. Konuları değişik ikiz kardeşler. Biri diğerini aşan romanlar yazmak, haylice zor bir iştir. En güzel, bu zorluğun üzerine gitmektir.

Okuduğu şeyi okura yaşatmak. Okurun boyutlarını zorlamak, derinliğine güçlü bir kazma vurmak. İyi roman, ayakta olan azınlık ağaçların gövdelerini yerleştirir, çiçek abidesi haline getirir onları. Renklerini şimşek alazından alacaktır. Seçmeçliğe, katı ahlak kurallarına karşıdır iyi roman. İnsana ait her türden davranışın kahramanlık alanıdır roman. Aksi takdirde, yaşamı etkin bir tarzda estetez edemez, değiş-tiremezsin.

Kuru olay anlatımıyla yetinemezsin. Doğu ve karekter tasvirleriyle de kurtaramazsın kendini. Tamahhla geçiştiremezsin durumu. İnsanı düşünmeye ve değerlendirmeye yöneltmek için ipikleriyle, ilmek ilmek dokumak zorundasın romanı. Açıkçası yapamıyorum bunu, yapmaktaki zorlanıyorum. "YAPACAĞIM" sözcüğünü telafuz etmek, harf harf hecellemek önemlidir. "YAPACAĞIM" sözcüğünü, başım gözüm uzağında yerli vardır. "Geçmiş"ler korvanına katılmış bile, okurumu sarıyacığım, geleceğin bağrında yankılanacak sesim," diye mırıldansa, çok güzel romanlar ve edebiyatımızda. Yararlanabildiğimiz zengin bir mirasımız var. İnkâreliğin kızmı yoktur.

Şişirme kötüdür. Her sayfada yeni bir şey söylemek gerekiyor. Başlıbaşına bir roman olarak görmek, ciddiye almak gerekiyor her sayfayı. Ciddiye alınmamış sayfaların toplamından ciddi bir roman çıkar mı? Sistem, okuyucuya "okuma" diyor. Roman, daha ilk sayfasında "Beni Okuma" diye bağırması gerekiyor okuyucuya. Yarıda bıraktığım romanlara uzultuyorum. Ama ne yapayım, suyum görmüş, apandisitim patlamış bir adamım. Dayanamıyorum, bir birini izleyen sayfaların zulmüne. Başkalarına sayfa sayfa zulmeden bir yazar olmaktan da korkuyorum doğrusu.

Bir yaz gecesi anımsamaları

Değil mi ki bu ülkede şehirler gece geçilir. Uzak kentlere gündüz varılır. Ve her hayat bir limanda tadılır. Bir yaz gecesi geçilen şehirlerde her zaman gizli bir kader sezilir. Ömrünüz bir yangınla dirilir. İnsanı ancak insan öldürür.

Değil mi ki bu ülkede şair ölümünü önceden görür "yamak otlar gibi sen bu şairi okurken ben belki bir başka şehirde ölürüm..." der. Ve hiç zamansız Pir'in şehrinde bir gün diri diri yakılır.

Duymadık, görmedik, bilmedik demeyiz. Bu şair Ankara'dır. Adı Behçet Aysana'dır.

Anımsamamız. Yağmurlu bir sabah.

- Kuşku yok. Onlar bütün veda-laymalarını ilmini utarak zamanın kısa tarihine en uzun yolculuğu yaptılar.

Bu kent o gün sağnak bir yağmur gibi oturup ağladı. Biz sessiz ve sitemsiz (Hayır! Hayır! Sesli ve sitemli) yürüdük. Tıpkı yıllar önceki gibi, yarak ve öksel ilamlarımızın altında su gibi aktık.

"Kaçınıcı ölmem bu..."

Pirsultan ötür dirilir" 1 söyledi.

Ama sözün hükmü yoktu. Sözün hükmü kalmamıştı. Çünkü Pir'in şehrinde "şirinin üstüne kan sıçramış" şairin. O şair ki, "Akar sulara özenen bir adam" dı. Aah Metin Altıoktu. "Taştan taş vuran kendini; durmayı bir türlü beceremeyen." Öldürüldü Sivas elinde. Yakıldı. Göz göre göre yakıldı. Kuşku yok, onu yakanlar "sana düşünün bana düşman düşünün insana düşman" dı. Biz kederin ve öfkenin büyük tufanında yassız ve mahzun yürürken, ayakta onun çok önceleri yazdığı bir şiiri son sözleri gibi algılayıp mırıldandık o gün bu kentle. "Ben artık mümkün yok ölürüm/ Tabutun bile olmaz taşınacak/ Bir çil horozu sesine gömülürüm."

Bu ülkede herkes bir zamana doğmuştur. Metin Altıok, kirlili zamanlardan değil " tertemiz bir zamandan kalmaydı." Bugün yaralı

bir ceylan gibi seken ve direnen Kürdi coğrafyada vaktiyle öğretilenlik yapılmıştı. Orada günün birinde genç bir kızın cesedine tank olduğunda "Bir kızın sağsa eğer, bir kızın morgta şimdi" denmişti. Onun çevresini yozluklarıyla kirlenmiş elbette soysuzdu. Bu yüzden o bir şiirinde "Ben bu dünyada gürp bir lekeyim" demişti.

Ey insanlar! 37'ler tann tapıcılığı ferişleştiren devlet destekli bir grupun kara ateşleriyle yokedildi. Haberimiz var mı? Yoksa sizin işinizde demi böyle "kara kıpırtılar" var! Ama kuşku yok ki bizler yeryüzündeki bütün tanrılar reddetmeye devam edeceğiz. Çünkü; tanrıyı kabul etmek kulluğu köleliği "ilke" olarak kabul etmek demektir. Oysa boyunca eğmeye açık bir ruh yapısı kar beyazı kitaplarımızı ne gördü ne de girecek!

Bu ülkede vaktiyle bir kedi gibi mayışarak rehavete kapılan kimi aydınlar zorlama teoriler ürettiler. Sözümüne düşüncem üreten bir tür "İslamcı aydın" tipi yaratılar. Ama, çok geçmeden herkes üniformasını giymedi mi?

Anımsayınız.

Tan o günlerde bir de koskoca bir çınar devrildi bu ülkede. "Serçelere mi acımadık/kiş günlerinde kendimizi unatarak!" diye diye devrildi hem de. Duymadık, görmedik, bilmedik demeyiz. Bu şairin adı Rifat Ilgaz'dı. Yüreği işkencelere dayandı ama 37'lerin ölümüne dayanamadı. Ölümü mevsimsiz miydi. Bilinmez. Ama Asım Hoca'yla aynı meslektendi. "Atsız arabız" cenazesiyle bir yaz günü geçip gitti bu kirlili dünyadan.

Bu zamanda herkes sanki kendi ölümünün şiirini yazar gibidir. Hasret'in temiz, berrak yüze gözlenimizin önünde bir su gibi parlaysı duruyorken kimi aydınlarımız hâlâ sırca köşlerinde suya sabun dokunmamayı ilke etmiş beklerler. Neden? Sesleri tırek mi tırek, bir korkunun son harfleri gibi sili mi sili? Kimi devletlin "Laiklik" spotunun arka fonunda oyalanıp duruyor. Kimi de hak-kında ölüm fetvaları çıkar diye konuşmaktan bile çekiniyor.

Bütün bunlar siyah-heyaz bir film şeridi gibi uzayıp gidiyor

ve beynimizde soru işaretleri kendini anı anı çoğaltıyorken bu şehir İstanbul'un "fikir" denilen "tepesinde Çakıroğlu adında bir militan oluyor. Ölümü şairin ölümüne dönüyor. Yani erken oluyor. İdeal uğrunda kavgası yandı kalıyor. Memed'in gülümsemesindeki o yaşam sevinci, gözlerindeki o zekâ parıltısı geride kalan hepimize kalıyor.

Sonru işçiler, "Kağıthane Direnişçileri" işçiler, gazetelerde siyah zemin üzerinde hükümette, siyasi partilere ve kamuoyuna "ölüyoruz" deyip meydan okuyor.

Ölümün şiirinde deniliyor ki;

"Tabutlarımızın başında kimseyi istemiyoruz. Timsah gözyaşları lazım değil. Taziye mesajları yayınlamayın. Protokolde ön sırada yürümeyin. Uzun yuz ifadeleriyle dokunaklı ses tonuyla konuşmalar yapmayın. Fotoğraf makineleri, kameralar istemiyoruz. Yürüyüş kolları, pankartlar olmasın. Gelip slogan atmayın. Kendi ölümlerimizi kendimiz kaldırırız. Söz gerek yok! Saza gerek yok! Nasıl yaşamışsak ölümlümüzle ve SADECE KENDİ GUCUMUZE dayanarak nasıl direnmışsek, öyle vakur öyle sade ölürüz de..."

Siz büyük siyaset adamlarımız demokrasiyi işçiye lazım kurduğularımız ve ylice "sosyalist"leriniz birkaç gün daha bekleyin...

ÖLECEĞİZ!

Bu ülkede anımsayınız, rıza şair Cemal Süreya vaktiyle şöyle demişti. "Özgürlüğün geldiği gün/ O gün ölmek yasak." Nedir ki ölüm, özgürlüğün geleceği günler içinse karşı birşey söylemek mümkün mü?

Anımsamalar son not:

Ben derim ki, ömrümün bir yaz gecesinde bütün yıldızları koysak, bir duruşa çıksak, ordan Pir'in şehrine aksak, karşı ateşler yaksak, bitafsız yürüsek...

Yürüsek.
Yürüsek.
Yürüsek.

Haydar Oğur

Aziz Nesin sahnesinin kapatılması protesto edildi

Istanbul/Ozgür Gelecek-

19 Temmuz günü İnsan Hakları Derneği Kültür Komisyonu, Güngören Belediyesi önünde 20 kişinin katılımıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Refah Partili Güngören Belediyesi'nin, Aziz-Nesin Sahnesi'ni gerçekleştirmeden kapatmasının kınandığı İnsan Hakları Derneği Kültür Komisyonunun açıklamasında "Refah Partili belediyelerin görevle geldiklerinden bu yana sanata ve kültüre olan düşmanlık ve saldırıları bu olayla somut bir örnek kazanmıştır" denildi. Devlet desteği ve gözetiminde gerçekleştirilen Sivas katliamının da bu tür zihniyetlere cesaret vermekte ve olası saldırılara zemin hazırlamakta olduğu belirtilen açıklamada şöyle denildi:

"Kütüphanelere kilit vuran, tiyatroları düğün salonlarına dönüştüren, tiyatrolarını adlarını değiştiren sanat düşmanı yerel yönetim anlayışını kabul etmiyoruz. Bizler İHD İstanbul Şubesi Kültür Komisyonu olarak bu ve benzeri uygulamaları şiddetle kınadığımızı bildirdiye, duyurdu bütün kişi ve kuruluşları sessiz kalmamaya, tepki göstermeye çağırıyoruz." Açıklamadan sonra Bulunmaz Tiyatro "Savaş Hayır" oyununu sergiledi. Oyun çevre halkı tarafından ilgiyle izlendi.

Yakılan bedenlerin konuşan dilleri

Sivas'ta Pir Sultan etkinliklerine bir izleyici olarak katılan Ozan Çağdaş büromuzu ziyaret ettiğinde Sivas üzerine sıcak bir söyleşiye girdik.

"Bir Yangın, yakanlar. Yakılanlar ve yakılanlar?"

Kimdi bunlar ne istedikler ne yaptılar?"

Din dediler, Allah dediler, iman dediler insanları diri diri yaktilar.

Kimdi yaktilar? odun kömür saman veya ot değildi. Halk ozanları, halk şairleri, yazarlar, düşünürler halk sanatçıları, kültür emekçileri idi.

Niçin oradaydılar?" Peşpeşe sıraladığı soruları yine kendisi yanıtlıyor ve devamla "halktan, emekçiden, yenden, güzelden, gelişenden yanaydılar. Çağdan çağdaşıktan yana özlem ve düşüncelerini belirtmek, türküler söylemek, halaylar çekmek, semahlar çekmek için örgütlü, eşitliği, dostluğu, kardeşliği, insan sevgisini işlemek için gelmişti bu sanatçılar. Nereden bilirdi. Dostluk yerine düşmanlık, sevgi yerine kin ve nefret ekenlerin hain tuzağına düşeceklerini." bir bir saralarken karşılığı olan etkisindeydi hala. Hasret Gültekin'den başladı. Onun programa çıktığı günü yani 1 Temmuz'da herşeyin gayet normal ve sakin olduğu gündün başladı anlatmaya.

"Hasret sade görünümü mütevazı kişiliği tatlı teberstümüyle yanından geçerken, merhaba Çağdaş nasilsin deyip kucaklaştığımızda keyfe hiç bırakmasaydım. Çıktı sahneye ve sanki ben geleceğin büyük sanatçısıymış diyordu. Onu dinlerken zaman çok çabuk geçmişti ve bir görevlinin ona yaklaştığını gördüm. Sanırım zamanın dolduğunu belirtiyordu. O ise "bırak be adam, bırak da çalalım bu benim son çalışmam" diyordu saati. Ve sazını alıp bizleri selamlarken sunucunun, aşkolsun sana Hasret aşkolsun sözleriyle salonda alkışlar yankılandı. Adeta uğurluyorduk Hasretimizi. Ne bilirdik son uğurlayışımız olduğunu. "Kütüphane kanatlarında" adlı kasetinde "gitti aramızdan biri daha" diyordu ve aramızdan acımasızca arkasına bakmadan çekip gitti.

Ve panel başlamıştı. Yakılan be-

denlerden biri Asım Bezirciydi. Konuşmacı Merhaba Pir Sultan dostları diye başlamıştı konuşmasına. Pir Sultan'dan bir örnek anlatıyordu... Kazayla ölümüne sebep olduğu bir kuşa yakıştı ağıtı, öküzer için çiftçilere nasihatını, ağaca dahi gösterdiği saygıyı anlatırken, Pir Sultan'ın hayvana öküze, ağaca gösterdiği sevgiyi saygıyı insana göstermeyen egemenlere ne deneli diyordu. Ben de diyorum ki insana, bu güzel insanları yakanlara ne denir? Derken ezenleri yargılıyordu, hayıflanıyordu Ozan Çağdaş ve devamla "O akşam Sivas 4 Eylül Kapalı Spor Salonunda ki halk gecesi başlamıştı. İlk defa ve son kez izlediğim Edibe Suluri'nin o Nesimi Çimen'in küçük sazıyla (çura) sahneye çıkıp beni görüyorsunuz yaşı ve in birissayım. Sazım küçük ama, kulaklarımız için dileyin beni lütfen. İşliklamayın, al-kışlamayın beni, dinleyin. Size bir mesaj vereceğim diyen sesi dima-lardan silinecek gibi değil.

Tarih 2 Temmuz 1993 saat 14.00 ve Arif Sağ'ın dinletisi. Peşinden panel...

Kamera kaseti alıp gen, panele gidecektim. Merkez camii önünden geçtim. Camidekiler dışarıya taşınmış namaz kılıyorlardı. Bu insanların biraz sonra sededen kafalarını kaldırıp insanları diri diri yakacakları kültür merkezinde saatlerce ölüm kalım savaşına vereceğimiz aklından mı geçirdi," diyordu. Ozan Çağdaş ve gelecek tehlikeyi görmenenin ezdiklerini yaşıyordu. Sonra başladı sözü kaldığı yerden sürdürmeye "Ben caddede virinlere kaset için bakarken yanımdaki arkadaşım bana bu adamlar niye koşuyor dediginde farkına vardım. Merakla kalabalığın akışı yönüne gittik ve volda iki kez büyük bir kalabalıkla karşılaştık. Valiliğin önündeki anma törenlerine ait bez pankartı nasıl parçaladıklarını, 7-8 yaşlarındaki kız çocuklarının etkinlik afişlerini yırtmak için içtima edildiklerini gördükten, Pir Sultan'a ait ozanlar anıtının sürüklenip yakıldığını tank olduk. Kıskartılar, Aziz Nesin berşeyi kıskarttı, Aziz Nesin bu işte suçlu "inkayesi-ne inanmak için aptal olmak lazım. İyiki çarşıda gezerken elimizde saz

yoğu. Çünkü robotların programlandıkları gibi saz düşmanlığı, saldırya geçmeleri için yeter de artar bile. Zira kültür merkezine saldır-dıklarında ilk kurdıkları Pir Sul-tan'ın sazıydı. Kültür merkezinde-ki çatışmadan sonra yanımızda bu-lunan 6 veya 7 yaşlarındaki bir kız çocuğu Pir Sultan'ı güldürmü-şüydü. Annesi babası ve ben bu küçük Pir Sultan'ı teskin etmek için epey uğraştık ama, o gitsem diyordu. Annemi babamı ve abilerimi al-madan bir yere gitemi diye diretiyo-rdu. Ve babasına dönerek bu köpek-ler bize neden saldırıyorlar. Okula gidince bunları öğretmenime şika-yet edeceğim diyordu.

Yakılan bedenlerin konuşan, tür-ku söyleyen dilleri vardı aramızda Asım bezirci ve Nesimi Çimen'in cenaze konvoyu Kasımpaşa'dan Çağlayan'a doğru giderken şaşır-mışım. Bir anda bu Muhlis Akar-sun'un sesiydi. Hasret Gültekinin sesiydi yalnız bırakmamışlardı. Asım Bezirci, Nesimi Çimen abile-rinin cenazesini. Hem de en önde gidiyorlardı. Yüreklerde Hasret yü-reklerde Muhlis, Tüm havayı kap-lamıştı Hasret ve Muhlisin sesi. Hele Kabataş'tan Karaköy'e gelin-diginde ritim inliyordu. Bankalar caddesi Galata Kulesi, Galata Kö-prüsü adeta çağlayıp akıyordu. Akarsuyun kadife sesi ölümlerimizle dirilerimizin sesi birbirine karış-ıyordu. Buna vürek mi dayanırdı. Bir an bana şu sözleri hatırlattı: "Bir ölü bin diriliriz" denmişti. Sunucu aşkolsun Hasret. Ben de o anda aşkolsun Hasret, sana aşkol-sun Muhlis sana aşkolsun. Pirul-tan Abdal'ın sözü bir kez daha hatı-rıma geldi. Ankara'daki cenaze töreninde yıllar önce toprağa verdi-ğimize hüyük insan Ruhi Su sazıyla sözleriyle katılmış cenazeye. İstan-bul'da üç gün önce toprağa verdi-miz Hasret ve Muhlis akarun' yu-muz katılmış sazıyla sözlerle bin-lerce ozan, şairi, yazarı, çizeri Akan suyu yeseven yapırağı dahi et-kileyen Sivas katliamı Bedeni cans-ız sanatçılarımız nerdeydi, gelen birkaç haric.

Gerçi yarın gazete ve dergi satır-larında birkaç yazı yazarlar, ama gene dostun gültü yuralamıştı on-ları.

Şavşat, Sahara Pancarcı Festivali'nin ardından

Şavşat- Özgür Gelecek- En yo-ğun sömürü biçiminin yaşandığı Şavşat'ta halkın önemli geçim kay-nağıdır hayvancılık. Ve yaz gelen-de hayvanları önüne katar yaylaya çıkar yöre halkı. Her çeşit yemişin bolluğudur yayla zamanı. Güneş dağların doruklarında boy verdi-ğinde, yaylıocılara umut sevinç ve yağama hürsü verir. tadında yaşamaya özgür olmaya davet eder. Ve gökkubbenin altında toprağın göge değdiği yere kadar uzanan renk cümbüsünde meleşen, böğüren hayvanlar bir sentonü oluşturu.

Yörede yaşayan Hemsin, Güc-çü, Laz ve Türkmen milliyetlerinin harmanlandığı yerdir Şavşat.

Töre ve zengin geleneksel de-ğeryelerinden doğan Pancarcı Şenlik-leri folklorikleşmiştir. Eğlencenin tadında olduğu bu şenlikler, her yaylaya çıkışın yirminci gününde (Temmuz ortalarında) yapılır. Bu kutlamalarda dostluklar tazelenir, sevgi bağları güçlenir ve ayrık olan ayıklar. Böylece kaynaşan de-ğişik milliyetlerden yöre halkı mil-liyetçi olumsuzluklardan arınır. Gericî faşistlere yaşam hakkı tanınmaz.

Ancak son iki yıldır bu şenlikle-re bir hal oldu. Tadı tuzu kaçır ol-du. Özellikle 12 Eylül'le birlikte kesintiye uğratılan bu şenlikler 1990 yılıyla birlikte depolitizasyo-nu kırmaya başladı, yeniden halk-ın talebi haline geldi ve en yalın biçimiyle kutlamalar yapıldı. An-cak; ağaların, tefecilerin, aracıla-rın değirmenine su taşımaya çalı-şan bir avuç düzen savunucusu bü-rokrat çevre ve partililer bu şenlik-leri "festival" adıyla düzenlemeye giriştiler. Gerçi bu girişimleriyle şenliği bir punayın havasından öte-ye götüremediler. Buna rağmen halk geçiminden bugüne taşıdığı şenliği; davul, zurna, saz, akordiy-on, telüm gibi başta gelen enstru-manlarıyla festivale katılarak üç-gün boyunca devrimci marşlar, tür-küler söyledi. Horon ve halaylar çekti.

Orman bakanı Hasan Ekinci'nin konuşmasını, sadece dalkavukları dinledi. Halay devam etti. Böylece festival organizatörlerin değirme-

nine su taşımadı.

1991 ve 1992 yazları Artvin böl-gesinde faaliyette bulunan TKP/ML TIKKO gerillalarını ba-hane eden yerel politikacılar, ve bürokratik çevre 1992 yazında dü-zenlenen festivalin yapılmasını, ef-feten püften spekülasyonlarla engel-lediler.

1993 yaz festivaline gelince, kendilerini gizleyebilmek için kul-lanmasına izin verdiler. Acızlikle-rini gizleyebilmek ve unutturmak içinde senaryolar hazırlamayı ve buna oynamayı ihmal etmediler. Festival öncesinde bölgede gerilla faaliyeti yürütülüyor havası yarat-mak için sivil giysili özel timler köylere salındı. Kendilerini devri-mci diye tanıtan özel timler böl-gede kendi deyimleriyle "terörist-ler" var inancını yaydıktan sonra, festivale "teröristler" ortalağı ka-na bulayacak demagoglarını el altın-dan yaymaya çalıştılar. Halkımızı panjere sokma çabasının yanında, bu senaryo devrimcileri, demok-ratlara ve halka karşı uygulanacak bir katliamın planı da olabiliirdi. Özellikle festival öncesinde genç-lere ve dışarda yaşayan Şavşat'ıla-ru yönelik bir gözetli kampanyası yapıldı. Bütün bu olaylara CHP ve ŞHP yöneticileri "polis önlem al-ıyor" diye cevap vererek asid gerçe-ği gizlediler.

Bütün bu senaryoların ardından festival özel tim, sivil polis ve jan-darmaların silahlıların gölgesinde kutlandı. "Teröristler katliamı yap-pacak" demagogisinin ardından halkın koruyucusu imajını oluşturma havası yaratmayı başarmak için festival boyunca ne devrimci marş-lara, şairlere, halaylara müdahalede bulundular, ne de hiç bir şeye ka-rıştılar. Geçen yıl yakılan güçlükle imajın kendilerince yerine getiril-miş oluyordu. Sözde TIKKO geril-larınca halka karşı yapılacak bir katliamı onlemiş oldular. Oysa yoksul emekçi yöre halkı, zulümle haşır neşir olduğu onlarca yıl bo-yunca, asil teröristlerin devletin özel timleri, polisleri, jandarmala-rı, tüm kolluk kuvvetleri olduğu gerçeğini hiç bir zaman unutmaya-caktır.

Direnişin ve ayağa kalkışın sesidir ezgiler

MERSİN/Özgür Gelecek- 16 Temmuz günü Ankara'da Lösemi hastalığına yakalanan Mahmut Poyraz'la dayanışmak için İHD tarafından Mersin'de bir gece düzenlendi. Özellikle Mersin gibi yerde böylesi gecelerin sık sık düzenlenememesi katede ayrı bir tut-ku besler. Hele bir de direnişim ve

ayağa kalkışın türkülleri varsa.

Direnişin ve ayağa kalkışın sesi-ri ezgilerinde dile getiren Grup Kızılmak ve Grup Manzur'u din-lemek için salona dolduran kitle sabırsızlıkla programın başlamasını bekliyordu.

13 Temmuz'da İstanbul Fikri-ye'de elinde bomba patlayan Meh-met Ali Çakıroğlu şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra "proleterya partisinin değerli üyesi gençlik örgütü TMLGB Merkez Komite Genel Sekreteri Yardımcısı önder M. Ali Çakıroğlu yaralı olarak sorguya çekilmiş gördüğü işkence sonucu şeh-it düşmüştür" açıklama-sıyla bir kez daha yumruklar kalktı havaya.

Grup Manzur sahneye çıktığında kitlenin coşkusu bir kat daha arttı. Yer yer birlikte söylendi türküler.

M. Ali Çakıroğlu için "Yoldaşlar" diye başlayan şiir okunduğunda kitle aya-ğa kalktı ve program coşku-lu bir havada doruğa ulaşı-yordu. Zaman zaman "İs-tanbul'da Bir Şes Mehmet Ali'ler Ölmez, İBO Yaşiyor TIKKO Savaşıyor, İnsanlık Onuru İnkenceyi Yenecek, Sivasın Hesabı Sorulacak" atılan sloganlar salonu inle-

tiyordu.

Ve Grup Manzur'un "Varıldık beşer onar" söylemesine eşlik edi-yordu kitle. "18 Mayıs" söylenceye yumruklarını yeniden sıkı. Kitle bütünleşmişti adeta. Ve hepsi de and içen gibi dağlardan tutuşturul-an ateşe şehirlerden yeni kivil-cimler çıkmak için.

Grup Kızılmak sahneye çıktın-ğında tempo daha da yükseldi. "Abdül Selam"la başlayan Kızıl-ırmak ilerleyen saatlerde kitleyi ol-duğu yerde dinlemeye ve abenli tempo tutmaya sevk ediyordu.

M. Ali Çakıroğlu'nun yazdığı bir şiir okundu ve ardından tüm devrim şehitlerinin anısına "İbra-him yoldaş"ı söylemeye başlama-sıyla bir tezahürat koptu salonda orta yemide ve sloganlar haykırıldı peş peşe. Ardından halaylar çekildi.

Mersin'de unutulmayacak bir coşkuyla gerçekleştirilen bu geceden sonra korkuya kapılan egemenler 22 Temmuz günü İHD böyle bir geceye yer verdiği için kapatıldı.

Mersin İHD'sinin kapatılmasını değişik demokratik kuruluşlar protesto etti. İHD Mersin Şube Başkanı avukat Kadir Arkan "kapatma olayına gerekçe olarak getirilen derneğimizin müzik şöleninde TKP/ML'nin propagan-dasının yapıldığı iddiasını protesto ediyoruz" dedi

Mehmet Ali ÇAKIROĞLU

Açılışa Davet

Demokratik Haklar Derneği'nin açılışı 8 Ağustos 1993 Pazar günü, saat 13.00'te yapılacaktır.

Tüm devrimci, demokrat, yurtsever kişi ve kuruluşlar davetlidir.

Adres: Horhor Cad. Eren Ap. No:78 D:4 Aksaray/İST. (Horhor Caddesi girişli Aksaray Metro durağı arkası.)

İLAN

TKP/ML, 1. Olağan Üstü Konferansını MLM zaferiyle sonuçlandırması genelde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına coşku ve moral vermiş, özeldense biz Amasya'lı TKP/ML taraftarlarının onur kaynağı olmuştur. SELAMLİYORUZ.

★ YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML
★ YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM
★ YAŞASIN KIZIL SIYASİ İKTİDAR
PERSPEKTİFTİYLE GELİŞEN, SÜREKLİLİĞİ SAĞLANMIŞ KOYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ
★ YAŞASIN KURUCU ÖNDERİMİZ İBRAHİM KAYPAKKAYA

Amasya'lı TKP/ML Taraftarları adına
SİNAN

Yürüyüş ve çocuk.

Bu çocuğun yanından biraz önce 3 bin'e yakın tersane işçisi geçti... Topluvizite eylemindeydiler... Kimi çocuğa simit verdi kimi de haşlanmış mısırını yansı. Çocuk birinden de dövizi kapıp "Hali" niyetine altına döşedi...

Polis mi, Gazeteci mi?

Uğur Yaşar Kılıç ve Sengül Yıldırım'ın Bahariye'de katledilmesinin tek tanığı olan Ergül Uzundiz'le röportaj yapmaya giden Nektar dergisi muhabiri Mustafa Şapçı kafasındaki canavarla karşılaşmayınca çok şaşır-
mış: "Karşımda bir militan beklerken sevimli bir genç kızla karşılaştık" diyor.

Mustafa Şapçı "Şapça düşmemek" ve polisten aldığı bilgileri (1) doğrulamak için Uzundiz'i bir güzel sorgulamış. İşte Şapçı'nın sorularından birkaçı: "Hazır olduğunuz savunma dilekçesinde 'polis beni dövmek istiyor' diyorsunuz. Polis neden sizi dövmek istesin?", "Polis neden böyle bir şeyi gerek duysun?" (Uzundiz'in 'po-

lisin o geceyle ilgili açıkladığı herşey yalan' sözü üzennel), "Olaydan sonra ortadan kayboldunuz. Böyle yaşamak sizce güzel mi?", "Polis kapınıza gelmeden önce siz içerde ne yapıyordunuz?", "Çelişme sonrası çalış-
da bulunan malzemeler size mi ait?", "Uğur, Şengül ya da sizin avınıza gelip gidenler arasında hiç kimsede silah gördünüz mü?", "Herhangi bir örgüt ile başınız oldu mu?", "Yurtdışından dolayı yollardan sizi kaçırılım gelinde teklifler geldi mi?"

Aman siz siz olun Mustafa Şapçı gibi haliye muhabirinin eline düşmeyin. Yoksa ağızından çıkan herşey sizeyhinize delil olarak kullanılabilir.

"Halkın öncüsü" nasıl olunur?

GERÇEK dergisinin 17 Temmuz tarihli sayısında bir haber başlığı: "GÖSTERİLERDE KOMÜNİST ETKİNLİK" Sözü edilen etkinlik Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in İstanbul'daki cenaze törenleri. Gerçek muhabiri yazısının başında iki gençin taşıdığı orak çekiçli bir kızıl bayrak ve onun arkasında 30 kişinin taşıdığı 15 metre uzunluğunda bir pankarttan bahsettikten sonra şöyle diyor: "... Pankartın arkasında binlerce, onbinlerce insan Sivas'ta katledilen Asım Bezirci ve Nesimi Çimen için son görevlerini yerine getiriyor." Yazının ilerleyen bölümlerinde ise övgü devam ediyor: "1 Mayıs Türk-İş mitinginde ciddi işaretilerini veren komünist etkinlik, cenaze ve protestolarda, özellikle İstanbul'da kendini gösterdi. Kortejin başında yer

alan, kalabalığın büyük bir bölümünü etkileyen devrimci komünistlerdi. 1 Mayıs'ta olduğu gibi bir çekim merkezi, bir odak oldular.

Takdiri okurlarımıza bırakmadan önce bir çıkarsama yapmak istiyoruz. Halkın öncüsü olmak meğer sandığımızdan çok daha kolaymış. Bütün mesele ellerinde 15 metre uzunluğunda bir pankart ve kızıl bayrak bulunan gençleri bulmakta, gerisi çorap söküğü gibi geliyor. Bir bakıyorsunuz arkamızda onbinlerce insan size tabii oluvermiş. Hem öyle bütün yürüyüş boyunca elde pankart yürümenize de gerek yok. "Komünist etkinliğin" yaptığı gibi yürüyüş başladıktan 4 saat sonra birden anı bir atakla en öne geçip halkın öncüsü olmanız da gayet mümkün.

Arzu-Hal

* Çiller Başbakan seçilmiş - Basın- KIZ SEN AMERİKA'NIN NERESİNDENSİN?
* Çiller, "Siz hiç yalan söylemeyeceğim" demiş - Basın- DEMEK HİÇ KONUŞMAYACAĞAK HA?
* APO'da "Ermeniyimmiş aslında - Basın- NE? NASIL KURTULMUŞ PEKİ?
* Gazetede bir ilan: VICDANIMI KAYBETTİM, HUKUMSUZDUR (Kenen EVREN)
* Dokunma yanarsın "BİRİNCİ ŞUBE"
* Boşanma davası açan eşlere duyurulur: BÖLÜCÜLÜK İŞLERİNE DGM BAKIYOR

Dong

Benetton'dan Fidel Castro'ya:

"Hızla değişen bu dünyada FABRİCA için bir "devrimci öğretmen"e ihtiyacımız var! Okulumuz ayrıcalıklı bir ülkede kurulacağı için bu lüksü sağlayabiliriz.

Tarihin sizin tamamladığınız bu döneminin bize yeni olanaklar kazandıracığını düşünüyoruz."

Masal

Bir zamanlar bir Demir Kelebek varmış. Sağında solunda rambolarıyla uçarmış Kürt illerinin yemyeşil kırlarında... "İki günde fethetmiş Kürdistan'ı." Yeni bir vahşet perdesi daha açmak için, zulüm tanrılarının ihtiyacı varmış sarı beneklerine kelebeğin...

DEVLETLÜ

Ölümün kucağında zaferi muştulamak

Haziran'da ölmek zor değildi. Oysa ne kolay ölünüyör Haziranlarda. Ölümün ağırlığı ve zorluğu ideallere bağlıdır. Tabii bazıları sıradan sebeplerle ölüyorsa üzülür çok şeyleri vardır. Ancak bazıların ölümü çok kıymetli mülk kıldır. Ölümün var umutsuzluk değil, ölümün var umut asılır. Anılabacağın ölüm umut eden, çoşku veren ve kin bileyen ölümdür.

Ölümüyle kavga eden ortasında direnmesini bilen düşmanın yüreğini dağıtan dostu çoşku ve sevinç verendir. Ve bu ölümlere üzülmemiz gerekir. Üzülmemiz insan hilincinden yoksun olanlardır. Hüdud Doğan (Cengiz) yoldaşın ölümü yüce bir ölümdür. Bir geleceğin sadıktır, yaşantıdır O.

Mayısın Haziran'a devrildiği ve savaşın ortasında ateşin olduğu günde yani Haziranın döndüğüde ve ağaçın dallarında tomurcuklar patlamaya hazırda. Toprak insanı comertliğinde biz çocuklar gibi sevdiğimiz suvar balında yürüyüşümüz.

Sarı saçın altında ormanın bütünü çiplak bir vadiye kan her isandeydik kavalarmız golgesine atık kendimiz. Bir süre çalılık bahçemize sonra her birimiz en tahi yerinde nöbetçi yoldaşın uyandırmasıyla kalktık akşam yemeğine oturduk (1) soğan kurduk, çökelek sarıdık ve çay yaptık. Yüreğik enik bir süte. Çikolataların bağladık doğrudan ayağa kalktık, çevreyi gözden geçirdik, yolumuzu belirledik. Fırtınalarımıza kuşakla se yola koyulduk. Uzaklarda bir zibi güneşin toprağa değdiği yer.

Birinci sıralar hücum ediydik ve... adımı. Teplam beş çanak. Ve biz bu sayıya bir gerilla birliği değildik. Kesil yapmak için bir günümüzden tam onbeş gün önce ayırmıştık ve yoldaşlarımızı ölümüne, yeniden birlik olmak için ayaklarımızı altından akan toprağı, toprağı ve toprağı.

Birinci yürüyüşümüzde savunma mevazeli ve birerimiz; kollama vaziyetinde iki saat iki saat süzülerek karandıktan önce bir mevazaya vardık.

Kerpiç evlerin önünde oynayan çocuklar, ağıla giden kadınlar, yağın ortan erkekler gurubeten gelen bir yakın gibi karşıladı bizi. Ve konaklamamız istedikler usradı. Zaman dar, zaman usafsız ve biz ayrılmak zorundaydık bu hastet çetninden. Yeniden geriye atık üzere kavaleşik. Elmek, yağ, çökelek, çay doldurdular çıkarmamıza ve düştük yollara sırtlarımızı kuzumak.

Güneşin yitip gittiği yerde karalık galbi otuzda yolların üstüne ve biz gerilla yarıdağın güzergahında yolumuzu seçtik. Bir havli yarıdağın sonra bir köye yorğun ve binlik vaziyette vardık. Köyde beklediklerimizden de fazla bir sığınaklılık vardı yeniden adlarımızı kuzumak. Fırtınalarımıza sarılma yetisini besledik cesaretin kucağında. Düşman pususunun önünden ağır ve ucuz adimlarla kavirarak köyü gende bıraktık. (2)

Şimşek çaktı, kılıç gibi gökyüzü ve yağmur boşandı. Yağmura mat mola vermedik. Yakınımız ağırtaştı yağmur tüm birinciliğiyle boşandı, dümek bilmiyordu. Ayaklarımızın altında çamur viski vs.iki. Bir süre yolu kaybettik. Bazen patikayı bulduk hazen kaybettik derken simden kaybettik ve hedeflediğimiz konaklama yerine zamansızda yönelimimize kaygısı içimize sindi ve bulunduğumuz arazi hiçte konaklamaya elverişli değildi. Simden gergin yol çetnidi. Komutan yoldaşın espirileri tam da yerindeydi. Her espirisinde yeniden toparlaniyorduk bacaklarımız üzerinde yağın ve viski viski çamur küpü dınyayorduk. Ve ben yeniden yukleniyordum gerilla güzergahına bu dağların vadilerin zorluklarında nasıl ulaştığımızı yoldaşlarımızı vamlacak yere. Çünkü bu çöğatıyı en iyi bilendim ben ve hepsinin önünde avcıyordum sanki ve yol bulamama kilyılanın epdışelerini vardı, bunu onlarda anlıyor ama anlamamazlıktan geliyordular. Bu bana daha güven veriyordu. Topladım yeniden gücümü ve doğru yönde hareket emelleri için telkide bulunduğum ihtiyatlığı yitirmedim.

Zamanı kovalamak için adimlarımızı bekleten daha sık atım ve sağında tümü yol gösterme cesaretine.

Katanlığı zaman gıfakla vardık bir köye ve yağmur bir saat olmuştu durma artık patikayı kaybetmek olası değildi. Köye girmeden gayet temkinli bir şekilde boydan boya adimladık patikayı (3) vardık bir ormanın kıyısına saska ve küçük dalları altında mola verdik. Az süre bitiren pek emin olmadığımız kanaat getirirdik ve ormanın derinliklerine dalmayı uygun bulduk az ileride yeniden diz çöktük. Kafamızda ormanın içine girmek varken dizlerimizde, yorgunluk, gözlerimizde ferstlik hakim oldu. Hersey o kadar hızlı ve kendiliğindendi ki. Kamımız kuru dallar topladık. Kimimiz ateş yaptık. Önce ben gidip yakındaki denizde istemiyi yakadım sonra Canan. Birimiz çayı, südü ateşin üstüne, istak ribiseletimizi kurulamayı denedik. Ancak her ne hikmetse bir nöbetçi çıkarmayı akıl edememiştik. Kahvalıdan sonra çıkarmayı kararlaştırdık. Bir ara istenilirdi ki kayalıklarda perzenin düşman güçlerini farkettim. Beynim zorkladı. Şimşekler çaktı gözlerimde yüreğim sıkıştı. Yoldaşları taradım göz ucuyla ve yarıbahardakine işaret etmemle ateş hatına düşmüştük bir oldu. Kendimizi ateşin yanındaki taşın altına atık ancak silahlarımız 3-4 metre uzaktaydı. Komutanımız yağın ateş altında bir kaplan çevikliğiyle atladi silahını aldı. Ben ve arkamda Cengiz silahsızdık. düşmana karşılık vermemizi fırsat bilerek Cengiz (Hüdud Doğan) yoldaşın silahını alımı ve kendisine İntikam. Fakat silah askılarından ağaca asılı kaldı, komutana bir daha salvo atıp yapmasını işaret ettim. Aynı anda ağaca asılı silahı kurtardım ve Cengiz'e ulaştım. Ben hala silahımdan 4 metre uzaktaydım. Bu arada Unal (4) (Akın Uzun) silahını almıştı. Bu kez Cengiz'in salvo ağasıyla silahına kavuştu. Bu arada sağımızdan solımızdan vınlıyarak geçen kurşunların saptandığı kayalar dan kopan parçalar üstüne yağıyordu. Yerine ulaştıca topla çekilde düşmanın üzerine kurşun yağdırdık. Hersey an meselesiydi. Kurşun bir yanlış affetmiyordu. Karar vermede tereddütü yer yoktu.

Geri çekilmeye başladık (5). Ateş hatında temkinli ve soğuk kanlı devrandık geri çekilirken düşmanın atığı bombalar denizde büyük gürültüyle patlıyordu. Şarapnel parçaları üstüne yağıyordu. başım kantar içinde kaldı. Sürünerek Cengiz'in yanına sokuldu. Cengiz böğazindeki yazmayı çıkarıp yüzümü südü sonra elimi sarı. Ve israrla kendilerini bırakıp uzaklaşmanı söyledi. Bu tarzi yerine getirmedim, bu can yoldaşları ateş altında bırakıp gitmeyi aklısalık olarak gövdim. biryolun oklaak ağladım önemli olan birlikte çarpışıp düşmanın hevesini kursangına bırakmaktı. Yoksa silahlı doğlaşmak neye yarar. Bu arada ikinci bir gürültü koptu ve komutanımız yana sidi. Gafllı olanmıştık. Yoldaşlar yön belirlememi istedi. benden, ilkin dere boyu çekilmeyi düşündüm ancak bombaların ve havan atışının bizi dere boyunda parçalayacağını düşündüm bu fikrimden hemen vaz geçtim. Orman yonine doğru çekilmemizi daha doğru olacağına karar vererek yoldaşları o yöne doğru yönelttim.

Ormana varmak için yarı çiplak bir alandan geçmemiz gerekiyordu. Çekildiğimiz noktada düşman atışları daha oturaklı oluyordu. Çiplak araziden geçmemiz imkansız gibiydi. Dördüncüden ikisi yarıydı. Yürümeye ihtimalimiz çok yüksekti. Komutanın durumu rapor ettim, komutan olduğum yerde mevzilenip konuşmalarına sışyedi. Söylenilene uydum. Diğerlerine de aynı talimatı yaptım. Herkes olduğu yerde konuşmanın" deyişi bize sıcak bir güven verdi. Sonra "bir üçgen kuracağız herkes bu üçgenin bir kenarını konuşacak" diye ekledi.

Silahlarda (Akın Uzun'un kullandığı) G-3 çamurdan, yağmurdan dolayı çalışmıyordu yedi mermi tek tek tutukluk yaptı ve mekanizması sıkıştı. Silah denizi yığınma döndü. Bu nedenle Unal'ı korumayı komu-

tan üstlendi. İkisi aynı mevziye konuşlandırıldı. Ben bir köşeye, Cengiz bir köşeye mevziledi. Çatışma tüm canlılığıyla devam ediyordu. Dereye giden Canan dan umade kestik (6). İmha olduğuna dışındık. Bu arada bende yaralarım yüzünden kan kaybediyordum. Elimdeki yazmayı açtım kan akışını engellemek için işledim. Dizime de aynı şeyi yaptıktan sonra yazmayı dizime sarıdım. Bana imdan akan kan sakaltırma yapmış pelte pelte olmuştu. Düşmanın ateş etmeye başladı. Bu halimizle düşmana korku salıyorduk Saat 5.00'da başlayan çatışma kesintisiz iki buçuk saatı devam ediyordu. memnurlarımızı idareli kullanmamız gerekiyordu. Çünkü gerilla savaşının karakterine ters olan bir çatışma içindeydik. Mevzi savaşını veriyorduk. Düşman nicelik ve silah olarak bizden üstüdü buno doğru taktilerle boş çıkarmak zorundaydık. Komutanın gelen talimatla silah atışını kesdik. Anlaşılan vaziyet pek parlak görünmüyordu. Ve ikinci komutu verdi. İkinci komut her herkes artık kendi mevzisinin komutanı olsun demekti. Herkes kendi mevzisini kullanacaktı. Düşman havanları topları, makinalı tüfekleri, tatarı, roket atarları ile devam ettirdi saldırıya cevap vermiyorduk. bezlerin imha olduğu kamatını uyandırmaya çalışıyorduk. Bu oyanı düşman yitirdi. Bir saat sonra ormanın içine suzalmeye başladı. Tetikte ha geldi, ha gelecek diye bekliyordum. Cengiz'in tarafında bir darbe his ediyordum ve hemen yağın ateş başladı. Anında cevap vermemizle düşmanın peri çekilmesi bir oldu.

Bu esnada hağışmalar oldu düşman safında. Komutanın söyle deydü. "Ulan orosun çocuğu kan sana dar dedi. Bilmiyormusun komutan bir sesle "ama komutanın ayumuydu" demesine rağmen, "olsun ayumamış komutu değiştirmem anımsan...mı çocuğu" ben ateş etmeseydim sen gösürdün anaadan doğduğun yer". Bu son söz kabime bıçak gibi saplandı. Demek ki Cengiz (Hüdud Doğan) O koca sazdağ kartalına, bana sen geri çekil biz halledeniz diyen yoldaşımı. Hem de uyurken, kahvece arkadaşlarımızı. Cengiz nasıl yaparsın böyle basit hatayı, sen değilimiyim. Zimmet çatışmasında uyulanları eleştirilen, uyulanların zolan veremeyen, bizi ikaz eden, namı üstün aynı halava, ve bana uymaya karşı daha dikkatli olmayı acı bir çekilde öğretti. Anık düşmandan daha düşman uyku vardı yarıbaharda. Hem 3-4 yerimden de yaralıydım. İpeç kan kaybetmişim. 12 saatte fazla uyu yitirmişim. Yağmur altında, bu yorgunluk ve hastalıkta uykuva dayanmam kendi başıma bilişir bir iş başarmam olacaktı. Ama ders ve tecrübe o kadar büyüktü ki ayumam imkansızdı. Yoldaşımı kaybetmenin sevis kalbini sıkıştırıyordu. Ölümü düşünmeye başladım. Nasıl birseydi. İnsan ölünce nasıl olur diye düşündüm mermiler sanırım sınıtım yakınıma düşüyordu. Havan ve roket mermileri üstüne çamur ve taş parçaları savruyordu. 1-2 metre mesafeye düşen havan mermileri kulakları sağı ediyordu. İki dakika süzülüyor yankısı. Bu durumda kurulum şans yoktu. Düşmanın teslim ol çağrılarına cevap vermeden ölmek veya yaşamak her ikisi de hatırdı. Ama her teslim ol çağrısına atıgile cevap vermiyorduk bu bizi uzatıyordu. Çünkü, ağağın herfler dalga geçerse teslim ol çağrılar yapıyorlardı. Bizim ise onlara cevap verecek kadar memnimsiz yoktu. Daha gece karanlığına çok vakit vardı. Ve biz mermilerimizle idare etmek zorundaydık.

Komutanın şehit düzeni Cengiz'in mevzisine geçip silahını ve cephanesini almayı düşündü. Ve bana bunun için düşmanı sindirecek şekilde ateş etmemi istedi. Benim ateş etmemi rağmen düşman da olayı talimim etmiş olacak ki Cengiz'in bulunduğu noktayı çok kötü şekilde MG3 makinalı tüfeğiyle döşüp duruyordu. Başarmam mümkün olmadığına kanaat getirildikten sonra vazgeçtik.

Artık iki kalışmıktaydık, üç bombamız ve bir miktar cephanemiz var-

Umut dağlarda ataktadır şimdi.

di. Bunu 200-300 den fazla asker ve time karşı üç kığıyi korumak için kullanacaktık. Düşman üçüden sonra birkaç deneme daha yaptı bize yaklaşmak istedi, fakat hiç birimde başarı olamadı. Saat 5.30 gibi Unal'ın mevzisine saatet eden bir roketle iki yerimden yaralandı. Yaklaşık bir buçuk saat süren atışlarla tek başına, olduğu mevziden düşmana cevap veriyorduk. Bu arada sol elim benden tutmaz olmuştu. Sağ gözümde bazen gömme, bazen bileklik görür olmuştu. Başımın altıgün yara ediyordu koruyordu. Yürümeye başlandı ben çatışmaya uygun değildim. Rana rağmen, vurulmamış olmam tesadüftü. Akşamın yaklaşmasıyla yaşamaya olan inancım yavaş yavaş artmaya başladı. Çünkü 10 saatı düşman elinden gelen her şeyi yapıyorduk. Fakat bizler hala yaşamakta derinliyorduk. Ölmek için ölüme göre almıştık. TIK-KO gerillasının her şert altında bu gelecek ve değerlere sahip çıkacağına dair içtigi anda bağlı kalması gerekiyordu. Bazen bu değerlerin beden ölümlü olsa bile. Bizde bize düşeni yapıyorduk. Çünkü, yoldaşlarımızdan böyle öğrenmiştik. Bunları düşünürken de, yağın sevinci içime doluyordu. Yaşamla ölümü bir arada düşünüyordum. Yoldaşların yanında çarpışmak beni daha bir duygulanlıyordu. Bu duygu sağlığında ne kadarım ve ağrıların hepsini unutuyordum.

Ve komutan yoldaşın ateşini ateşle besledim. Gerçi silah kullanmak için el yerine kolunu kullanıyordum, bu da hedefe saatet çarpmı dursunuyordu. Tek elle olam nedeniyle çarpışmaktan, mermi ağza atılmak, boş çarpıcıları kütüğe yerleştirmek adeta içkence gibiydi. Ama bence beni yitirmiyordum. Çünkü yoldaşlarımızı kavuşmak istiyordum. Geleneklerimizin değerlerimizin iyi bir koruyucusu olma istiyordum. Bunlara sahip çıkıp korumak kolay olmasa gerek, karşılığında bazı şeyleri feda etmek, katılmak gerekiyordu. Yani yaşadıklarım gerilla yaşamına doğal sonuçlardı. Bir TIK-KO gerillasının her zaman karşılaşılabileceği şeylerdi bunlar. Ömer'in daha 6-7 saat önce en ağır bedeli ödeyerek şehitler kervanına katılan Cengiz böyle yapmamış mıydı? Çatışma da tek kolu kopan Şefik KARAGAC direnecek tek koluyla düşmana direnerek büyük kayıplar verdimemiyordu şehitler kervanına böyle katılmamış mıydı. Bütün bunları bilip direnmemek olur mu? Salvo ve tek tek atışlar devreye girmem düşmanı gözle görülür enstantaneleriyordu. Bu da bana daha bir güç ve enerji veriyordu. Düşmandaki sınımayı ve gerilemeyi gördükten sonra bir gerillanın susmayan silahının gücünü daha iyi kavriyordum.

Silahnın arkasındaki tavayına, halkına ve partisine inançla, bilince bağlı bir gerilla olursa bu silahın yenmeyeceği hiç bir güç yoktur. Bunları düşünerek, komutana "Yoldaş bunlara ateş etme fırsatı vermeyelime, buradan sağ kurtulacağız buna dakikalar geçtikçe daha fazla inanıyorum" dedim. Beni onaylar gibi silahın komutanın yoldaşına yaklaşık 3-4 saat arayla bir o, bir ben elden geldiğince düşmana haberli sındırma atışları yaptık. Saat 18.00 sıraları boşmandan yara aldım. Boynumu yalayıp geçeri meşli kor gibi yakıtı elimi duşundurdumda yarım ağır olmağımı anlamadım ve kendi kendime güldüm. "Bendeki yarım kimsede yok yani". Çünkü bu vücudumdaki herşeyi yarı ve ben hala yaşıyordum. Hala çalışabiliyordum. Saat 19.40-20.00 sıraları düşman geri çekilmeye başladı. Artık kavratmıştık, bizleri teslim alamayacağını, yenmeyeceğini ve verdiği kayıpların daha çok artmasından korktuğu için, gerileyin daha büyük saldırılarda bulunacağını korktuğu için geri çekildi. Tek tek darbe atışları yapıyordu. Ve yorulmuş kabullemişti. Çünkü 14 saatı aynı şeylerle birlikte 32 havan, 30' den fazla bomba ve roket kullanmıştı. Bir çok lav atıp eşliğinde makinalı tüfekle birlerce mermiyle bizim mevzilerine saldırıyordu. Ve sonuç alamamıştı. Biz 20.20'ye kadar bekledikten sonra şehit düşen Cengiz'in üzerindeki cephaneye ve silahını alıp altına kondurdularız. Öpücük, içimze atışımız kin ve gözyaşlarıyla uzaklaştık. Üçümüz de yaralıydık. Hem de gündemizi taşıyamayacak zinstendik. Bundan dolayı şehit yoldaşımızın cesedini almadan uzaklaşmak zorunda kaldık. Fazla uzaklaşmadan, bir gün daha ormanda çember içinde konakladık. Düşman 2 gün havanlar ve roket atarları eşliğinde ormanı makinalı tüfeklerle tarayıp cesedi alıp gitmiş ve bizde ormandan çıkıp yoldaşlarımızı ulaşmak için başlatmış olduğumuz yürüyüşü devam ettik. Büyük bir zafer kazanmıştık. Bunun sevincini yaşıyorduk. Duyduğumuz makinalı yarılmamıza, acılarımıza merhem oluyordu. Ve öğrendik ki bizden bir şehit düşmüştü (1) ölü yaralı vardı. Ölümün kucağında zaferi böyle muştuladık... (2)

Dipnotlar:

- 1) Gerilla için gün yeni başla bir vakitler. Dolayısıyla kahvaldi yapılmaz.
- 2) Düşmana solumuşuzuzun nedeni o, bulgüne yazmayı düşündüğümüz eylem planını veya düşüncesini içindi.
- 3) Daha sonra öğreneceğiz köyde düşmanın pususuna.
- 4) Akın Uzun. Be eyleden dört ay sonra çıkan kepe çatışmasında şehit oldu.
- 5) Gerilla, geri çekilmeden önceyle düşman en yakın olandan başlar önce, sonra bir diğer ve her çekilme kollar bir diğer.
- 6) Daha sonra kuruluğumuz öğrendik.
- 7) 5 Haziran 1994.

Frederick ENGELS

Frederick ENGELS

Bilimsel sosyalizmi Marx'la birlikte formüle eden Engels, dünya proletaryasının en büyük öğretmenlerinden biridir. İngiltere, 28.11.1820'de Almanya'nın Ren eyaletinin Barmen kentinde, bir tekstil fabrikatörünün oğlu olarak doğdu. Geçimsiz ve aksi olan babasının aksine, annesi aydın ve sevecendi. Bu yüzden Engels annesine derinden bir sevgi duyuyordu.

Lise son sınıf öğrencisiyken babası, onu kendisinden devralacağı işleri öğrenmesi için okuldan alıyordu. Ancak Engels, zaman zaman üniversitedeki dersleri dinleyici olarak izliyor, bilgi düzeyini yükseltmeye çalışıyordu. Üç yıl çalıştıktan sonra babasının baskısından kurtulmak ve yalnız kalarak ilgi duyduğu konulara yoğunlaşarak araştırmalar yapmak düşüncesine Berlin'deki bir topçu birliğinde bir yıl askerlik yaptı. Sonraki yıllarda askerlik konularında uzmanlaşarak silahlı ayaklanma ve savaş taktikleri üzerine çeşitli makaleler yazdı. Bu, bazı dostlarının kendisine "General" adını takmasına neden oldu.

Engels askerliğini 8 Ekim 1842'de bitirerek babasının evine döndü. Artık devrimci kimliğiyle ünlenmişti. Başının derde girmesinden korkan babası (ortığı olduğu) Ermen&Engels firmasının İngiltere-Manchester'deki fabrikasına çalışmaya gönderdi. İngiltere'ye gitmek üzere Kasım sonunda Barmen'den ayrılan Engels önce sol Hegelcilerin dergisi olan Rheinische Zeitung'un bürosunu ziyaret etmek üzere Köln'e gitti. Bu derginin genel yayın yönetmeni olan Karl Marx'la ilk kez burada tanıştı. Ve gelişen dostlukları yaşamaları boyunca sürdü.

İngiltere'deki fabrikada katiplik yapan Engels, fırsat buldukça işçi sınıflarına giderek işçilerin sorunlarıyla ilgilenip yaşamalarını inceliyordu. Bu ziyaretlerinde Engels'e kendisiyle aynı fabrikada işçi olarak çalışan ve eğitimsiz bir İrlanda'lı kız olan Mary Burns rehberlik ediyordu. Bu arkadaşlıkları ömürboyu sürecek olan bir aşkın doğmasını sağladı. Engels'in Mary'ye duyduğu sevgi yaşamının en güçlü bağlarından biriydi ve

Kavganın Güncesi

Mary'nin 1863'te ölmesine kadar kesintisiz sürdü.

İngiltere'deki çalışma süresi Ağustos 1844'te biten Engels, iki yıldır görmediği ve Paris'te yaşayan Marks'ın yanına gitti. 1844-1847 döneminde Paris'te geçirdikleri Marksist kuramı bu dönemde ve birlikte formüle etmeye başladılar. Örgütlü mücadelede de ilk bu dönemde atıldılar.

Engels, 1864'te Marx'la birlikte 1. Enternasyonalin kuruluş çalışmalarına katıldı. Ve örgütün yürütme organına getirildi. Ancak Paris Komünü yenilgisi ve Bakunincilerin tasfiyesinden sonra 1. Enternasyonalin merkezini New York'a taşınmasıyla birlikte ilişkileri zayıfladı. Engels, yakalandığı kanserden kurtulamayarak 5 Ağustos 1895'te Londra'da öldü.

Marx ve Engels'in Marksist öğretiyi olan katkıları kesin çizgilerle ayrılmaz. Ama, bununla birlikte çalışmalarında belirli bir işbölümüne gittikleri düşünülebilir. Engels, Marx'ın tümüyle tamamlanmadığı Kapital'in 2. ve 3. ciltlerini yine Marx'ın notlarına dayanarak yazdı. Ve Kapital ciltlerini tamamladı.

Engels Marx'tan biraz daha geride durmakla birlikte, yaşamı boyunca hep Marx'la aynı safta yer aldı; ona yönelik saldırıları da, ona gösterilen saygıyı da paylaştı. Bir aşığına karşı olduğu hem en tepki gösteren ve bunu şiddetle karşılık vermeye götürmekten çekinmeyen bir onur anlayışına sahipti.

Goumindang

Çin'de Sun Yat Sen önderliğinde kurulan çeşitli politik örgütlenmelerin yenilgiler alınmasından sonra, yine Sun Yat Sen önderliğinde bir ittifak örgütü olan Ortak Birlik Örgütü Ekim 1911'de Wuhan isyanını başlattı. Wuhan ayaklanmasının zaferle sonuçlanması üzerine, Çin'de ilk kez bir Cumhuriyet kuruldu. Bunun üzerine Çin'e dönen Sun Yat Sen geçici cumhurbaşkanlığına getirildi.

Sun Yat Sen, General Yuan Shikai'nin oyununa generek cumhurbaşkanlığını ona bıraktı. Yuan kendi diktatörlüğünü inşaya başlayınca, Sun Yat Sen'le aralarındaki anlaşmazlıklar büyüdü. Yuan Shikai, 13 Ağustos 1912'de Sun Yat Sen önderliğinde kurulan Goumindang (Ulusal Birlik Partisi)'nin faaliyetlerini yasakladı.

Sun Yat Sen'in Mart 1925'te ölmesinden sonra, onun yerine Wang Jingwei geçti. Kuzey Çin'deki savaş ağalarına karşı topyekün bir mücadeleye hazırlanan Goumindang ordusunun başında Jiang Gaishek vardı. Bu hazırlıklar yapılırken, Jiang Gaishek ile Wang Jingwei arasındaki çelişkilerde gelişerek belirginleşiyordu.

Jiang Gaishek 20 Mart 1926'da yaptığı bir darbeyle anti-komünist olan Wang

Jingwei'yi alaşağı etti. ÇKP, burjuvazinin bu milliyetçi-ulusal hareketin önderliğini ele geçirmemesi için Goumindang içerisindeki örgütlenme faaliyetini sürdürdü.

Jiang Gaishek Kuzey Çin'deki savaş ağalarına karşı Temmuz 1926'da Kuzey Harekati'ni başlattı. Kuzey Harekati içinde yer alan ÇKP, köylük bölgelerde köylüleri, yerel toprak ağalarına karşı örgütlerken; şehirlerde işçileri ayaklanmaya hazırlıyordu.

Goumindang içindeki sağ ve sol kanatları arasındaki farklılaşma, bölünmeyle sonuçlandı. ÇKP ile kurdukları komitenin yönetimindeki Wuhan'ı sol kanat, kendisine merkez olarak seçmişti. Kuzey Harekati'yle güçlü hızla artan ÇKP'nin örgütlediği Şehir İşçi Komiteleri ile köylük bölgelerdeki Köy Komiteleri'nin sayısı da hızla artıyordu. Bu durum Goumindang'ı destekleyen toprak sahipleri ve tüccarlar tarafından korkuyla karşılanıyordu. Jiang Gaishek için, Goumindang dan komünistleri tasfiye etmenin zamanı gelmişti.

Şubat 1927'de Şangay'da ÇKP'nin önderliğinde gelişen genel grev, kısa sürede bir ayaklanmaya dönüştü. Kanlı katliamlarla bastırılmaya çalışılmasına rağmen 20 Mart'tan itibaren Şangay'ın büyük bir bölümü Şehir Konseyi'nin eline geçti.

Tüm bu gelişmeler olurken Şangay dışında bekleyici ve işçilere karşı girişilen kıyım seyrini katan Goumindang orduları, 26 Mart'ta şehre girerek devrimci işçilerin silah bırakmasını istedi. İşçilerin bunu reddetmesi üzerine Jiang Gaishek, şehirdeki yabancılar ve komprador burjuvazinin de desteğini alarak 12 Nisan'da komünistlere ve onların önderliğindeki işçilere karşı doğrudan bir saldırıya geçti. Bu saldırıya karşı kitlesel olarak silahlı gösterilerde bulunan binlerce insan otomatik silahlarla taranarak katledildi. Goumindang 15 Temmuz 1927'de yayınladığı bir bildiriyle komünistleri ihraç ettiğini duyurdu ve ÇKP'yi yasadışı ilan etti.

Komünistlerle milliyetçi-ulusal hareket, artık birbirinden kesin olarak ayrılmıştı. Ve ulusal-milliyetçi Goumindang artık karşı-devrimci bir düşman ordusuydu.

Atom bombası katliamı

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın üzerinden birkaç yıl geçmiş olmasına rağmen, savaşın mağlup olarak çıkan Almanya 1925'te Locarno Paketi anlaşmasıyla savaş tazminatı ödemekten kurtulmuş ve Almanya'daki işgal kaldırılmıştı.

1. Dünya Savaşı'ndan sonra tahribatını hızla onaran Almanya, o dönem tüm sistemi etkileyen bunaldıran kendini yenilemiş olarak çıktı. Teknik, teknolojik ve askeri konularda kaydediği gelişme onu dünyada yeni bir güç haline getirmişti. Alman emperyalizmi, dünyanın en büyük faşist olan Hitler'i iktidara getirecek yeni bir paylaşım savaşına hazırlanıyordu.

Hitler Almanyası'nın Avusturya'yı ilhak etmesine ve Çekoslovakya'yı işgal etmesine; İtalya'da faşist Mussolini'nin Arnavutluk'u işgal etmesi ve tüm Bal-

kanlar'a yönelmesine, Japon faşizminin Çin'e saldırmasına, diğer emperyalist devletler, kendi çıkarları da zedelenmesine rağmen sessiz kalıyorlardı. Çünkü; sosyalizmin ilk yurdu Sovyetler Birliği'ni yıkmak faşizmin en önemli hedeflerinden biriydi. Emperyalist sistemin can düşmanı olan Sosyalizmin yıkılıp yokedilmesi tüm emperyalistlerin ortak hedefiydi. Saldırgan Alman, İtalyan, Japon üçlü ittifakına bu yüzden göz yumuluyor, tavizler veriliyordu.

Hitler birliklerinin Polonya'yı işgal etmesiyle saldırganlaşan faşizmin bir gün kendilerine de yöneleceğini gören diğer emperyalist devletler, zorunlu olarak Sovyetler Birliği ile ittifak kurmak zorunda kaldılar.

Tüm dünyayı teslim almak üzere saldırıya geçen Hitler başkanlığındaki Alman, İtalyan ve Japon faşizmi, yıllar süren kanlı savaşlardan sonra 1945 yılında sıkıştırıldı. Bunun üzerine müttelik devletler, dünyanın çehresini belirleyen Yalta Konferansı'nı 1945 Şubat'ında yaptılar. Faşist Alman ordusunu Moskova'da durdurarak Berlin'e kadar eze eze bitiren Sovyet Kızıl Ordu'su, Alman faşizmini çöktürken ele geçirmek üzere olan Hitler, intihar etti.

Faşizm Avrupa'da dize getirilmiş olmasına rağmen, Japonya'yı dize getirmek üzere ABD'nin yeni başkanı Truman, atom bombası kullanılması emrini verdi. Bunun üzerine ABD savaş uçakları 1945'in 6 Ağustos'unda Hiroşima'ya, 9 Ağustos'ta da Nagasaki'ye atom bombası attılar.

Hiroşima'ya atılan ilk atom bombası Hiroşima'yı yakıp yıkarken 200.000'den fazla insanın ölmesine, birkaç yüzbin insanın yaralanmasına, sakat kalmasına ve nesiller süren sakat doğumlara sebep olmuştu. ABD'nin Japon kentlerini emperyalistlerin birbirlerinden farklı olmadığını göstermişti.

Dünya halkları, bu kitle imha silahının yaralarını pek çok şir, ağıt, ıdrk'du v'ber'ine konu ederek teşhir etti, lanetledi. Ancak emperyalizm, bir kitle imha silahı olan atom bombasıyla yetinmeyip, onun çok daha gelişmiş olanlarını imal etti, geliştirerek imal etmeye devam ediyorlar.

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sona ererken (özellikle doğu Avrupa'da birçok ülkede devrim olmuş ve sosyalizm yaygınlaşarak savaşın gerçek galibi olmuştur.

HIROŞİMA'YA

".....
Tanık ayağa kalk!
Hiroşima, sana söylüyorum duy beni
Son ver artık yıkıma acıya.
Savaşın olanca zulmüne tanık oldun,
Kim savunabilir barmiş sende daha
ly?

Bağırmanın bütün dünyaya,
Anlatmalısın ölenlerin nasıl olup,
Kalanların nasıl kaldığını.
Tanık, ayağa kalk!

Etendiler, susalım lütfen biraz,
Hiroşima konuşacak!

AI Z'ING

Özgürlük Çiçeklerine Cansuyu Oldular

Sarı sıcakların ilk günüydü. Tarih 1 Ağustos 1986. Uzun bir yolculuğun ağır yorgunluğuyla Tunceli-Ovacık'ın Topuzlu köyüne gelen TIKKO gerilla birliği, Topuzlu'da gecelere geçerek yorgunluk gideriyor. Sabah saatlerinde, güneşin aydınlığında köye gelen askeri araçlarla silahı çabırmaya giren nöbetçi gerillanın kurşun sesleri, alarm işlevi görüyor.

Uyku mahrumluğuyla çarpışarak köy dışına çıkılan gerilla birliği, O bölgeyi tanıma fırsatı bulamayacak kadar yeri insanlardı. Çevrede yoğun bir askeri yığınak vardı. Günlerden beri süren bir operasyonun tüm askeri gücünü, bir anda çevreye yığılarak pusuya yatarlar.

Doğan MEMEÇİL

Yabancılar oldukları arazinin yapısına göre hareket eden gerillalar, düşükleri pusularda bir yandan komünist-devrimci şarlar haykırırken bir yandan çemberleri yarma çabası içindedirler. Ama kendilerinden kat kat güçlü düşman, havadan helikopter desteğiyle gerilla birliğini kontrolleri altına almışlardır.

TKP/ML önderliğindeki TIKKO gerillaları, tapdikları kimliğe yarayan son mermisine kadar tavizsiz tereddütsüz direniş tavrını son nefeslerine kadar sürdürdüler. Şehit düşenlerin yanı sıra, yaralı olarak düşenler, olay yerinde gördükleri ağır işkencelere rağmen ser verip sir vermezler.

Güney, batı yönündeki uluk çizgisine yaklaşıırken Doğan MEMEÇİL, Ali DEMİR, Cumhur İÇÖZ, Yusuf YILDIRIM, Yusuf Tosun, İmam UTAN, Süleyman KAYA İsmail KAYA ve Cahit OGUZ'dan oluşan dokuz can, önderlerinin kanıyla sulanan toprakları kanlarıyla bir kez daha sulayarak, özgür-

Ali DEMİR

Cumhur İÇÖZ

Hasan ATAÇ

lük çiçeklerine cansuyu oldular.

Devlet güçleriyle girdikleri çalışmada şehit düşen TIKKO'nun 1 Ağustos 1986 şehitleri ve İzmit-Derince'de 13 Ağustos'ta katledilen Hasan ATAÇ, yoldaşlarının mücadelesinde yaşayacaklar. Saygıyla anıyor ve Doğan MEMEÇİL'in duyulan son sözünü yineliyoruz: GERILLALAR ÖLMEZ!

ONLARA "Onları, Kandilardan önce düşenlerin yüreklerine tutunup Düşükler, Aynı rahatlık içinde Aynı sevice Aynı seveda uğruna."

Savaşın Kadınlar

Yağmur ve rüzgar bahara eşlik ediyor
Uçuşan karların ardında bahar
Büzü yamaçlar sarp ve yüksek
Taze bir çiçek verimli ve dürüst
Verimli ve dürüst, can atılan budur
Yoksa sadece bahar değil
Baharı müdelemenin hoşnutluğu.
Dağcıçekleri hep birden açtığında
Kendi gülüşünü onlara katacak.

Mao Zedung
Aralık 1961 Çiang Çing'e şiir

5 Haziran 1991'de Çin yetkili makamları Çiang Çing'in öldüğünü duyurdular. Ölüm, 15 yıllık gerici rejimin tutsaklığından sonra geldi. Çiang Çing Büyük Proleter Kültür Devriminin yaşayan sembolü idi. Ki bu devrim yuzmilyonlarca işçi, köylü ve aydının 1966'da Mao'nun liderliğiyle hayata geçirmeye başlamıştı. Çiang Çing, Mao'nun takipçileriyle beraber gerici kapitalistlerin yönetimi ele geçirmelerine karşı savaştı. Bu on yıllık savaş destanı boyunca farklı tabakalardan oluşan yığınların eğitim mücadelesi vardı. Çiang Çing Pekin opera ve bale sinin gelişmesini gerçekleştirmek için büyük mücadeleler verdi. Devrimci işçi ve köylüler bu opera ve baleyi geliştirmeleri, yüceltmeleri için eğitti.

Çiang Çing ve yoldaşları, Çin'deki kapitalist restorasyonu önlemek için yıl boyunca çalıştı. Ancak Mao'nun ölümünden sadece bir ay sonra Çin'deki sağcılar Maoizm'i terk etmiş. Çiang Çing'i, Çang Çün Çiao'yu ve diğer Maoistleri tutsak etmişlerdir.

Yaşasın Çiang Çing'in
devrimci ruhu

ÇIANG ÇİNG

Çiang Çing'in 1961 yılındaki tecrübelerinden sonra, işçi ve köylülerin eserini korumak ve Mao'nun mirasını gününün şartlarına göre yönetimi elinde bulunduran revizyonist gaspçıları teşhir etmek amacıyla sarık sandalyesini yerlebir etmişti. Bu arada Çiang Çing, dünyadaki gerici darbecilere karşı mücadele eden DEH'e en içten bağlılığını göstermişti. DEH, onun tutsaklığı boyunca ona sahip çıkmış ve sonrası için de onu sahiplenerek onun mücadelesi ve eserlerinin sahiplenmesi gerektiğini belirterek bu devrim kahramanının da imna hatırlanması gerektiğini vurgulamıştı.

Çiang Çing yaşamı boyunca toplumdaki eşitsizlik ve haksızlık karşı durmuştur. Daha önemlisi, yeni toplum ve düzenin kurulması için kendisini mücadeleye adanmıştır. Sınırsız bir toplum yaratılması yolundaki mücadelesinin her

alanında yer almıştır. Feodal toplumu oluşturmaya çalışan yeni Çin Baronları; "Mao Zedung'un suçundan dolayı eşinin de asla affedilmeyeceğini ve dullara verilen maaşın mahrum edileceğini" belirtiyorlardı. Fakat Çiang Çing bu dar görüşlü gericilerden zaten nefret ediyordu ve proleter sınıf bilinçli insanların her zaman varacağını belirterek kendi mücadelesinin de asla bitmeyeceğini söylüyordu.

Çiang Çing Deng Siao Ping'in tahttan indirildiğini göremeden, tutsaklık koşullarında öldü. Ancak Çin proleter yası ve kitleleri erinde sonunda kendi düzenlerini yeniden kuracaklardır. Bu başarılarında Çiang Çing komünizm mücadelesi şüphesiz onların yüreğinde ve beyininde özel bir yere sahip olacaktır.

Bu azgınca saldırılar ve uzlaşmaz çelişkiler olduğu sürece, Çiang Çing'in yiğit devrimci ruhu baharın gelişiminin müjdecisi olacaktır.

KADIN VE POLİTİKA -4

Siyasal kölelik zincirini kırmanın zamanıdır!

Kadın ve politika adlı dizi yazımızın birincisinde politikanın egemen sınıflarca esas olarak sömürücülerin işi olarak kanısalmaya çalışıldığı "siz çalışan biz sizin yerinize de düşünürüz" diyerek ezilen emekçi sınıfı politikadan uzak tutmaya çalıştığını, emekçi sınıfı içerisinde ise politikanın esas olarak erkek işi olarak algılandığı ve kadınların genelde bundan uzak kaldığını, vurgulamış oysa politika en çok ta biz ezilenler için gereklidir demiştik.

İkinci bölümde politika kiminle sahip olmanın yani özgür olmanın, özgürlüğün ne anlama geldiğini anlatmış "özgürlüğü olmayan hiçbir şeyi olmaz" gerçeğini vurgulamıştık.

Üçüncü bölümde ise işçi, emekçi, köylü kadınlarımızın sosyal-politik ve kültürel yaşamdan uzak kalmalarının nedenlerini irdelemeye çalışmış "bu köle yaşamdan kurtulmak için ne yapılmalıdır" sorusuyla noktalamıştık.

Evet köle yaşamdan kurtulmak için öncelikle içinde bulunduğumuz durum sorgulanmalı ve gerçeği kabul etmeliyiz. Koşullara boyun eğme değil, mücadele ederek koşulları değiştirmeyi hedeflemeliyiz. Eğer bu konuda yaşamımıza iradi bir yön vermezsek her zaman bizi sınıp sarmalayan ve ev köleliğine ve sili bir kişiliğe mahkum eden koşulları varolacaktır. Ancak bu durum bilince çıkarıldığı oranda çözüm yolları aranır ve bulunur.

İkinci olarak bilince çıkarılması gereken diğer köleliğin her türlü yol-yöntem, gelenek-görenek, basın-yayın, tv, eğitimle kanısalmaya çalışıldığı bir düzende bu köleliğe karşı çıkarmanın, eskilvi yıkıp yeniyi dayatmanın bir bedel gerektirdiğini kabul etmektir. Hiçbir zorluğa karşılaşılmadan kölelikten kurtulma hayaline kapılmak, ömür boyu köle yaşama mahkum olmak demektir.

Üçüncüsü üretme katılmanın kısmi de olsa ekonomik özgürlüğü kazanmanın şartlarını zorlamak.

Dördüncüsü bu köleliğin salt tek tek bireylerin sorunu olmadığı, toplumsal bir olgu olduğunu görmeli ve toplumsal bir çıkış yolu aranmalıdır. Bunun için de aynı sorunlarla müzdarip olanlarla yaşamın şu ya da bu alanında ortak örgütlü mücadeleye atılmaktır. Başımızı kaldırmıyız etrafımıza baktığımızda göreceğiz ki yaşamın her alanında, şu ya da bu oranda bir örgütlülük vardır iş yerlerinde, semtlerde, okullarda, fabrikalarda, tarlalarda, dağlarda legal ya da illegal örgütlülük bulmak mümkündür. gücümüz, bilincimiz mevcut durumumuza uygun olarak bu örgütlenmelerin herhangi birinde yer alabiliriz almamızdır da. En geri

örgütlülüklerden başlayıp bilincimiz tecrübeimiz arttıkça daha ileri ve önemli örgütlülüklerde yer almalıyız. Örneğin; mahalledeki bir okuma birimiyle başlayıp, halkı zafere gotürecek proleterya partisinin safında yer alabilmenin haklı orunu ve gururunu taşımayı hedefleyebilmeliyiz.

Besincisi; Pratik öğretilerle yitirmemeli okumak, araştırmak, tartışmalıyız. Bildiklerimizi yazıya dökmek becerisi kazanarak başkalarıyla paylaşmalıyız. Yaşamımızın her alanında hem öğretmen hem öğrenci olmalıyız.

Baskı, sömürü, zulüm ve aşağılanmanın günlük yaşamın bir parçası olduğu ülkemiz koşullarında devrimci durum objektif bir olgudur. Biz istesek de istemesek de bu böyledir. Bu nedenle devrimci olmanın yolları her zaman için açıktır. Bunun için de iki tane güce ihtiyacımız vardır. Birincisi; devrimci bir örgütleniş yaşamın her alanında ezilen halka önderlik etmesi onlara siyasi gerçekleri açıklaması ve birlikte zafere hedeflenmesi.

İkincisi kararımızı birey olarak mücadele içinde olmadan yansıtmak. Unutmamalıyız ki son tahlile belirleyici olan kendi irademiz, kendi seçiminiz olacaktır. Spartaküs ruhuyla köleliğe isyan mı edeceğiz, yoksa uşak bir ruhla köleliğe boyun mu eğeceğiz? Yaşam ikisinin ortasında bir seçim tanımıyor.

Hayata kırıcı bir kez daha gelme şansımız yoktur. Bu nedenle, yaşayacaksa insan gibi ve onurlu yaşayalım. Yaşamın güzelliklerinden, mücadelelerden, dostluktan uzak, ot gibi zararlı bir yaşamı kabullenmek bir insanın kendine ve çevresine vereceği en büyük mutsuzluktur.

İşçi, emekçi, köylü, öğrenci, göçmen kadını mücadele irsani güzelleştirir, insana yaşama zevkini verir, sarsılmaz dostluklar kazandırır, onurlu kılar.

Sen geleceği kendi ellerinle yaratabilirsin.

Sen değiştiğin, dönüştürüp yaşamı yeniden üretebilirsin.

Sen ortak sevinçleri çoğaltıp, acıları paylaşarak azaltabilirsin.

Sen iyi bir eş, iyi bir anne, iyi bir yoldaş iyi bir insan olabilirsin. Bunların her biri çokun bir mutluluk kaynağıdır.

Yeterki köle durumuna isyan et! Bencilliği, cahallığı, hantallığı, korkuyu bir kenara at. Göreceksinki ödediğin bedellerin karşısında kazandığın değerler haklar, güzellikler o kadar çok ki sen mücadeleye katılmakla hem kadın olarak hem de insan olarak yaşamın vazgeçilmez bir değeri olacaksın.

Oylayın hadi mücadele safına.

BITTİ

Kitap

Lenin'in Bütün Dünya Kadınlarına vasiyetleri

Clara Zetkin

Kitap Clara'nın o güzelim, coşkulu, mücadele dolu yaşamını, yine Clara'nın Lenin'in işçi emekçi kadınların örgütlenmesi, mücadele ve alınmasıyla ilgili görüşlerinin yorumlamasını ve sosyalizmin tüm insanlığa özel olarak emekçi kadınlara getirdiklerini konu edinmektedir.

Clara'nın yaşamı "savaşın kadınlar" dergisinde yazıldığı için tek tek aktarılması yer sorunu açısından mümkün değil. Ama her emekçi kadının savaşın kadınlarından öğrenmediği çok şey var. Ve yine Clara'nın deyişleriyle "ancak hayvanı, ılgız ruhlu bir kişi çevresindeki kötülüğe, ezilme, özlüm duyulan bu dünyada yaşar ve bunu değiştirmek için ezilenleri ve fakatı terk edenlerin kurtuluşu yolunda mümkün olanı yapmaz". Yani ya savaşın kadını olacağız ya da "hayvanı ılgız ruhlu bir kişi".

Kitapta Lenin'in emekçi kadının kurtuluşu için yaptığı can alıcı önermeleri bulmak mümkündür. Ki bu önermelerin her biri alın harfleri bilincimize kazımalıyız. Örneğin:

Erkeklerde olduğu gibi kadınlarda da sosyalizmin yoluyla özgürlüğe kavuşmaları bizzat kendi davalarıdır. Eğer geniş kadın yığınları erkeklerle elele vort proleterya devrim savasına bilinçli olarak katılmazsa kadınlar tam bir özgürlüğe ve eşliğe kavuşmazlar."

"Her kadın devleti yaratmayı öğrenmesi gerekir."

"Kadınlar katılmadan devrim olmaz, "devrim olmadan kadınlar kurtulamaz."

"Ailesi dışında düşüncesini söylemeye veya herhangi bir önel de bulunmaya cesaret edemeyen kadın kendi gücünün sırtını bilemez. Kadın kendi gücünü yalnız iş ve savaş sırasında gösterir. Kuşkusuz ki bu daha küçük işlerden giderek daha büyük ve sonumlu işlere girişmekle olur" vb.

Yaşamı sosyalizmin ve emekçi kadının kurtuluşuna adanmış olan Clara aynı zamanda kadın sorununa yanlış yaklaşan onlar için özel örgütlenmenin önemi" göremeyen sosyalistlere de karşı çıkmış ve Lenin onun bu tavırını desteklemiştir. Kadın ve erkeğin eşit olduğunu onun için özel örgütlenmeye gerek olmadığı, söyleyenlere Lenin şu yanıt verir: "Nçin hiçbir yerde Sosyal Rusya'da örne erkekler kadar kadın üyemiz yok? Nçin bu kadar az sayıda kadın işçi var? Bu olguvar düşünmeyi gerektirir."

Kitapta yapılan en önemli saptamalardan biri de burjuva demokrasininin yitirmesi ki Engels'in dediği gibi en iyi burjuva demokrasisi bile proleterya için diktatordur. Kadının zor yoluyla alınmasıdır. Zira burjuva demokrasisi hiçbir zaman ne pahasına olursa olsun yönetimi gönüllü olarak vermez."

Kitap Ekim Devriminin, sosyalizmin emekçi halk getirdiklerinin kısa bir dokümanı vermiştir. Çarlığın baskısı, zulmü altında cehalet ve belalele mahkum olan milyonlarca insanın sosyalizme kavuştuktan değerleri ve olanakları okumak sosyalizme duyulan inancı ve özlemi bir kat daha artırmıştır. Biz şu anda yaşadığımız şartlara bakıyoruz birde sosyalizmin getirdiklerine insan nasil insanlık dışı bir yaşam içinde olduğunu, oysa çok güzel ve emekten yana bir yaşamın kurulabileceğini daha derinden hissediyor. Hele de kadınlara açısından muazzam bir şeydir sosyalizm. Zira burjuva feodal düzenden en çok acı çeken engak açılan emekçi kadınlardır.

Sosyalizm de kadınlara erkeklerle birlikte eşit işe imkân vermiştir. Ana ve çocuğu koruma noktasında özel yasalar vardır. Doğumdan 2 ay önce 2 ay sonra, paralı izin var. Kres sorunu çözümlenmiş köylerde dahi yaygın bir kres adı var. Köylü kadında artık ev kölesine olmaktan, çıkması bizzat üretimin içinde yer almaktadır. Artık onlar kalakların haksız hükümsüz köleleri durumunda değiller. Bunlar çalışarak okuyarak yükselen özgür ve eşitli itaşi emekçilerdir.

Sosyalizm özellikle emekçi kadınların okumasında ve devlet yönetimini katılmasında muazzam olanaklar tanıdı. İşçi Üniversiteleri hızla büyüttü. 1928'den 1932'ye kadar olan kısa dönemde bu üniversitelere devam eden kadınların sayısı %18 dan % 30'a yükseldi. Teknik okullarda %37,5 olan kadının sayısı %40'a çıkmıştır. 1932 yılında 10 fakültesinde kadınlar tüm öğrencilerin %68,3 ünü oluşturuyordu. 1923'de kadın delegeleri sayısı 95.000 iken 1932'de 2.200.000'i bulmuştur.

Ortak kullanıma sunulan çamaşıhaneler, yemekhanalar ve çocuk bakımının sosyal çözümü milyonlarca emekçi kadını ev dışına çıkarmış ve utozime katmıştır. Kapitalizmin özel mülkiyetli, cinsiyetçi ve insanlık dışı uygulamaları ve yasaları yerine sosyalizmin insanı insan halinde yaşayan yasa ve uygulamaları getirmiştir. Tüm bunları yaşamak içinde Clara'nın dediği gibi "emekçi kadın ortular emperyalizmin aleyhine ve sosyalizm için savaşacaklarına and içmeli ve güçlü bir hareket hâline imkânlar. Bu durum emekçi, proleter kadın kitlelerine sunu haykırıyor "yanın harekete geçin savaşın!" "Bugünkü durum sizleri cessarete kılmamış, dünün bilinmeyen milyonlarca köle kadınları bugünün savaşçıları meydanlara çıkın ve denize yürüyün!"

Sosyalizmin yarattığı büyük uyanış nedeniyle Moskova'ya doğu ülkelerinden büyük bir grup kadın delegesi geldiği zaman Lenin heyecanla şöyle haykırmıştır: "Mademki kölelerin köleleri, ezilenlerin en ezileni bile Sosyalizm yolunda giderek kendi kurtuluşları için savaşmaya kalkıyor şimdi artık dünya proleterya devriminin ulucusundan kim kuşku duyabilir."

Kitap önsözündeki revizyonist anlayışın, Maoizme olan tepkisini sıkıştırdığı sözlerin dışında ilgilie okunacak ve yararlanacak bir kaynaktır.

Erdoğan Eliuygun Sağmalcılar Cezaevi'nde öldürüldü

Sağmalcılar Cezaevi'nde 8 kurşun ve şiş yarası alarak ölen Erdoğan Eliuygun

Haber Merkezi- 18 Temmuz'da Sağmalcılar Özel Tıp Cezaevi'nde gardiyanları etkisiz hale getirip revir üzerinden C-16 koğuşuna giren DK çevresinden bir grup tutsak, ellerindeki tabanca, şiş, demir çubuklarla "Darbeciler" olarak imledikleri insanlara saldırdılar. Saldırıda Erdoğan Eliuygun 8 yerinden aldığı kurşun ve şiş yaraları sonucu ölümler, beş arkadaşı da yaralandı. 21 Temmuz günü Karacaahmet Mezarlığı'ndaki Devrimci Sol Şehitliğine yoldaşları, devrimci çevreler ve ailesinin katıldığı bir törenden sonra gömülen Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesi devrimci çevrelerde yoğun protestolarla karşılandı.

Darbeciler olarak adlandırılan grup 18 Temmuz'da yayınladığı

Devrimci Sol haber bülteninde "Erdoğan Eliuygun'un bizzat Dursun Karataş'ın emriyle katledildiğini iddia ederek: "Onları anlayışlıyla, çetelerle tecrit edip tarihten silmek, bir daha bu suçları işleyemez, bu talimatları veremez hale getirmek nasıl örgütlü iradi bir görevse, bir kaos ortamına neden olacak duygusal, tepkisel davranışlardan kaçınmak da davamızın dayattığı zorunlu bir görevdir" deriliyor. Bülteinde diğer devrimci gruplara da sesleniliyor: "Devrimi, örgütlü müz savunmak ve bunun gereklisini yerine getirmek" bir suç" ise bu suçtan yargılanmaya hazırız"

KATLİAM KUTLAMASI

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TKP/ML, MLSPB, TKP/ML Hareketi, TİKB, TKİH, EKİM, TKP-L, TDP, DEVRİMCI YOL, TDKP, THKPC-HDÜ, PKK, DİRENİŞ HAREKETİ, HKG davalarından devrimci tutsaklar Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesinden bir gün sonra bir basın açıklaması yaparak katliama dönüştürülen saldırıyı kınadılar. Açıklamada "Devrimci Sol/DK kanadının tutum ve pratiğinin ve bunun yaşanan son adımı olan bu saldırının devrimci sorumlulukla en ufak bir bağ bile yoktur. Aksine binlerce şehidimiz pahasına yaratılan devrimci hareketin prestijini, değerlerini pervasızca tahrip edilmesi vardır. Devrimci tutsakların kanı-canı pahasına elde ettiği kazanımların devrimci olmayan amaçlar için boyratça kullanılması ve bir çırpıda yok edilmesine zemin hazırlanması vardır." deniliyor.

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklar Devrimci Sol/DK

kanadını provakatif tutum ve davranışlarını terk etmeye çağırıyor ve cezaevinde gelişebilecek tüm olayların siyasal sorumluluğunun Dursun Karataş önderliğindeki Devrimci Sol olacağını kamuoyuna duyuruyorlar.

Devrimci Sol/DK grubundan kadın tutsaklar Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesini kendi aralarında kutladılar! Bu tavırları diğer devrimci grupların yoğun tepkisiyle karşılaştı.

Erdoğan Eliuygun'un öldürüldüğü günün akşamı Sağmalcılar Cezaevi'ndeki kadın siyasi tutsaklar

(TKP/ML, TİKB, TKP/ML Hareketi, TDKP, TKİH, HKG, DKP, TKP-L) Eliuygun için bir anma toplantısı yaptılar. Devrimci Sol davasından tutuklu DK taraftarı kadınlar anmaya müdahale ederek: "Siz karşı devrimcilerin yanında yer alıyorsunuz, tarih önünde nasıl hesap vereceksiniz?" gibi sözlerle anmayı provoke etmeye çalıştılar. Devrimci tutsaklar anma toplantısını bu tür engellemelere rağmen yapınca da bu kez DK taraftarları "Kahrolsun kontrgerilla çocukları", "darbeci çetelerden hesap soracağız" gibi sloganlar attılar!..

Yaralılarından Birol Abatay hastanede

Rıza Güneşer'in öldürülmesini "Darbeciler" üstlendi

Haber Merkezi- Halkın Gücü gazetesi sahibi Rıza Güneşer 14 Temmuz'da İktelli'de kurşun yağmuruna tutularak öldürülmüştü. 15 Temmuz'da "Darbeciler" olarak adlandırılan grubun yayınladığı Devrimci Sol haber bülteninde Rıza Güneşer'in öldürülmesi üstlenildi. Bülteine göre Rıza Güneşer DK grubunun kurduğu "Darbecilere Karşı Mücadele Ekipleri"nin sorumlusu olduğu

için sürecin bağından beri yapılan hemen hemen bütün fiili saldırıların içindedir, yöneticisidir. Güneşer'in son eylemi 21 Haziran günü Devrimci Çözüm dergisine yönelik olarak gerçekleştirilen ve beş kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan katliam girişimidir. Yine bülteinde ileri sürülen iddiaya göre Güneşer dergi baskınına planlayıp, örgütle-yip, yönetmiştir; insanları yere yatıp "tara" emrini veren de bizzat

odur. Haber bülteninde Güneşer'in öldürülme biçimi ise şöyle anlatılıyor: "Rıza Güneşer bu suçlarıyla Devrimci Sol adaletine hesap vermek zorundaydı. Ancak o bundan kurtulmak için silahını çekip yeni cinayetler işlemeye kalkmış ve bu tavırla başka yol bırakmamıştır." Bülteinde başka "cezalandırılmadan" da söz ediliyor: "Kenan Güngör, Polat Ünlü ve Kasap kod adıyla tanınan kişiler yoldaşlarımızca gözaltına alınıp, sorgulanmış işledikleri suçları bölge halkının önünde itiraf etmeleri üzerine, yine bölge halkının da onayıyla bir daha bu tip saldırılara katılmamaları ve işledikleri suçların cezası olması anlamında dizlerinden yorulanıp, bırakılmışlardır."

Darbeciler olarak adlandırılan grup başvurdukları şiddetli yönetime gerekçe olarak: "Hiçbir suç teorik, diplomatik kıstaslarla ört-bas edilemez" düşüncesini getiriyorlar.

GÜNEŞER'İN ÖLDÜRÜLMESİNE TEPKİLER

Devrimci Sol/DK grubu Güneşer'in öldürülmesini 15 Temmuz'da yayınladığı bir haber bülteniyle protesto etti. DK grubu, diğer kanadı "örgütten çözüldüğü" para ve silahlarla "cinayetler işleyip pusular kurmakla suçladı. Bülteine göre "darbeciler" İstanbul Kutaksız'da bir Dev-Genç'liyi ağır yaraladı; Topkapı'da polislin gözü önünde bir yoldaşlarını bir arabaya atıp kaçtı ve Cemret Mahallesi'nde kurşunlayıp bıraktı; İktelli'de kaçırılan iki yoldaşları ise saldırganların elinden kaçmayı ba-

şardı. DK grubunun bülteninde "Darbeciler olarak adlandırılan grubun çete olarak bahsediliyor ve "Darbeci ihanet çetesi kontrgerillaıyla işbirliği yaparak Devrimci Sol'a saldırıp kendi can güvenliğini sağladığını düşünüyor" deniyor. Bülteinde bu çevreye hakettikleri cezayı vermek için halka ve dostlara sesleniliyor. Bu çevrenin: "... bir avuç it-kopuk takımından oluştuğu, sapıklar, kariyeristler, serseriler, haşarath beyanlar"den bir araya geldiği iddia ediliyor.

Güneşer'in öldürülmesini Emegün Bayrağı ve İşçinin Yolu dergileri 16 Temmuz'da "Devrimci kişiliğiyle çevresinde saygı uyandıran arkadaşlarımızın ölümü katıksızda acımız sonsuzdur. Rıza Güneşer'i vuranları ve bunu "devrimcilik" adına yaptıkları kınıyor, hesabını vermeye çağırıyoruz... Son olaylar göstermektedir ki, iki grubun anlayışı da saldırganlık konusunda farklı değildir" gibi görüşler içeren bir basın açıklaması yapıldı.

Aynı gün, "Alternatif, Barikat, Devrim, Emek, Kurtuluş" dergileri daha önce Dergiler Platformu'nun DK grubu için aldığı tecrit etme ve taviz alma tutumunu iki taraf için de uygulayacaklarını açıkladılar.

17 Temmuz'da ise Emegün Bayrağı, Alternatif, Odak, Serkerin, Emek, Komün, Newroz Ateşi, P.Y Teori-Pratik, Devrimci Mücadele, Barikat dergileri, tarafları acilen ateşkesine çağırıldılar ve eğer buna yanaşmazlarsa iki grubu da "buldukları platformlara kabul etmeme, protokol alış-verişinde bulunmama" tavrını uygulayacaklarını duyurdular.

Dursun Karataş'çılar Avrupa'da mitinglere saldırıyor

Avrupa/Özgür Gelecek- 10 Temmuz'da Almanya'nın Köln şehrinde Sivas katliamını protesto için toplanan binlerce Türkiye'li devrimcinin gözleri önünde Devrimci Sol/DK grubu taraftarları "Darbeciler" olarak adlandırılan grubun taraftarlarına taşlı sopalı bir saldırıda bulundular.

Olaylar göyle gelişti. Yürüyüşün toplanma alanına girildiğinde Devrimci Sol/DK kanadının ellerinde sopalarla kümeleştiği görüldü. Bunun üzerine devrimci yapılar kortejin arka sıralarında bulunan "Darbeciler" olarak adlandırılan kanada "Saldırı olabileceğini haber verdiler. DK'çılar daha sonra ellerinde sopalarla "Darbeciler" kanadı ve TDKP'ilerin önüne dikildi. TDKP'den birisi "barası sizin kortejiniz değil" demesi üzerine bir yumruk yedi. DK'çılar ellerindeki taşları kalenin üzerine rasgele atmaya başladılar. Bu saldırıyı faşistlerin yaptığını sanan genel kitle panik halinde kaçışmaya başladı. Atılan taşlardan 20 kişi yaralandı. Bir kişi ise ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

DK'çılar Avrupa'da diğer grupları da hedef almaya bir süreler zaten başlamışlardı. Kitle gösterilerinde "sizleri de ezacağız", "kahrolsun fırsatçılar" gibi sloganlar atıyorlardı. "Devrimci Örgütlerarası Şiddet Reddedelim" panelinin yapacağı salonun sahibini tehdit ederek paneli iptal ettirmeye dek işi vardiğimizlardı.

Devrimci gruplara bildiri yoluyla tehdit

Haber Merkezi- 28 Haziran tarihli Dursun Karataş çevresinin "Avrupa Temsilciliği" imzalı bir bildiriye başta gazetemiz Özgür Gelecek olmak üzere "Darbeciler" olarak adlandırılan grubu kolladığı varsayılan devrimci gruplar tehditle karışık eleştirildi.

Bildiriye "Darbeciler"i kolladığı varsayılan gruplar ve dergiler eskiden beri Devrimci Sol önderliğini mesnehi tabıta haline getirip vuranmayan "Fırsatçı" ve "Solculuk taciri" çevreler olarak nitelendiriliyor ve: "Şimdi ihanetle sol içi çatışmanın ayrımları varamayan malum çevrelerin bu konuda abaki sınavdadır." deniliyor.

Bildiriye "Malum çevreler" olarak ima edilen devrimci grupların siyasi olmayan oluyu malum amaçları için, "Dostluk" adına kullandıkları ileri sürülüyor. DK çevresi, uzun zamandır anladıkları Mustafa Albayrak'ın ölümünü unuttuklarını söyleyerek ve Albayrak'ın öldürülmesi olayını çarpıtarak Proleterya Partisini örtülü olarak suçluyorlar. Gazetemiz Özgür Gelecek'e yönelik nitelendirmeler ise şöyle: "Bilemediğimiz yer ve mekânlarda ya da ıssız dergi binolarında darbeciliğin bölenmediği Devrimci Sol'u bölmek için yerini mi ettiniz? Birer hizipler koalisyonu olan yapılarımızda nasıl oldu da benzer fikir olduğumuz, benzer kararlar çıkartıp yayınlamaya başladınız?"

Devrimci grupların "Darbecileri" kullandığını ardında gizlenen mantığın "hep birbirini kullanma mantığı" olduğunu iddia edildiği bildiride, Barikat dergisi çevresi için de: "... On yıldır beri dışmana tek kurşun atmamış anlayışları kendine barikat yapıyor" deniyor.

Halkın Gücü Gazetesi sahibi Rıza Güneşer'in vücudundan 24 kurşun çıktı.

Geçtiğimiz haftalarda Irak'ın başkenti Bağdat'a çift yönden atılan Amerikan füzeleminin, sadece Irak'a değil hemen bütün bölge ülkelerine, bu arada özellikle İran'a bir gözdağı niteliğinde olduğunu başka bir yayın organında yazmıştık. Nitekim bu görüşümüz, yedi gelişmiş ülkenin Japonya'nın başkenti Tokyo'da yaptıkları "G-7 Zirvesi"nden sonra 6 Temmuz 1993 günü yayınlanan ortak bildiriyle doğrulandı. Biz, esas olarak şimdilik Ortadoğu'ya yönelik Amerikan siyasetinin ekseninin, "Çifte Kuşatma Planı" çerçevesinde İran ile Irak'a uluslararası ambargo uygulanması ve elverişli bir askeri tehdit noktasında yoğunlaşacağını açıklamıştık.

Tokyo zirvesinin sonuçlarına bakalım: Yedi gelişmiş sanayi ülkesi, ortak bildirimlerinde İran'a yönelik sert bir dil kullandılar. Bu ülkeyi "Terörizmi beslemek, tahrip gücü yüksek silahları satın alıp geliştirmek ve insan haklarını yoğun biçimde ihlal etmek" ile suçladılar. Ortak bildiri de kullanılan olup, şimdiki kadar diplomatik dili aşan ifadeler taşıyor. Ayrıca, başta Kürt halkı olmak üzere İran'ın uygulamasına karşı yöneltilen en kaba suçlamaları kapsıyor. Bu kendini beğenmiş ve kaba suçlamalar, Tokyo'da toplanan sanayi ülkelerinden ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher'ın "diplomatik zaferi" sayılıyor. Çünkü İran ile çok iyi ekonomik ilişkileri olan Almanya (hatta Amerika, Kafkas ve Ortadoğu bölgelerinde Amerikan emperyalizmiyle rekabetinde Brunei, Suriye ve özellikle İran'a ömürleri) ve Japonya, Tahran yönetimine karşı böylesine kaba, açık ve ukalaca sert bir dil kullanılmamasını istemiyorlardı.

Tokyo zirvesinden sonra yayınlanan bildiriye göre, İran şunları yapmakla suçlanıyor: "Terörizm faaliyetleri desteklemek ve bizzat terörizm eylemlerine katılmak yaklaşık 17 kişiye karşı suikast düzenlemek. Çok büyük askeri projeler uygulamaya koyarak, bölgedeki barış ve istikrarı, bu arada dünya çapındaki ekonomik çıkarları bozmak. Bölgedeki barış görüşmelerine karşı çıkan şiddet yanlısı hareketleri destekleyerek, barış sürecini bozmak. Sistemli biçimde insan haklarını ihlal etmek: idam, sürgün ve seçim yapmamak yoluyla her türlü baskı yöntemine başvurmak." Hemen belirtelim ki İran İslam yönetimi, kesinlikle masum değildir. Özellikle de yurtiçindeki insan haklarını sürekli olarak ihlal etmekte, başta Kürt halkı olmak üzere Fars kökenli olmayan azınlıklara kan kusturmaktadır. Ama mesele, hele hele Tokyo'daki emperyalistlerin derdi bu değildir. Onlar bizim yemek dağıtma, bağışçı dövmek sevdimizdir.

Tokyo'da İran için sopayla barış (Fax Americana) planını masalayan emperyalistler, Tahran yönetiminin bu uyarılara ve kararlara uymaması halinde ne yapacakları konusunda kesin bir şey söylemediler.

Faik Bulut

Tokyo zirvesi ve Bağdat füzesi

Açıkça konuşulmayan da bu zaten. Yani İran'a verilecek gözdağı nasıl olacak? Havuç mu, sopa mı? Yoksa ikisi birden mi?

Fransız diplomatik kaynaklarına bakılırsa, başlangıçta İran'la itna etmek için Almanya ve Japonya gibi ülkeler kullanılacak. Çünkü İran dövizde muhtaç ve dış borçları bir hayli ağır. Almanya ve Japonya, ekonomik güçlerini koz olarak kullanarak Tahran hükümetini, "uşu ocağı olmaya, yaptıklarından pişmanlık duymaya, en azından şimdiki kadar yaptıklarından sessiz sedasız vazgeçmeye" itna etmeye çalışacaklar.

İran basını bu kararları sert biçimde eleştirmekle kalmadı. Aynı zamanda emperyalist dünyanın bu ikibirli haline karşı en sert öylemlerin alınmasını istedi. İran'da yayınlanan "Kayhan" gazetesi ise Tahran hükümeti ile Kuba hükümeti arasında, batte Haçim Rafsanjani ile Fidel Castro arasında dolaysız görüşmelerin hemen başlatılmasını; bu arada Küba hükümetine 1 milyon varil petrol vererek ülkenin sanayi kollektifinin çabasına yardımcı olunmasını istedi. Bu arada "Şeytan Ayetleri" sahibi Salman Rüşdi'ye karşı İran siyasetinin daha da sertleşmesini gündemde. Dünya çapında şiddet eylemleriyle tanınan örgütlere verdiği destekle bilinen "15 Hurdad" örgütü de sadece Salman Rüşdi değil onu destekleyen herkes için ilim fetvası verileceğini açıkladı. Rafsanjani'nin ilimli yardımcılarının Muhammed Cevad Lariçani, Batı'ya yönelik sert eleştirilere bağlı bağlı, Dışişleri Bakanlığı'na aday gözüktüyor.

Bunun üzerine ABD Başkanı Bill Clinton, bundan

boyle İran'ın yönetiminde "ilimli bir kanat" kalmadığı kanısında. ABD Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu Masası Sorumlusu Martin Indyk, gerek Irak gerekse İran ile geçmişte yaşanan ilimli ilişkilerin olumlu sonuç vermediği kanısını taşıyor. Yani sertleşmeden yana tutum alıyor.

Öte yandan Clinton, Irak'a karşı askeri bir hareket (vuruş) için gerekli görüşbirliğini sağlamak için birçok ülke başkentiyle (Arap ülkelerinden bazıları da dahil) temas halinde. Böyle bir ittifak gerçekleşse, Saddam Hüseyin'e karşı yeni bir askeri operasyon başlatılması planlanıyor.

Bütün bunlar neyi gösteriyor? Kuşkusuz her şeyden önce bölgedeki potansiyel savaş veya çatışma dinamiklerinin yeniden alevleneceğini.

İkinci olarak aralarında Kürt meselesi de (belki de en ağırıklısı bu) olmak üzere, hemen bütün dinî ve millî sorunların yeniden gündeme geleceğini.

Devrimci sosyalist ya da devrimci ulusalcı güçlerin, bu arada kökten dinî İslami kesimlerin de bir hayli hareketli günler yaşayacağını.

Bağdat'a atılan Amerikan füzeleminin gelince, bu emperyalist siyasetinin öteden beri sayılı ülkelere boyun eğdirmeye ve kendisinden olan üstün "Beyaz Adam'a" fiske dokundurtmama siyasetinin günümüzdeki uzantısıdır. Geçmişten birkaç örnek:

1900'ü yıllarda Çin'deki Boxer (Boxer) ayaklanması başladığında, yabancı sömürgecilere karşı olan Boxer Derneği yasadışı, başkent Pekin'deki bütün Avrupalı diplomatları kuşattılar. Sömürgeciler, askeri bir operasyonla olaya müdahale ederek çok kanlı döktüler.

1827 yılında Cezayir'in "Dayı" olarak bilinen yerel yöneticisi, Fransız Konsolosluğuna giderek Fransız hükümetinin Cezayir'e olan borçlarının ödemesini isteyince, Konsolos, "Dayı"ya karşı kasıtlı bir hareketlerde bulundu. Buna dayanmayan Dayı, Fransız diplomatın yüzüne, elindeki yelpazesiyle vurdu. Vay sen misin vuran? Mağrur Fransa Cezayir'i denizden kuşattı; derken 1830 yılında da ülkeyi işgal etti.

1882 yılında İngiliz Konsolosluk'unun himayesinde çıkan bir Mısır ile bir Mısır arasında kavga çıkınca, bunu gerekece gösteren İngiltere, Mısır'a ve receği krımı bağışlanıktan da vazgeçti.

Görüldüğü gibi hakaya, eski sömürgeciliğin yeni türünün devamıdır.

Çikita cumhuriyeti

"Cumhuriyet sorunu" G. Whitlam önderliğindeki ALP Hükümetinin, Genel Vali Kerr tarafından, Kraliçe 2. Elizabeth'in onayıyla 1975 yılında düşürülmesinden bu yana, kısa aralıklarla "iemcit pilya" misali" ortaya sunularak; gündemde sıcak tutulmağa çalışılmaktadır.

Neden Cumhuriyet? Ne tür bir Cumhuriyet? Ne zaman?

Avustralya Burjuvazisi Uluslararası pazar dalışında yeterince payı alamadığı gibi; başta Japonya olmak üzere; Güney Kore, Tayvan, Honkong, Singapur ve Çin karşısında; bölgesel pazarda rekabet gücünü yitirmekte; uluslararası tekeliler, daha acuz işgücü peşinde birbiri ardına Avustralya'yı terk etmektedir. 17 Milyon nüfuslu bir ülkede, işsizlik yüzde onikilerin üzerine ulaşmaktadır. dış borç yüzölçümü milyar doları aşmakta;

Avustralya doları Japon Yeni, Alman Markı ve ABD doları karşısında berrün değer yitirmektedir. Bugün varolan enflasyon, halkın satınalma gücünün sıfır noktasına dayandığını bir göstergesidir. ALP'nin 1980'lerdeki "1990'da hiçbir Avustralyalı çocuk aç ve sıcak kalmayacak..." gibi vaatleri, havada boş bir seda olarak sallanırken; ekonomik darboğazı aşmak için işçilerin kemerlerinden bürer delik daha açmaları tavsiye edilmektedir.

1993'te, Sendika Patronları önderliğinde gelişen ekonomik içerikli talepler; 2 paylaşımlı Savaş dönemi seyyesine dönüştürülmüş, GREV sözleşti, işçi sözleşiminden silinmiştir. Dünya ekonomik bulanının yegâne suçlusu, işçi sınıfı ve ezilen emekçi halklar olarak saptanıp; BÖL-PARÇALA-EZ-YÖNET taktikleri milliyetçilik ve din maskesi altına gizlenerek; "YENİ DÜNYA DÜZENİ"nin gündemi oluşturulmaktadır. Balkanlardan Kafkaslara, Orta doğudan Kamboçya ya, Somaliye dek Birleşmiş Milletler bayrağı altında, Demokrasi ve İnsan Hakları adına; kutsal sermaye'ye yeni yeni kurbanlar buyruklmaktadır. Güney Avustralya sanayii, kutsal savaş hizmetine, sende 5 milyar dolar değerinde nükleer denizaltılar üretirecek girerken; Cumhuriyetçiler tüm-bur cemaat TV ve Basın-yayın'da arz-ı endam eylemeğe başlamışlar... Bremen Müzakacı-

ları gibi, en önde Başbakan Paul Keating olmak üzere sermayenin yemimli bezirgan takımı, sarı sendikacılarla kol kola Cumhuriyet korosuna dahil oldular. Bu ara, geçen yıl Anayasa Mahkemesince MABO diye adlandırılan Aborijinallarla ilgili "kutsal yasa"raftan indirilip, Cumhuriyet yaygarası arasında beyaz adam 205 yıllık işgaline hukuksal bir Cumhuriyet tabağı içerisinde masaya sürüldü. Kılıf geçirilerek; Aborijinal halkına karşı uyguladığı soykırımının üzerine sünger çekmeyi planlıyor.

Ben, Aborijinal'ları bazı yönlere ile Anadolulu'mun Alevi halkına çok bezenzetirim. Heggürüde, saf-likta, ezilmişlikte, evreni yorumlamada ortak yanları vardır bu iki halkın. Ayrıca, devletin kendine yakın baldağı bir kanadını, sabırla, inatla, yıllar yılı savurmakla da benzerlikleri vardır Sanırım. Anadolu Alevileri, Kemalist SHP-CHP çevresinde nasıl bir oy deposu olarak kullanılmışlarsa; Aborijinallar da ALP çevresinde kumlenmişlerdir; yıllar yılı.

ALP'nin Mart 1993 yengisi sonrası Sydney'in Redfern yöresindeki birahanebin birinde seçim sonuçlarını, içerek kutlayan Aborijinal arkadaşına sordum... Neden bu kadar sevinçlisin? "ALP, seçim konuşmalarında Cumhuriyet için söz verdi... de isten ondan ötürü keyfim yerinde. Hadi şerefe." dediğini hatırlıyorum. Tam on yıl önce... Dünya ekonomik-petrol krizine girdiğinde, ALP büyük iddialarla, iktidara talip olmuştu. Cumhuriyet; belki bir Avustralyalı için kimlik nedeni olabilir; fakat seksen bin yıllık bir kültüre sahip Aborijinal için; yeni bir kimlik kartına gerek var

mi? Zaten 1944 de, 2. Paylaşım'da çokça testlerden geçtikten sonra resimli üç şahitli imzalı kimlik kartları verilmiş mi Aborijinal insanına?... Aborijinal insan nasıl bir Cumhuriyet düşüyordu? Beyaz işgalci, kapalı kapılar ardında; Aborijinalların kaderlerini tayin edebiliyorlar, MABO kararları yastığı altında Cumhuriyet'i düşlemelerine izin veriyorlardı. Ya bizim? Demokratlarımız, sokularımız, sosyalistlerimiz, komünistlerimiz'in, sabah akşam ağzlarından tesbih gibi düşürmedikleri; Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkını her koşulda şartsız savunma ilkesi, Aborijinallar için ne anlama geliyordu? Gazete-dergi sütunlarında; toplantılarda resmî ideoloji sunuları içinde, "mahcup" bir ada ile Aborijinal'ların toprak hakkını savunmanın "Ayдын-Entel'lik'ten yana puan toplamada öteye gitmediğini açıklamaya gerek var mı?

Kürdistan Ulusal Mücadelesine de aynı gözlemlerle bakan bir göz, gerçekleri görebilir mi? O kafa ne kadar özgür olabilir? Köle sahiplerinin "Cumhuriyetini" düşlemekten yana olan bir ruh, ancak cehennemsiz bir "cennet" yaratabilir kendine.

Ne zaman? 1901'de Güney Batıyanan İmparatorluğu Federal bir Koloni'ye haline gelen Avustralya, 2001'de de bir Cumhuriyet olacak...

Ne tür bir Cumhuriyet...?

Tahii ki Muz Cumhuriyeti... "U.S.-Çikita" damgalısından olsun, şu bizim, "İkinci Cumhuriyetçilerimiz" kulakları çınlasın. Ve de: avuçların yalasımlar bol bol.

Sivas katliamına tepkiler dinmiyor

2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta Pir Sultan Abdal senikleri sırasında günler önceden planlanan ve 36 insanın yaşamına son veren Sivas katliamı, Hollanda'nın iki ayrı kentinde protesto edildi.

HTİF, DIDİF, İTİB, DSDF, İTKB, ALTERNATİF, HİTTİG-DER, ABKD, HTDB ve Türkiye'de Tiyatro Vakfı adlı 12 kuruluşun oluşturduğu Demokratik Platform'un Amsterdam'da düzenlediği mitingde "Yasamın Halkların Kardosluğu", "Katil İktidar", "Sivasta yobazlar, Almanya'da Dazlaklar" vb. sloganlar atıldı.

Demokratik Platform yayınladığı bildiriye ise; "Halklarımız bir kez daha Alevi, Sanni diye bölüp, birbirlerine kuldünjma provası yapıyor. Bu tür oyuna alet olmamalı ve fırsat vermemeliyiz" denildi. Miting sonrası bir grup Türkiye'de sanatçı ve yazar katliamı protesto amacıyla Amsterdam'ın Dam meydanında 3 günlük açık grevi başlattılar. Alevi derneklerince Rotterdam'da düzenlenen yürüyüş ise, yaklaşık 6.000 kişi katıldı.

Yürüyüş TKP-ML hareketi, Devrimci Sol ve LP'de katıldı. Yürüyüş TC'nin Rotterdam'daki konsolosluğuna çelenk bırakılması ve konuşulmaya son buldu.

Öte yandan Türkiye ve T. Kürdistan'ında gerçekleştirilen katliamlar nedeniyle, 800'lik sıkı protestolara sahne olan TC'nin Hollanda Rotterdam'daki konsolosluğu, çevre sakinlerince istenilmez oldu.

Artan yoğun protestolar ve herhangi bir saldırıya karşı polislin geniş güvenlik önlemleri alması, bu istikametten geçen tramvay yolunun değiştirilmesi ve konsolosluk çevresinde oturanların polisçe sık sık aranması üzerine, sakinler, konsolosluğunun yerinin değiştirilmesi için imza kampanyası başlattılar.

“İktidarı bizden geri alabilirler fakat asla rahat yüzü göremeyeceklerdir”

Büyük profesör Kültür Devrimiyle beraber Deng Si-ao Ping şahsında revizyonistlere karşı dünya tarihinde görülmemiş bir zafer kazanan komünist işçi-köylü ve öğrenci yığınları, Başkan Mao'dan şu sözleri duyduklarında belki de şaşırmaslardı: Başkan, “Deng gibilerin komünizme, yani sınıfsız-sınırsız-sömürsüz topluma kadar varacağını; on, yüz hatta daha fazla Büyük Proleter Kültür Devrimlerine ihtiyaç duyulacağını” söylüyordu. Ve ekliyordu: “Belki de onlar bizden iktidarı geri alacaklardır. Fakat Deng gibileri asla rahat yüzü görmeyeceklerdir!”

BPKD'ye birlikte bir kez daha basını ortaya koyan Mao, iki çizgi mücadelesinin hattını böyle vurguluyordu. Evet, Maoizm devrim içinde devrim yapmayı emrederek Marksizm-Leninizme bir nitel katkı daha getiriyordu. Mao ölmeden önce burjuva ideolojik yaklaşımlar ve psikolojik harp teknikleriyle (örneğin Mao antik ayıya kalkamayacak, ülkeyi yönetemeyecek kadar hasta gibi), ÇKP içerisindeki komünistler, revizyonistler tarafından alışıya edilmeye çalışıldılar. Çin komünistleri, devrim öncesinden daha kızgın bir savaşın, siyasi-ekonomik-örgütsel bir savaşın ortasında idiler. Bu savaşta ilk raundu kazanmışlardı. Savaş devam ediyordu ve savaşta kaybetmek ikilemine düşen Mao, halk kitlelerini ve önderlerini uyarma gereğini duyarak kaybetme olasılığını açığa ifade ediyordu.

O'nun bu üngürüsü, ölümünden sonra gerçekleşecek, özellikle eşi Çing Çing'le beraber dört komünist önder Deng çetesi tarafından “Dörtli Çete” yakıştımasıyla “yarılanarak” iktidardan uzaklaştırılacaklardı. SSCB'de Kruşçev, Çin'de Deng ve Annvutluk'ta Enver Hoca takipçileri çeşitli kılıklara bürünerek Maoizmi hedef gösterdiler ve ona saldırdılar. Kruşçev, daha usta sağken “Lenin'in ülkesine, partisine

karşı çıktı” palavralarıyla saldırmıştı. Hoca, o öldükten sonra bir gün önce söylediklerini anlatacak kadar şaşkınca çıkışlar yaptı. Deng bu kadar açık cephe alamaz, alamadı da... O, kızıl bayrağa karşı sahte kızıl bayrak sallayarak iktidarı gaspedebildi. Ne var ki Maoizm, Marksizm-Leninizmin tek kelimeyle ifade edilebilen bu en yetkin aşaması, kendisini çiğnemenleri ezcek kadar güçlüdür. İşte gerçekler: Eski Rus İmparatorluğu'nun iğrenç durumu ortadadır.

“Sosyalizm'in son kalesi Annvutluk'un, sosyalizm kalesi olma özelliğini Maoizm'in inkarıyla beraber yitirdiğini görmek isteyen gözler rahatlıkla görebilir. Ve en sinsi, en ince oportünist sahte kızıl bayraklı Deng rejimi şimdiden büyük sarsıntılara girmiştir.”

“BİR KIVILCIM BÜTÜN BOZKIRI TUTUŞTURABİLİR”

Çin'in kırsal kesiminde yaşam seviyesinin düşüklüğü, iktidar yetkililerinin yetkililerini yaygın bir şekilde körye kullanması, hızla artan vergi oranları 900 milyonluk efsanevi Çin köylüsünün “uyalsızlığının suskunluğundan” haklılığı olacak mıdır? diye soruyor. Çin'de araştırma yapan Fransız gazeteci Romain Franklin.

Resmî Çin makamlarının uyguladığı sansür ve baskı politikalarına tüğnen birkaç aydan beri köylülerin gelen hoşnutsuzluk dalgalarının basını gündemine girmesine engel olamamıştır. Resmî Çin kaynaklarına göre, geçen yılın sonundan bu yana 170'den fazla köylü ayaklanmaları ve köylü protestoları gösterileri bütün Çin geneline yayılmıştır.

Ocak ayında Çin'in Anhui eyaletinde binlerce köylü büyük yürüyüşler düzenlediler. Mayıs ayında ise bu kez Anhui'nin başkenti Hefei'ye traktörleriyle giren köylüler, aynı taleplerle burunlarından soluyorlardı. Guangdong eyaleti de ağır vergilere karşı binlerce köylünün gösterisine sahne oluyordu. Mart ayında Şensi eyaletinde yüzlerce köylü ağır vergilerin kaldırılması ve “komünist” yöneticilerin işten atılması için yürüyüş yaptılar. Ve işin anlamlı yanı, en büyük gösterilerden biri, eli kanlı Deng revizyonistinin doğduğu Seçuan eyaletinin başkentinde gerçekleşti. Başkent Renshou'da 3 Haziran'da başlayan ve üç gün süren gösteriye on bin köylü katıldı. Gösteri sırasında devlet daireleri işgal edildi, kamu araçları yakıldı, polisler taşla tutuldu ve köylüler silahla dağıtıldılar.

Çin halkının canla kula bedelini ödediği toprak devrimi, Deng tarafından daha 1970'lerde baltalanmaya başlandı. Deng Seçuan'da toprağı özelleştirerek yeni toprak ağaları yarattı. “Zenginlik iyidir” felsefesiyle halkı aldattı. Şimdi Çin köylü-

leri bu zenginliğin kimlerin zenginliği olduğunu bilince çıkarıyorlar. Ülkede yitirdiğinden bu yana 170 köylü isyanı yaşandı. Bu köylü isyanları Deng ve hempalarını geri adım atınaya zorlamaktadır. Seçuan ayaklanması sonucu, revizyonistler, 20 yöneticiyi açığa almak zorunda kaldılar. Köylülerin kamu emni 43 çest vergiden 37'si isyanlar sonucu “yasadışı” ilan edilerek kaldırıldı. Bu vergilerin keyfiliğini vurgulamak açısından birkaçının ismini verelim: Sosyal istikrar vergisi, Hela sistemini iyileştirme vergisi, Sine-maskop film vergisi, Radyo istasyonu vergisi, Farelere mücadele vergisi vb vergiler silah zoruyla ve “saldırı ekipleri”, “özel çalışma ekipleri” adıyla toplanmaktadır. Çok defa bu keyfi vergiler ve uygulamalar yüzünden yoksul köylüler intihar ediyorlar.

Pekin'in bürokrat patronları, ola sı isyanları önlemek amacıyla pazılığa başladılar bile. Hükümet yerel bölge idarelerinin yetkililerinin kısıtlanacağını ve köylüye 5 milyar yuanlık acil yardım programı hazırlanacağını açıkladı. Aynı şekilde ürünlerini yerel bölge yetkililerine vermediği için mallarına zorla el konulan ve şehirlerde çalışmaya zorlanan köylülerin üzerindeki bu keyfi uygulamaların ortadan kaldırılacağını belirtiyor patronlar.

MAOİZM HEYULASI ASYA'DA DOLAŞIYOR

Eski parlamento başkanı Wan Li, köylülerin hayat koşullarının umutsuz bir durumda olduğunu kırsal kesimde birçok despot türediğini itiraf ediyor. Ve şimdiki durumun 1949 devrimi öncesine benzeterek ekliyor: “Mevcut durum, köylü silahlı gerilla mücadelesiyle yerel iktidarların alınması öncesine benziyor.” Resmî basın yayın organı Yeni Yüzyıl ise “Mevcut siyasal iktidar, Komünist gibi köylülere yönelik ağır vergileri artırarak kendi mezar kazıcılarını hazırlıyor. Geçmişte Komünist'in yaptıklarını şimdi Komünist Partisi yapmaktadır.”

İyi ama beyler, bu partiyi adı komünist kendisini revizyonist hale getiren sizler değil misiniz? Şimdi köylünün zoru ile bunları itiraf etmek günah çıkarma değil de nedir?

Geçmişte öncüsüyle birlikte tart kendisi hak da karar al Çin köylüsü şimdi 1976 öncesinin ortamını yeniden yaşama çabası içerisinde

Revizyonistlerce dağıtılan köy komünlerini, “efsanevi” Çin köylüsü yeniden yaratacaktır.

Köylülerin içinde buldukları yaşam koğu'arını mevcut iktidarın istatistikleri açıklaamak mümkün. '78 ve '84 yılları arasında köylülerin gelirleri iki kat artmıştır. Bu artış, yüphesiz vurguncu tefeci-ağaların gelirlerindeki artıştır. Tüm halkın mülkiyetinin birkaç sömürücüye dağıtılması şüme bir gelir artışı sağlamıştır. '91 yılına gelindiğinde köylü gelirleri %1.8, '92'de ise %2 oranına ulaşmıştır. Şehirlerin ortalam gelir düzeyi kırların ortalam gelir düzeyini 5 kat aşmaktadır. '91'de sanayide büyüme %20.8 iken kırlardaki büyüme sadece %3.7 olmuştur. Bütün bunlar Revizyonistlerin, sosyalist tarım, ağır sanayi, hafif sanayi eşit gelişiminin yerine sanayiye öncelik vererek köylüyl sosyalizmandan kaynaklanmaktadır. Şehirli ler genellikle vergi vermezken, köylüler gelirlerinin %40'ını vergi olarak vermek zorunda bırakılmışlardır. Sanayinin tarım oranla fazla büyümesinden dolayı tarım ürünleri gerçek fiyatlarının çok altında satılabilmekte, bu yüzden köylüler pazara girmeyip sadece kendilerinin ev ihtiyaçları kadar toprağı eklemektedirler.

Çin'de, kurulu iktidarlara karşı mücadele etmenin bir gelenek olduğunu belirten yeni parlamento başkanı Kiao Şi (eminiz bu durumu içinden uğursuz bir gelenek olarak niteliyorlar), geçen Nisan ayında köylülerin şiddete yönelik eylemlerinden ciddi bir endişe duyduğunu belirtiyor. Eski Tamm Bakanı yardımcısı Tian Jiyun ise, kırsal alandaki mevcut duruma ateş gemisine benzeterek sosyal bir patlamanın her an meydana gelebileceğini vurguluyor.

1644'te Ming hanedanının devrişi şöyle anlatılmaktadır: “Memurlar rüşvet almada bir iş yapmıyor. Keyfi uygulamaları artık yozlaşmanın son mertebesine varmışlardır... Ağır vergiler insanları yaşamından bezdirmişti. Jiaolong'un savunması” adı altında alınan yeni vergi, fakir halkın sırtına ek bir yük getirmişti... Böylece büyük bir köylü isyanı patlak verdi...”

Çin, sadece daha büyük köylü isyanlarına gebe değildir. 900 milyonluk köylü barutuna şehirlerdeki milyonlarca işsiz yapacağı katkı ikinci “ateş gemisi”nin müdecisidir.